

ANNEXOS

Annex I

Normativa bàsica de càmpings

Annex II

Normativa d'ecoetiquetes per a càmpings

Annex III

Ordenança municipal “tipus” reguladora del soroll i les vibracions

Annex IV

Entrevista al Tècnic d'Obres Públiques del Consell Comarcal del Pallars Sobirà

Annex V

Plànols de zones inundables per 500 anys de període de retorn que afecten als càmpings del preparc del PNAP

ANNEX I

NORMATIVA BÀSICA DE CÀMPINGS

- **Normativa estatal**
- **Normativa autonòmica**

Orden de 28 de julio de 1966, por la que se aprueba la ordenación turística de los campamentos de turismo

(BOE de 10 de agosto)

1. Se aprueba la adjunta ordenación de los campamentos de turismo, que entrará en vigor el día 1 de noviembre del corriente año.¹
2. Se faculta al Subsecretario de Turismo para adoptar las disposiciones que estime oportunas respecto de su aplicación, interpretación y desarrollo.

ORDENACIÓN DE LOS CAMPAMENTOS DE TURISMO

TÍTULO PRIMERO

Disposiciones generales:

Ordenación de los campamentos de turismo

Artículo 1.

Son «campamentos de turismo» aquellos terrenos debidamente delimitados y acondicionados para facilitar la vida al aire libre, en los que se pernocta bajo tienda de campaña, en remolque habitable o en cualquier elemento similar fácilmente transportable.

Artículo 2.

1. Son campamentos públicos de turismo, y como tales quedan sometidos a las prescripciones de esta ordenación, aquellos campamentos de turismo que puedan ser utilizados por cualquier persona mediante precio.

2. Son campamentos de turismo de carácter privado:

- a) Los instalados por Corporaciones y Organismos públicos, salvo que en los mismos se admita al público en general, percibiendo directa o indirectamente precio por su utilización, en cuyo caso tendrán la consideración de públicos.
- b) Los instalados por Entidades privadas para uso exclusivo de sus miembros o asociados. La utilización de estos campamentos por quienes no sean miembros o socios de la Entidad o por persona a quienes se atribuye tales condiciones para ocultar el percibo de un precio dará lugar a que aquéllos sean considerados públicos.

Artículo 3.

Sin perjuicio de las atribuciones de otros Departamentos ministeriales u Organismos, es competencia del Ministerio de Información y Turismo, a tenor de lo dispuesto en el artículo 7 del Estatuto Ordenador de las Empresas y Actividades Turísticas Privadas: a)

Autorizar la apertura y cierre de los campamentos de turismo.

b) Fijar y, en su caso, modificar las categorías de los campamentos públicos.

c) Vigilar el cumplimiento de lo dispuesto en materia de precios.

d) Regular e inspeccionar las condiciones de funcionamiento de los campamentos públicos y de los instalados por Entidades privadas para asegurar en todo momento el perfecto estado de las instalaciones, la correcta prestación del servicio y el buen trato dispensado a los campistas.

e) Arbitrar las medidas adecuadas para el fomento, protección y recompensa de esta clase de establecimientos.

f) Sustanciar y resolver las reclamaciones que puedan formularse en relación con las materias objeto de la presente ordenación.

g) Imponer las sanciones que procedan de conformidad con lo dispuesto en los artículos 23 al 28 del Estatuto Ordenador de las Empresas y Actividades Turísticas Privadas y 53 de esta ordenación.

h) Resolver en vía gubernativa los recursos que se interpongan contra los acuerdos adoptados en el ejercicio de sus competencias.

i) Adoptar las medidas de ordenación que se estimen convenientes respecto de la acampada fuera de los campamentos y sobre las actividades relacionadas con el fomento y desarrollo del «camping» exclusivamente en aquellos aspectos que directa o indirectamente puedan incidir en el turismo.

TÍTULO SEGUNDO

De los campamentos públicos de turismo

CAPÍTULO I

De la apertura y cierre

Artículo 4.

Se declara libre el ejercicio de las actividades propias de las Empresas de alojamiento en campamentos públicos de turismo, sin perjuicio del cumplimiento de los requisitos que se previenen en la presente ordenación.

Artículo 5.

1. Las Empresas que proyecten instalar un campamento público de turismo podrán solicitar del Ministerio de Información y Turismo, de conformidad con lo dispuesto en el artículo 9 del Estatuto Ordenador de las Empresas y Actividades Turísticas Privadas, que se les indique la categoría que pudiera corresponder a sus establecimientos en función de sus características, instalaciones y servicios proyectados para los mismos, los cuales se expondrán con toda precisión y detalle en una Memoria, con la que se adjuntarán los correspondientes anteproyectos técnicos.

2. La categoría que en este supuesto señale el Ministerio de Información y Turismo tendrá carácter ex-

¹ En el ámbito de la CAIB se aplica el Decreto 13/1986, de 13 de febrero. Esta norma sólo se aplica con carácter supletorio.

clusivamente indicativo y sólo coincidirá con la definitiva si se acredita que la construcción e instalación del campamento se ajusta total y exactamente a los anteproyectos presentados.

Artículo 6.

1. Con anterioridad a la apertura de un campamento público, la Empresa propietaria o explotadora solicitará del Ministerio de Información y Turismo que se conceda la oportuna autorización y se señale la categoría que corresponda en atención a sus instalaciones y servicios.

2. La solicitud de apertura, ajustada al modelo oficial, se presentará en la Delegación de Información y Turismo de la provincia en que esté situado el establecimiento, acompañando los siguientes documentos por duplicado.

- a) Proyecto técnico de edificaciones e instalaciones adjuntando los planos correspondientes.
- b) Plano de situación a escala 1:2.000, en el que se consignarán las vías de comunicación, distancias o núcleos habitados más próximos a accidentes topográficos más destacados.
- c) Plano del campamento a escala 1:1.000, en el que figurará con toda claridad el emplazamiento de las diferentes edificaciones e instalaciones, los viales y las superficies debidamente delimitadas reservadas para zona de acampada y espacios verdes.
- d) Memoria descriptiva de las características del campamento, su lugar de emplazamiento, orientación, superficie total, instalaciones y servicios, régimen de funcionamiento y especialmente la forma de suministro de agua potable, con indicación de caudal por día y campista.
- e) Licencia de obras e informe municipal.
- f) Informe de la Inspección Municipal de Sanidad sobre salubridad del lugar, instalaciones sanitarias del establecimiento y sistema de eliminación de residuos.
- g) Certificado de potabilidad de agua expedido por el Instituto Provincial de Sanidad.
- h) Copia de la comunicación del Ministerio de Información y Turismo relativa a la categoría asignada con carácter indicativo en el caso de que se hubiese hecho uso de la facultad establecida en el artículo anterior.

3. La Delegación Provincial de Información y Turismo, al recibir la anterior documentación, iniciará el oportuno expediente, en el que se dará audiencia al Sindicato Nacional de Hostelería y una vez ultimado lo elevará con su informe a la Dirección General de Empresas y Actividades Turísticas, expidiendo, si procede, la autorización provisional de apertura, en la que se señalará la categoría, asimismo provisional, del establecimiento. La autorización y clasificación definitiva serán otorgadas por la Dirección General de Empresas y Actividades Turísticas. Transcurridos seis meses desde la fecha de autoriza-

ción y clasificación provisional sin que haya recaído resolución del citado Centro directivo, aquéllas se convertirán en definitivas.

4. Contra el acuerdo de la mencionada Dirección General podrá interponerse recurso de alzada ante la Subsecretaría de Turismo, el cual pondrá fin a la vía administrativa.

Artículo 7.

Toda modificación sustancial de la estructura, superficie, capacidad de alojamiento o características del campamento, especialmente en cuanto sean afectadas por las construcciones fijas a que se refiere el artículo 17 de esta ordenación, deberá ser notificada previamente a la Dirección General de Empresas y Actividades Turísticas a través de la Delegación Provincial que corresponda para que dicho Centro Directivo resuelva sobre la procedencia de estas modificaciones.

Artículo 8.

En los supuestos de cambio de titularidad de los campamentos públicos de turismo deberá darse cumplimiento a lo establecido en los artículos 10 y 11 del Estatuto Ordenador de las Empresas y Actividades Turísticas Privadas.

Artículo 9.

1. El cierre definitivo de los campamentos públicos de turismo requerirá la autorización del Ministerio de Información y Turismo, de conformidad con lo dispuesto en el apartado a) del artículo 3 de esta ordenación.

2. Las Empresas que proyecten el cierre definitivo de sus establecimientos dirigirán la oportuna solicitud a la Dirección General de Empresas y Actividades Turísticas a través de la Delegación Provincial correspondiente, que lo elevará con su informe al citado Centro Directivo, sin perjuicio de autorizar provisionalmente dicho cierre. Transcurrido un mes desde la fecha de presentación de la solicitud de la Delegación sin que haya resuelto aquel Centro Directivo, la autorización de cierre se considera definitiva.

3. Cuando alguna autoridad u Órgano de la Administración, en uso de sus atribuciones, dicte resolución de la que sea consecuencia el cierre de un campamento público, cursará la oportuna notificación a la Dirección General de Empresas y Actividades Turísticas, la cual, previa formación del expediente, en el que emitirá informe técnico el Sindicato Nacional de Hostelería y Actividades Turísticas y serán oídas cuantas personas afectadas por el cierre hagan alegaciones en defensa de sus derechos, resolverá sobre la procedencia, en su caso, del cierre del establecimiento.

4. Contra el acuerdo de este Centro Directivo podrá interponerse recurso de alzada ante la Subsecretaría

Artículo 10.

Los campamentos públicos de turismo serán inscritos de oficio en el registro de Empresas y Actividades Turísticas, de conformidad con lo dispuesto en el artículo 6, número 2, apartado b) de la Orden de este Ministerio de 20 de noviembre de 1964, y se les otorgará el número que les corresponda de acuerdo con el orden cronológico de las autorizaciones.

CAPITULO II

De las categorías

Artículo 11.

1. Los campamentos públicos se clasificarán en atención a sus instalaciones y servicios en las categorías de «lujo», «primera», «segunda» y «tercera», cuyos distintivos serán, respectivamente, «L», «1ª», «2ª» y «3ª», dentro de una silueta frontal de tienda de campaña.

2. En la entrada de los establecimientos, en la propaganda impresa y en los justificantes de pago se consignará en forma que no deja lugar a dudas la categoría asignada mediante el distintivo correspondiente.

Artículo 12.

Los campamentos de categoría de «lujo» deberán reunir como mínimo las siguientes condiciones:

1ª. *Capacidad de alojamiento.* Se determinará a razón de 25 metros cuadrados de superficie útil por campista.

2ª. *Accesos:* La entrada al campamento será accesible a toda clase de vehículos, con circulación en el interior por viales idóneos.

3ª. *Edificaciones:* En su construcción se emplearán materiales de primera calidad y serán las siguientes:

A) Recepción.

B) Restaurante.

C) Bar.

D) Sala de reunión, salvo que el bar, por su capacidad, pueda utilizarse con este fin.

E) Supermercado.

F) Salones de peluquería para señoras y caballeros.

G) Sala de curas y primeros auxilios.

H) Servicios higiénicos. En estas edificaciones, que tendrán los suelos embaldosados y las paredes revestidas de azulejos o material similar hasta 1,89 metros de altura, se instalarán los siguientes servicios:

a) Duchas: Una por cada 30 campistas. En cabinas individuales de 1 por 1,20 metros. Con agua fría permanente en todas y caliente en algunas.

b) Lavabos: De porcelana, mármol o acero inoxidable. Estarán dotados de agua fría permanente. Uno por cada 20 campistas.

de Turismo, el cual pondrá fin a la vía administrativa.

c) Evacuatorios: Con agua corriente y papel higiénico, uno por cada 20 campistas.

4ª. Otras instalaciones:

A) Agua potable: En el mismo terreno, sin limitación de caudal, con grifos o fuentes distribuidas por el campamento.

B) Energía eléctrica: Luz eléctrica en toda la extensión del campamento. Durante las horas de descanso estarán permanentemente encendidos puntos de luz en la entrada y servicios higiénicos y algunos distribuidos estratégicamente de manera que faciliten el tránsito por el interior.

Tomas de corriente en todos los lavabos de caballeros y en algunos de los de señora o en lugar aparte, con sus correspondientes espejos.

Toma de corriente para caravanas.

C) Sombras: por arbolado y cuando sea escaso por sombreros distribuidos convenientemente.

D) Otras instalaciones higiénicas:

a) Fregaderos: Dotados de piletas de porcelana, mármol o metálicas. Podrán estar instalados al aire libre, pero convenientemente protegidos del sol y la lluvia. Uno por cada 60 campistas.

b) Lavaderos: Con piletas de porcelana, mármol, piedra o cemento, y estar al aire libre, con igual protección que los fregaderos. Uno por cada 60 campistas.

c) Basureros: Recipientes de plástico o metálicos con tapadera, convenientemente distribuidos por el campamento. Uno por cada 40 campistas.

E) Parque infantil: Con aparatos e instalaciones de recreo y gimnasia infantiles. Su extensión guardará relación con la capacidad del campamento.

F) Piscinas: Una para niños y otra para adultos que reúnan las condiciones técnicas y sanitarias exigidas por la legislación vigente. Podrá dispensarse la instalación de la piscina de adultos cuando el establecimiento estuviere situado en las inmediaciones de una playa.

5ª. Servicios:

A) De recepción.

B) De asistencia médica, una visita diaria, debiendo figurar en recepción su horario. Servicio permanente de practicante, enfermero o socorrista titulados. Botiquín de primeros auxilios.

C) Telefónico: Con algún aparato en cabina aislada.

D) De lavandería: Explotado directamente por la Empresa o concertado.

E) De lavado de coches, atendido por los empleados del campamento.

F) De vigilancia diurna y nocturna.

G) De recogida de basuras. Dos veces al día.

H) De custodia y valores en caja fuerte.

1) De recogida y entrega diaria de correspondencia, un buzón.

J) Venta de prensa nacional y extranjera.

6ª. *Personal*: Un Director que reúna las condiciones exigidas en el Estatuto Ordenador de las Empresas y de las Actividades Turísticas Privadas. Un recepcionista, con conocimiento de dos idiomas extranjeros. Un practicante, enfermero o socorrista. Guardas en número suficiente para la debida vigilancia del campamento. Un encargado y una encargada de los servicios higiénicos. Todo el personal, excepto el Director, estará debidamente uniformado.

Artículo 13.

Los campamentos de «primera categoría» deberán reunir como mínimo las siguientes condiciones:

1ª. *Capacidad de alojamiento*: Se determinará a razón de 20 metros cuadrados de superficie útil por campista.

2ª. *Accesos*: La entrada al campamento será accesible a toda clase de vehículos, con circulación en el interior por viales idóneos.

3ª. *Edificaciones*: En su construcción se emplearán materiales de primera calidad y serán las siguientes:

A) Recepción.

B) Bar-restaurante o bar-cafetería.

C) Servicios higiénicos. En estas edificaciones, que tendrán los suelos embaldosados y las paredes revestidas de azulejos o material similar hasta 1,50 metros de altura, se instalarán los siguientes servicios:

a) Duchas: Una por cada 40 campistas. En cabinas individuales de 1 por 1,20 metros. Con agua fría permanentemente.

b) Lavabos: De porcelana o acero inoxidable. Estarán dotados de agua fría permanentemente. Uno por cada 30 campistas.

c) Evacuatorios: Con agua corriente y papel higiénico, uno por cada 30 campistas.

4ª. *Otras instalaciones*:

A) Agua potable: En el mismo terreno, sin limitación de caudal, con grifos o fuentes distribuidos por el campamento.

B) Energía eléctrica: Luz eléctrica en toda la extensión del campamento. Durante las horas de descanso estarán permanentemente encendidos puntos de luz en la entrada y servicios higiénicos y algunos distribuidos estratégicamente de manera que faciliten el tránsito por el interior.

Tomas de corriente en todos los lavabos de caballeros y en algunos de los de señora o en lugar aparte, con sus correspondientes espejos.

Toma de corriente para caravanas.

C) Sombras: por arbolado o por sombreros distribuidos convenientemente.

D) Otras instalaciones higiénicas:

a) Fregaderos y lavaderos: Podrán estar instalados al aire libre, pero convenientemente protegidos del sol

y la lluvia. Un fregadero o lavadero por cada 60 campistas, fijando libremente la Empresa el número de unos y otros.

b) Basureros: Recipientes de plástico o metálicos con tapadera, convenientemente distribuidos por el campamento. Uno por cada 50 campistas.

c) Zona infantil: Con algún aparato o instalación de recreo. Su extensión guardará relación con la capacidad del campamento.

5ª. *Servicios*:

A) De recepción.

B) De asistencia médica. Una visita diaria, debiendo figurar en recepción su horario. Botiquín de primeros auxilios.

C) Telefónico: Con algún aparato en cabina aislada.

D) De vigilancia diurna y nocturna.

E) De recogida de basuras. Dos veces al día.

F) De custodia de valores en caja fuerte.

G) De recogida y entrega diaria de correspondencia. Un buzón.

H) Venta de prensa, víveres y artículos de uso frecuente por los campistas.

6ª. *Personal*. Un recepcionista, con conocimiento de un idioma extranjero. Guardas en número suficiente para la debida vigilancia del campamento. Una encargada de los servicios higiénicos de señoras. Todo el personal llevará su correspondiente distintivo.

Será preceptiva la existencia de un director inscrito en el Registro de personas legalmente capacitadas para ejercer el cargo de Director de Establecimientos de Empresas Turísticas, cuando el Campamento tenga una capacidad superior a 250 plazas.

Artículo 14.

Los campamentos de «segunda categoría» deberán reunir, como mínimo, las siguientes condiciones:

1ª. *Capacidad de alojamiento*: Se determinará a razón de 17 metros cuadrados de superficie útil por campista.

2ª. *Accesos*: La entrada al campamento será accesible a toda clase de vehículos, con circulación en el interior por viales idóneos.

3ª. *Edificaciones*: Serán las siguientes:

A) Recepción.

B) Bar.

C) Servicios higiénicos. En estas edificaciones, que tendrán los suelos embaldosados y las paredes enfoscadas con cemento y encaladas en su totalidad, se instalarán los siguientes servicios:

a) Duchas: Una por cada 50 campistas. En cabinas individuales de 1 por 1,20 metros, con agua fría permanente,

b) Lavabos: De porcelana. Estarán dotados de agua fría permanente. Uno por cada 40 campistas.

c) Evacuatorios: Con agua corriente. Uno por cada 35 campistas.

4ª. Otras instalaciones:

A) Agua potable: En el mismo terreno, sin limitación de caudal, con fuentes o grifos distribuidos por el campamento.

B) Energía eléctrica: Luz eléctrica en toda la extensión del campamento. Durante las horas de descanso estarán permanentemente encendidos puntos de luz en la entrada y servicios higiénicos y algunos distribuidos estratégicamente de manera que faciliten el tránsito por el interior.

Tomas de corriente en todos los lavabos, tanto de caballeros como de señoras, o en lugar aparte con sus correspondientes espejos.

C) Sombras: Por arbolado o por sombreros distribuidos convenientemente.

D) Otras instalaciones higiénicas:

a) Fregaderos y lavaderos: Podrán estar instalados al aire libre, pero convenientemente protegidos del sol y la lluvia. Un fregadero o lavadero por cada 60 campistas, fijando libremente la Empresa el número de unos y otros.

b) Basureros: Recipientes de plástico o metálicos con tapadera, convenientemente distribuidos por el campamento. Uno por cada 50 campistas.

5ª. Servicios:

A) De recepción.

B) De asistencia médica concertada, debiendo figurar en recepción un aviso de la existencia de este servicio. Botiquín de primeros auxilios.

C) De vigilancia diurna y nocturna.

D) De recogida de basuras. Dos veces al día.

E) De custodia de valores en caja fuerte.

F) De recogida y entrega diaria de correspondencia. Un buzón.

G) De venta de víveres y artículos de uso frecuente por los campistas.

6ª. Personal: Un recepcionista, con conocimiento de un idioma extranjero. Guardas en número suficiente para la debida vigilancia del campamento. Todo el personal llevará su correspondiente distintivo.

Artículo 15.

Los campamentos de «tercera categoría» deberán reunir como mínimo las siguientes condiciones:

1ª. Capacidad de alojamiento: Se determinará a razón de 15 metros cuadrados de superficie útil por campista.

2ª. Edificaciones: Serán las siguientes:

A) Recepción.

B) Bar.

C) Servicios higiénicos. En estas edificaciones, que tendrán los suelos de cemento continuo y las pare-

des enfoscadas con cemento y encaladas en su totalidad, se instalarán los siguientes servicios:

a) Duchas: Una por cada 60 campistas.

b) Lavabos: Con agua corriente. Uno por cada 50 campistas.

c) Evacuatorios: Con agua corriente. Uno por cada 40 campistas.

3ª. Otras instalaciones:

A) Agua potable: En el mismo terreno, con fuentes o grifos distribuidos por el campamento.

B) Iluminación: Luz eléctrica o de otro tipo en toda la extensión del campamento o al menos en la entrada, recepción y servicios higiénicos.

C) Otras instalaciones higiénicas:

a) Fregaderos y lavaderos: Podrán estar instalados al aire libre, pero convenientemente protegidos del sol y la lluvia. Un fregadero o lavadero por cada 60 campistas, fijando libremente la Empresa el número de uno y otros.

b) Basureros: Recipientes de plástico o metálicos con tapadera, convenientemente distribuidos por el campamento. Uno por cada 50 campistas.

4ª. Servicios:

A) De recepción.

B) Botiquín de Primeros auxilios.

C) De vigilancia diurna y nocturna.

D) De recogida de basuras. Una vez al día.

E) De recogida y entrega diaria de correspondencia. Un buzón.

5ª. Personal: Guardas en número suficiente para la debida vigilancia del campamento. Llevarán el correspondiente distintivo.

Artículo 16.

1. No obstante, lo dispuesto en los artículos anteriores, la Dirección General de Empresas y Actividades Turísticas, al realizar la clasificación de los establecimientos ponderará en su conjunto la concurrencia de las expresadas condiciones y podrá discrecionalmente, oído el Sindicato Nacional de Hostelería y Actividades Turísticas, dispensar de alguna o algunas de ellas cuando así lo aconseje el emplazamiento del campamento o el número, calidad y demás circunstancias de las condiciones existentes.

2. Especialmente podrá hacer uso de la facultad a que se refiere el número anterior respecto a aquellos campamentos públicos adaptados en su totalidad o preferentemente para la instalación de caravanas.

3. Con carácter excepcional, el citado Centro Directivo podrá exigir que los campamentos públicos de turismo reúnan las condiciones requeridas a una determinada categoría en atención a las circunstancias concurrentes en el lugar en que se pretenda instalar.

Artículo 17.

En todo campamento público de turismo, cualquiera que sea su categoría, deberán cumplirse las siguientes prescripciones:

1ª. Prescripción general: Las construcciones, instalaciones y servicios deberán estar siempre en consonancia con la categoría que el campamento ostente, tanto por lo que se refiere a la calidad de los materiales o elementos empleados como a su conservación y limpieza.

2ª. Emplazamiento: No podrá instalarse:

- a) En terrenos situados en ramblas, lechos secos o torrenteras de ríos y en los susceptibles de ser inundados, así como en aquellos que por cualquier causa resultasen peligrosos o poco saludables.
- b) En un radio inferior a 150 metros de los lugares de captación de agua potable para el abastecimiento de poblaciones,
- c) En aquellos lugares que por exigencias del interés militar, industrial o turístico o de otros intereses de carácter nacional, provincial o municipal estén afectados por prohibiciones o limitaciones en este sentido o por servidumbres públicas establecidas expresamente por disposiciones legales o administrativas, salvo que se obtenga la oportuna autorización de los Organismos competentes.
- d) En los cascos urbanos, salvo que se trate de campamentos de las categorías de «lujo» o «primera».

3ª. Capacidad de alojamiento: Las tres cuartas partes de la superficie total del campamento estarán reservadas para zona de acampada. Para la determinación de la capacidad de alojamiento en relación con la superficie útil para cada campista no se incluirán entre éstos los menores de diez años.

4ª. Cerramiento: Los campamentos deberán estar cercados en todo su perímetro de forma que se impida el libre acceso a los mismos.

Podrá dispensarse en parte el cerramiento artificial cuando los accidentes naturales hagan inútil la instalación de aquél.

Excepto en los campamentos situados en cascos urbanos, en los que será siempre de fábrica, podrá emplearse para el cerramiento, cualquier clase de material, o cierre vegetal, salvo el alambre espinoso. En todo caso, la cerca estará en consonancia con la natural fisonomía del paisaje, evitando en lo posible que destaque indebidamente.

5ª. Circulación interior: Los viales para la circulación de vehículos por el interior del campamento tendrán una anchura de 5 y 3 metros, respectivamente, según sean de doble o única dirección.

6ª. Señalización: En las carreteras o caminos en cuyas proximidades sean instalados los campamentos figurarán las oportunas señalizaciones, conforme

a las normas dictadas por los Organismos competentes. Asimismo, en el interior del campamento deberá indicarse la dirección a los diferentes servicios.

7ª. Servicios higiénicos: La distribución de estos servicios será del 50 por 100 para cada sexo. En el caso de que estén instalados en el mismo edificio los de señoras y los de caballeros, tendrán entrada independiente y estarán separados por pared hasta el techo.

Cuando la extensión del campamento lo aconseje, estarán agrupados en dos o más edificaciones convenientemente distribuidas por el terreno.

Las construcciones tendrán ventanas, huecos o vanos de aireación situados de forma que se evite la visibilidad desde el exterior.

En aquellos campamentos cuya capacidad sea superior a 400 campistas podrá autorizarse la reducción hasta un 20 por 100 del número de estos servicios, exigidos en los artículos 12 al 15.

8ª. Evacuatorios: El 50 por 100 de los destinados a caballeros podrán ser sustituidos por la instalación aneja de urinarios en igual número, y de los restantes el 20 por 100 podrán ser placas turcas.

La evacuación o eliminación deberá estar resuelta en debida forma por alcantarillado o fosa aséptica, sin que en ningún caso pueda ser utilizado el sistema de zanjas en tierra. Cuando la evacuación tenga lugar sobre ríos, lagos o playas, deberá instalarse un adecuado sistema de depuración.

Cada evacuatorio deberá estar debidamente separado de los demás.

9ª. Agua: Antes de comenzar cada temporada de funcionamiento, y en todo caso una vez al año, deberá acreditarse la potabilidad del agua mediante la presentación del oportuno certificado expedido por el Organismo competente.

Las fuentes de agua potables distribuidas por el campamento tendrán un perímetro de protección para evitar encharcamientos.

Sólo podrá utilizarse el agua no potable para el riego y en los evacuatorios. En cada fuente deberá indicarse si el agua es o no potable.

10. Energía eléctrica: Los puntos de luz que permanezcan encendidos durante las horas de descanso deberán estar protegidos con pantallas o de forma que no causen molestias.

Junto a las tomas de corriente se indicará el voltaje.

11. Botiquín de primeros auxilios: Estará situado en lugar visible o, en otro caso, debidamente señalizado, y dispondrá de los elementos adecuados para poder atender con prontitud y la mayor eficacia posible los accidentes más frecuentes.

12. *Extinción de incendios:* El sistema de protección contra incendios será adecuado a las instalaciones y capacidad de alojamiento. Los guardas estarán instruidos en su manejo y sobre las medidas a adoptar en caso de siniestro.

13. *Construcciones fijas:* Dentro de la superficie reservada para zonas de acampada, la Dirección General de Empresas y Actividades Turísticas podrá autorizar la existencia de construcciones fijas destinadas a alojamientos, siempre que las mismas no ocupen más de la cuarta parte de dicha superficie y el número de plazas en ellas no exceda del 25 por 100 de la capacidad del campamento.

La Dirección General determinará en cada caso, atendidas las circunstancias, las características y condiciones de tales alojamientos.

14. *Restaurantes y cafeterías:* Las cafeterías y restaurantes instalados en el interior de los campamentos se registrarán por sus respectivas ordenaciones turísticas.

Artículo 18.

1. La Dirección General de Empresas y Actividades Turísticas, mediante expediente, en el que se oirá al interesado y al Sindicato Nacional de Hostelería y Actividades Turísticas, podrá revisar la categoría otorgada a un campamento, asignándole otra inferior cuando su estado de conservación o su funcionamiento no le hagan merecedor a la que ostente.

2. Las Empresas titulares de los campamentos que habiendo realizado mejoras en sus instalaciones o servicios deseen la adscripción a una categoría superior a la que ostente el establecimiento, elevarán la oportuna solicitud a la Dirección General de Empresas y Actividades Turísticas a través de la Delegación Provincial correspondiente, adjuntando la documentación acreditativa de las mejoras realizadas.

CAPITULO III Del funcionamiento

Artículo 19.

1. Los campamentos públicos de turismo deberán permanecer abiertos durante toda la temporada de funcionamiento consignada en la solicitud de apertura.

2. Cualquier ampliación a la temporada deberá ser notificada a la Dirección General de Empresas y Actividades Turísticas, precisándose previa autorización cuando se trate de reducir la misma.

Artículo 20.

1. En todos los campamentos, cualquiera que sea su categoría, la oficina de recepción, que estará situada en las proximidades de la entrada, constituirá el centro de relación con los clientes a efectos administrativos, asistenciales y de información, debiendo estar

atendida por personal capacitado desde las 8 a las 23 horas.

2. Obrarán en la citada oficina la licencia de apertura, el libro registro de entradas y salidas de campistas, el libro ficha de inspección y el libro oficial de reclamaciones. Este último, así como una copia del Estatuto Ordenador de las Empresas y de las Actividades Turísticas Privadas, de la presente Ordenación y de cuantas otras disposiciones legales regulan esta actividad, estarán a disposición de los clientes.

Artículo 21.

1. En la oficina de recepción o en las proximidades de la entrada al campamento, y siempre en lugar que posibilite su lectura sin dificultad, figurarán además de cuantas informaciones se juzguen de interés para los campistas, los siguientes datos y documentos:

- a) Nombre y categoría del campamento.
 - b) Temporada de funcionamiento.
 - c) Cartel oficial de precios.
 - d) Cuadro de horarios, en el que se especificará el de «silencio» o descanso nocturno y los de utilización de los diferentes servicios.
 - e) Plano del campamento, en el que con toda precisión se indicará la situación de todas las instalaciones y servicios, los espacios libres y la superficie destinada a zona de acampada.
 - f) Indicación de que existe a disposición de los clientes un libro de reclamaciones y ejemplares de las disposiciones a que se alude en el número 2 del artículo anterior.
 - g) Reglamento de Régimen Interior.
2. Los citados documentos y datos deberán estar redactados en español, francés, inglés y alemán, pudiendo emplearse signos convencionales de uso internacional.

CAPITULO IV De los precios

Artículo 22.

Los precios máximos a percibir en los campamentos públicos serán fijados por la Dirección General de Empresas y Actividades Turísticas a propuesta de los titulares de los establecimientos conforme a lo preceptuado en este capítulo.

Artículo 23.

1. A los efectos determinados en el artículo anterior, los diversos conceptos a incluir en las tarifas de precios por cada jornada transcurrida en el campamento serán los siguientes:

- a) Por estancia, que se devengará por persona, y en cuyo concepto estará comprendido el uso de las instalaciones comunes del campamento. Los niños hasta diez años de edad gozarán de precio reducido.
- b) Por tienda individual.
- c) Por tienda familiar, considerándose como tal la que tuviese capacidad para dos o más personas.
- d) Por automóviles.
- e) Por motocicleta o bicicleta.

- f) Por remolques o caravanas. g) Por «sleeping-car» (coche-cama).
- h) Por autocares.

2. Los pagos por los anteriores conceptos se computarán por jornada, conforme al número de pernотaciones, devengándose, en todo caso, como mínimo, los correspondientes a una jornada y entendiéndose que la última o día de salida termina a las doce horas.

Artículo 24.

Los titulares de los campamentos deberán solicitar anualmente de la Dirección General de Empresas y Actividades Turísticas la aprobación de los precios máximos que se propongan aplicar durante la temporada de funcionamiento por los conceptos indicados en el artículo anterior, pudiendo aquéllos fijar los precios que estimen oportunos dentro de los límites máximos que se autoricen.

Artículo 25.

Las propuestas de precios habrán de formularse por ejemplar cuadruplicado y conforme al modelo oficial. Dos ejemplares se entregarán en el Sindicato Provincial de Hostelería y Actividades Turísticas, y los otros dos, con el previo visado de dicho Sindicato, deberán tener entrada durante el mes de mayo de cada año en la Delegación Provincial de este Ministerio que corresponda al lugar del establecimiento, la cual lo elevará con su informe a la Dirección General de Empresas y Actividades Turísticas dentro de la primera quincena del mes de junio.

Artículo 26.

La Dirección General de Empresas y Actividades Turísticas, en el plazo de 30 días, a partir de la recepción de la expresada documentación, aceptará los precios máximos propuestos o reducirá discrecionalmente los mismos en la cuantía que estime justa.

Artículo 27.

Las Empresas que no remitan sus declaraciones de precios antes del 1 de junio se atenderán a los que les fije la Dirección General de Empresas y Actividades Turísticas, sin perjuicio de la obligación de cumplimentar antes del día 30 de dicho mes los datos relativos a instalaciones y servicios que figuran en el modelo oficial.

Artículo 28.

Las resoluciones que se adopten por la Dirección General de Empresas y Actividades Turísticas serán notificadas al Sindicato Nacional de Hostelería y a las Empresas interesadas, poniendo fin a la vía administrativa.

Artículo 29.

Las Empresas de campamentos públicos darán la máxima publicidad a sus precios, tanto por los conceptos indicados en el artículo 23 de esta ordenación, como por cualesquiera otros correspondientes, a servicios complementarios que estén en condiciones de ofrecer, debiendo figurar todos ellos en la lista oficial incorporada al libro de reclamaciones y en carteles sellados por la Delegación Provincial de Información y Turismo, que serán colocados en la forma que se indica en el artículo 21 de esta ordenación.

Artículo 30.

Todos los precios serán globales, por lo que se entenderán comprendidos en ellos cuantos impuestos, arbitrios y tasas estén legalmente autorizados, permaneciendo inalterables en cada campamento durante el transcurso de su temporada de funcionamiento.

Artículo 31.

Se expedirá a los clientes justificantes por los pagos que efectúen, con indicación de la escritura inteligible de los distintos conceptos y sus precios respectivos.

CAPITULO V

Del personal de servicio

Artículo 32.

1. Los Directores de los campamentos públicos serán considerados a efectos del cumplimiento de esta ordenación como representantes legales de las Empresas propietarias o explotadoras de los establecimientos, y tendrán las siguientes obligaciones:

- a) Cuidar del buen régimen del funcionamiento del campamento, en especial de que el trato a la clientela por parte del personal sea amable y cortés.
- b) Dar cumplimiento a lo dispuesto en los artículos 36 y 37 sobre admisión o expulsión de campistas.
- c) Comunicar a la autoridad competente o a sus agentes cualquier alteración de orden público, comisión de delitos o sospecha sobre la identidad de los campistas.
- d) Dar cuenta a la autoridad sanitaria más próxima de los casos de enfermedad contagiosa de que tengan conocimiento.
- e) Comunicar a la correspondiente Delegación Provincial de Información y Turismo toda reclamación sentada en el Libro Oficial de Reclamaciones dentro de las veinticuatro horas siguientes a su inserción, mediante la presentación de dicho libro, en el cual se estampará la oportuna diligencia o por escrito, en el que deberá reproducirse la queja de modo literal, y del que podrá pedirse recibo en el acto de presentarlo.

2. La designación de los Directores de los campamentos corresponde a las Empresas, que deberán notificar los nombramientos a la Dirección General de Empresas y Actividades Turísticas a través de la

Delegación Provincial correspondiente, según lo preceptuado en el artículo 14, párrafo 2.º del Estatuto Ordenador.

Artículo 33.

En aquellos campamentos en los que no exista Director, el incumplimiento de las obligaciones a que se refiere el artículo anterior será imputable al titular del establecimiento.

Artículo 34. Es misión de los recepcionistas de los campamentos públicos de turismo:

- a) Llevar el libro de registro de entradas y salidas de los campistas y extender los oportunos «partes de entrada» a que se refiere el artículo 39 de la presente ordenación.
- b) Cerciorarse de la identidad de los campistas a la vista de sus documentos nacionales de identidad o pasaporte.
- c) Atender a los campistas en cuantas peticiones de información les formulen, tanto respecto al funcionamiento del campamento como, en general, respecto a otros particulares del interés turístico.
- d) Recibir y guardar la correspondencia de los campistas hasta su entrega a éstos.

Artículo 35.

Corresponderá a los guardas de los campamentos públicos:

- a) Custodiar el campamento.
- b) Cuidar el buen orden y funcionamiento del campamento, así como de que se cumplan por los campistas las prescripciones de esta ordenación y del Reglamento de Régimen Interior del establecimiento.
- c) Reconocer el terreno desalojado por los campistas para comprobar el estado en que se encuentra, y recoger, en su caso, los objetos que pudiesen haber extraviado.
- d) Cuantas otras funciones corresponda a su categoría y le sean encomendadas por la Empresa.

CAPITULO VI

De los campistas

SECCIÓN 1ª

De su admisión en los campamentos

Artículo 36.

Los campamentos públicos de turismo tendrán la consideración de establecimientos públicos, siendo libre la utilización de los mismos por cualquier persona en las condiciones establecidas en la presente ordenación y quedando prohibido, por tanto, cualquier discriminación injustificada por razones de edad, sexo, condición social, nacionalidad u otros similares. 2. Sin embargo, las Empresas no admitirán en sus establecimientos o expulsarán de los mismos con el auxilio de los Agentes de la autoridad, si fuera preciso, a quienes incumplan las normas de convivencia, moralidad o decencia o preten-

dan entrar o entren al campamento con fin distinto al de realizar la actividad propia del acampamiento.

Artículo 37.

No se admitirá en los campamentos públicos a los menores de dieciséis años que no vayan acompañados de sus padres, tutores o profesores o de persona mayor de edad que responda de sus actos.

Artículo 38.

Las Empresas de campamentos públicos no podrán reservar anticipadamente la totalidad de sus plazas, debiendo tener a la libre inmediata y directa disposición de los clientes al menos un 10 por 100 de las mismas.

Artículo 39.

Para alojarse en el campamento deberán los campistas exhibir en la oficina de recepción su pasaporte o documentación oficial que acredite la identidad y firmar el correspondiente «parte de entrada».

SECCIÓN 2ª

De sus derechos y obligaciones

Artículo 40.

Los clientes de los campamentos públicos tendrán los siguientes derechos:

- a) Hacer uso de las instalaciones y servicios de acuerdo con la presente ordenación, y en su caso, con lo establecido en el Reglamento de Régimen Interior.
- b) Conocer los precios de los distintos servicios antes de su contratación, conforme a lo prevenido en el capítulo IV de este título.
- c) Recibir justificantes de los pagos que efectúen por los servicios que les sean prestados.
- d) Formular reclamaciones o quejas por el incumplimiento o cumplimiento anormal o deficiente de los servicios, a cuyo efecto estará a su inmediata disposición el libro oficial de reclamaciones, que deberá serle facilitado en cuanto lo soliciten. A1 formular la queja el reclamante consignará su nombre, domicilio habitual y el número de su documento de identidad o pasaporte.
- e) Obtener el respeto a la intimidad de la morada, prohibiéndose la entrada o permanencia en la misma sin su consentimiento.

Artículo 41.

Son obligaciones de los clientes de los campamentos públicos:

- a) Someterse a las prescripciones particulares de la Empresa titular del campamento en cuanto no contradigan lo dispuesto en el Estatuto Ordenador de las empresas y Actividades Turísticas Privadas y en la presente ordenación y estén encaminadas a mantener el orden y el buen régimen del campamento.
- b) Observar las normas usuales de convivencia, moralidad, decencia y orden público.

- c) Poner en conocimiento de la Dirección del Campamento los casos de enfermedad febril o contagiosa de que tengan conocimiento.
- d) Abonar el alojamiento una vez transcurrido el tiempo previamente pactado, salvo que éste sea prorrogado de mutuo acuerdo entre la Empresa y el cliente o, en su defecto, y en caso de fuerza mayor, sea autorizada la continuación en disfrute del alojamiento por el Delegado de Información y Turismo de la provincia en que radique el campamento.
- e) Abonar el precio de los servicios de conformidad con lo establecido en el Capítulo IV del presente Título.

Artículo 42.

1. Queda prohibido a los campistas alojados en los campamentos públicos de turismo:
 - a) Perturbar el silencio o el descanso de los demás campistas desde las veintitrés a las ocho horas del día siguiente.
 - b) Encender el fuego de leña o en el caso de que estuviera permitido, hacerlo fuera de los lugares autorizados para ello.
 - c) Hacerse acompañar por animales que manifiestamente supongan un peligro o molestia para los campistas.
 - d) Llevar armas y objetos que puedan causar accidentes.
 - e) Abandonar residuos o basuras fuera de los recipientes destinados a ello, y especialmente arrojarlos a los arroyos, pozos, fuentes o vías públicas.
 - f) Introducir en el campamento a personas no alojadas en él sin la previa autorización del personal del servicio.
 - g) Tender prendas de vestir en lugares no permitidos.
2. El campista que contraviniera alguna de estas prohibiciones podrá ser expulsado del campamento, de acuerdo con lo dispuesto en el número 2 del artículo 36 de esta ordenación.

TÍTULO TERCERO

De los campamentos privados

Artículo 43.

1. Los campamentos instalados por Corporaciones u Organismos públicos se registrarán por sus propias normas, salvo que de conformidad con lo dispuesto en el apartado a) del número 2 del artículo 2 tengan la consideración de públicos.
2. No obstante, la instalación de dichos campamentos deberá ser comunicada al Ministerio de Información y Turismo con quince días de antelación, acompañando una sucinta Memoria descriptiva de sus características, capacidad en plazas, situación, superficie total, instalaciones y servicios y régimen de funcionamiento.

Artículo 44.

1. Las entidades privadas a que se refiere el artículo 2 deberán solicitar del Ministerio de Información y Turismo la oportuna autorización de apertura de sus campamentos, tramitándose las correspondientes solicitudes conforme al procedimiento establecido en el artículo 6 en cuanto les afecte.

2. Asimismo será la aplicación a estos campamentos lo dispuesto sobre modificaciones, cambio de titularidad y cierre en los artículos 7 al 9 de la presente ordenación.

3. Sus edificaciones, instalaciones y servicios serán como mínimo los exigidos en los artículos 15 y 17 a los campamentos públicos de tercera categoría, pudiendo la Dirección General de Empresas y Actividades Turísticas hacer uso de las facultades indicadas en el artículo 16.

Artículo 45.

1. Todos los campamentos comprendidos en el presente título tendrán como distintivo una silueta frontal de tienda de campaña, en cuyo interior constará la palabra «privado», debiendo figurar el mismo tanto en la entrada como en las señalizaciones en las carreteras o caminos.
2. Estos campamentos no podrán emplazarse en los lugares a que se refiere el artículo 17 de esta ordenación ni a menos de un kilómetro de un campamento público.

TÍTULO CUARTO

De la acampada fuera de los campamentos de turismo

Artículo 46.

1. Fuera de los campamentos de turismo no podrán instalarse conjuntamente más de tres tiendas o caravanas, sin que en ningún caso pueda exceder de diez el número de acampadores, ni prolongarse la acampada en el mismo lugar más de tres días. Se entenderá que la acampada es conjunta cuando entre los grupos de tiendas exista una distancia inferior a 500 metros.
2. Excepcionalmente, el Ministerio de Información y Turismo podrá autorizar la instalación conjunta de más de tres tiendas o caravanas o la acampada de más de diez personas o por más de tres días cuando así lo solicite cualquier Organismo o entidad pública o privada para la práctica por sus miembros de cada actividad. En la correspondiente solicitud que será presentada con quince días de antelación en la Delegación de Información y Turismo de la provincia en que se pretenda acampar acompañando, en su caso, la autorización del propietario de los terrenos, se consignarán además de los datos de identificación de la entidad peticionaria el lugar y duración de la acampada y número de tiendas a instalar y de campistas.

Artículo 47.

Queda prohibido acampar en aquellos lugares en los que según el artículo 17 no puedan instalarse campamentos públicos de turismo, así como a menos de un kilómetro de éstos o de los núcleos urbanos o lugares concurridos.

TÍTULO QUINTO

Fomento, protección y recompensa de los campamentos de turismo

Artículo 48.

1. Los campamentos públicos de turismo serán objeto por el Ministerio de Información y Turismo de una específica publicidad, a fin de difundir su conocimiento en los medios adecuados.

2. El Departamento promoverá la edición de una «Guía de camping», con expresión de sus categorías, servicios que ofrezcan y precios máximos autorizados a los mismos.

Artículo 49.

El Ministerio de Información y Turismo fomentará la construcción, ampliación y reforma de los campamentos públicos de turismo mediante la concesión de préstamos en la forma y condiciones establecidas en la legislación vigente sobre crédito hostelero y para construcciones turísticas.

Artículo 50.

Las Empresas de «camping» que por las instalaciones que ofrezcan sus establecimientos y servicios que presten lo merezcan serán declaradas «Empresas recomendadas», pudiendo exhibir el título o placa que exteriorice tal distinción.

Artículo 51.

Queda prohibido el ejercicio de las actividades propias de las Empresas de «camping», así como el empleo de las denominaciones «campamentos de turismo», «camping» y otras similares, sin el previo cumplimiento de los requisitos establecidos en la presente ordenación.

Artículo 52.

Todas las actividades relacionadas con el fomento y desarrollo del «camping», y especialmente las de los clubes o asociaciones de campistas, tendrán la consideración de turísticas, a tenor de lo dispuesto en el número 3 del artículo 1 del Estatuto Ordenador de las Empresas y Actividades Turísticas Privadas, y a las mismas le serán de aplicación las prescripciones de los artículos 27 y 28 del mencionado Estatuto.

TÍTULO SEXTO

Sanciones

Artículo 53.

Las infracciones que se cometan contra lo preceptuado en esta ordenación darán lugar a responsabilidad administrativa, la cual se hará efectiva mediante la imposición de alguna o varias sanciones de las

establecidas en el Estatuto ordenador de las Empresas y Actividades Turísticas Privadas

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Primera. 1. En tanto tiene lugar la clasificación a que se refiere el artículo 11 de esta ordenación, los campamentos públicos actualmente abiertos continuarán con la categoría que hasta la fecha ostenta.

2. No obstante lo anterior, los titulares de dichos establecimientos podrán solicitar de la Dirección General de Empresas y Actividades Turísticas, a través de la Delegación Provincial correspondiente, su adscripción a una categoría superior, siempre que se obliguen a adecuar sus instalaciones y servicios en la forma y plazo que determina la disposición transitoria siguiente. El incumplimiento de esta obligación será sancionada de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 53 de la presente ordenación.

Segunda. En el plazo de un año, a partir de la entrada en vigor de la presente ordenación, todos los campamentos públicos de turismo deberán adecuar sus instalaciones a las exigencias que se determinan para sus respectivas categorías.

Tercera. 1. Dentro del plazo de un año a que se refiere la disposición transitoria anterior, los titulares de los campamentos públicos hasta la fecha abiertos deberán solicitar del Ministerio de Información y Turismo que se señale su categoría, a cuyo fin presentarán sus solicitudes, conforme al modelo oficial, en la Delegación Provincial de Información y Turismo que corresponda al lugar del establecimiento, acompañadas de los documentos a que se refiere el artículo 6 de esta ordenación.

2. La tramitación de las mencionadas solicitudes se ajustará a lo establecido en el artículo citado.

DISPOSICIÓN DEROGATORIA

Primera. Derogados por la disposición final primera del Estatuto Ordenador de las Empresas y Actividades Turísticas el Decreto de 14 de diciembre de 1956 y las normas 1.a a 8a., párrafo 1.º de la 9.a y 10 de la Orden conjunta de los Ministerios de la Gobernación y de Información y Turismo de 30 de abril de 1957, que continuaban vigentes con carácter transitorio, quedarán sin aplicación al entrar en vigor la presente ordenación.

Segunda. Asimismo quedan derogadas las Ordenes de este Ministerio, de 7 de marzo y 30 de abril de 1957 y de 6 de octubre de 1965.

Real Decreto 2545/1982, de 27 de agosto, sobre creación de campamentos de turismo (camping)
BOE 9 Octubre

Véase R.D. 3550/1983, 28 diciembre, sobre traspaso de funciones y servicios del Estado al Principado de Asturias en materia de turismo («B.O.E.» 6 marzo 1984).

Véase O.M. 28 julio 1966, de ordenación turística de los campamentos de turismo («B.O.E.» 8 octubre).

La moderna corriente turística que utiliza los campamentos de turismo requiere una normativa jurídica adecuada, a fin de que este tipo de instalaciones turísticas se ubique en aquellos lugares que reúnan las condiciones necesarias, tanto desde el punto de vista de satisfacción de las necesidades comunes de los acampados, como de preservación del espacio físico, el medio ambiente y los recursos turísticos de la zona.

A este fin se dicta el presente Real Decreto, que toma como línea principal de actuación la planificación de la implantación de este tipo de campamentos de turismo a través de planes sectoriales, cuya ejecución se articula con el planeamiento territorial, al objeto de que la misma tenga lugar en correlación con éste.

En su virtud, a propuesta del Ministro de Transportes, Turismo y Comunicaciones y previa deliberación del Consejo de Ministros, en su reunión del día veintisiete de agosto de mil novecientos ochenta, y dos, dispongo:

Artículo primero.

A los efectos de este Real Decreto, se entenderá por «campamento de turismo» el espacio de terreno debidamente delimitado, dotado y acondicionado para su ocupación temporal, con capacidad para más de diez personas que pretendan hacer vida al aire libre, con fines vacacionales o turísticos y utilizando como residencia albergues móviles: tiendas de campaña, caravanas u otros elementos similares fácilmente transportables.

Artículo segundo.

No se considerarán «campamentos de turismo», y por tanto no están sujetos al presente Real Decreto, aquellos en los que los usuarios contraten su alojamiento por tiempo superior a seis meses, cualquiera que fuere la modalidad del contrato celebrado.

Igualmente, quedan excluidos del ámbito de aplicación de este Real Decreto los campamentos juveniles, albergues, centros y colonias de vacaciones escolares, etc., regulados por el Decreto dos mil doscientos cincuenta y tres/mil novecientos setenta y cuatro, de veinte de julio.

Artículo tercero.

En los campamentos de turismo sólo caben aquellas edificaciones que tengan por objeto satisfacer necesidades colectivas de los acampados, tales como: botiquín de primeros auxilios, supermercados, duchas, lavabos, etc., y los edificios o módulos de planta baja dedicados exclusivamente a dormitorios, del personal de servicio cuya superficie construida no exceda del siete por ciento de la superficie total del campamento.

En ningún caso se permitirán construcciones fijas destinadas a viviendas o alojamientos turísticos.

Artículo cuarto.

La sujeción de los campamentos de turismo a las disposiciones contenidas en este Real Decreto se entienden sin perjuicio de las demás que les sean aplicables, según la naturaleza y circunstancias de los mismos.

Artículo quinto.

No podrán establecerse campamentos:

- a) En terrenos situados en ramblas, lechos secos de ríos y en los susceptibles de ser inundados, así como en aquellos que por cualquier causa resulten insalubres o peligrosos.
- b) En un radio inferior a ciento cincuenta metros de los lugares de captación de aguas potables para el abastecimiento de poblaciones.
- c) A menos de quinientos metros de monumentos o conjuntos histórico-artísticos legalmente declarados.
- d) En las proximidades de industrias molestas, insalubres nocivas o peligrosas, de acuerdo con lo preceptuado en el Decreto dos mil cuatrocientos catorce de treinta de noviembre de mil novecientos sesenta y uno.
- e) Y, en general, en aquellos lugares que, por exigencias del interés público, estén afectados por prohibiciones o limitaciones o por servidumbres públicas establecidas expresamente mediante disposiciones legales o reglamentarias.

Artículo sexto.

Para la creación de los campamentos de turismo se aprobarán los planes sectoriales que se consideren necesarios.

Los planes sectoriales de campamentos de turismo son aquellos instrumentos de desarrollo de esta clase de oferta turística que aprobados según el procedimiento descrito en los artículos siguientes, contienen previsión de dicha oferta, en función de la demanda y a la vista de las circunstancias del lugar de emplazamiento, al objeto de ordenar la creación de la misma.

Artículo séptimo.

El ámbito territorial de los planes sectoriales de campamentos de turismo podrá ser municipal, intermunicipal o provincial.

Artículo octavo.

Los planes sectoriales contendrán las siguientes determinaciones:

- Primera.- superficie total de terreno que podrá dedicarse a campamentos de turismo.
- Segunda.- Número de plazas a instalar en el ámbito del plan.
- Tercera.- Distribución porcentual de las plazas citadas entre las diferentes categorías y tipos.
- Cuarta.- Criterios para la situación de cada campamento.
- Quinta.- Cautelas a adoptar para la preservación de los recursos turísticos.
- Sexta.- Condiciones mínimas de la infraestructura de los campamentos.

Artículo noveno.

Los planes sectoriales se compondrán de los siguientes documentos:

- a) Información turística.
- b) Memoria descriptiva.
- c) Planos en los que se reflejen los criterios para la situación de cada campamento.
- d) Normas de desarrollo.

Artículo diez.

El procedimiento para la elaboración y aprobación de los planes sectoriales de campamentos de turismo será el siguiente:

Uno. La elaboración y formulación de estos planes, así como su aprobación inicial, corresponde a las Corporaciones Locales y a los órganos de la Administración con competencia en materia de campamentos de turismo. La iniciativa privada podrá instar a la Administración para que elabore y formule los planes sectoriales.

Dos. Acordada la aprobación inicial el plan se someterá a información pública durante un mes, y transcurrido el plazo se abrirá otro de igual duración para dar audiencia a las Corporaciones Locales a cuyo territorio afecte si no hubiese sido redactado por ellas.

Tres. A la vista de las alegaciones e informes, la Administración turística con competencia en la materia adoptará la decisión pertinente sobre la aprobación definitiva en el plazo máximo de dos meses.

Cuatro. Los acuerdos de aprobación definitiva se publicarán en el «Boletín Oficial del Estado», en los de las Entidades Territoriales competentes para la aprobación y en el «Boletín Oficial» de la provincia.

Artículo once.

Los planes sectoriales determinarán qué campamentos, de los incluidos dentro de su ámbito de aplicación, gozarán de la declaración de utilidad pública o interés social a la vista de las circunstancias concurrentes en cada caso y de los criterios establecidos al efecto por el propio plan.

Artículo doce.

Los planes sectoriales de campamentos de turismo se revisarán en el plazo que en los mismos se señale y, en todo caso, cuando lo aconsejen las variaciones de la demanda y el grado de aprovechamiento de los recursos turísticos. El procedimiento para la revisión se ajustará a las mismas normas previstas para la aprobación.

Artículo trece.

La instalación de los campamentos de turismo, una vez aprobados los respectivos planes sectoriales, requerirán el cumplimiento de los siguientes requisitos:

Primero.- Si afectasen a municipios con planeamiento urbanístico aprobado y éste contuviese determinaciones que permitan la instalación de campamentos turísticos de acuerdo con las previsiones del plan sectorial, así como la calificación y ordenación de los terrenos y las medidas de protección del medio físico, se observarán las normas contenidas en dicho planeamiento urbanístico.

Segundo.- Si afectasen a municipios con planeamiento urbanístico aprobado y éste careciera de las determinaciones precisas para la instalación de campamentos de turismo o las que contuviere estuviesen en desacuerdo con el plan sectorial correspondiente, será requisito necesario la modificación de aquél. Al objeto de prevenir el posible impacto que produciría su ubicación en la zona, se estudiarán en la modificación las medidas de protección tendentes a preservar los valores paisajísticos, agrícolas y forestales, y, en general, el medio físico del territorio incluido dentro de su ámbito de aplicación.

Artículo catorce.

Para la ejecución de los proyectos de campamentos de turismo será necesario:

Primero.- Si hubiere plan sectorial aprobado que sean conformes a dicho plan.

Segundo.- Que esté aprobado el planeamiento urbanístico de conformidad con lo dispuesto en el artículo precedente.

Tercero.- Que el proyecto sea autorizado a efectos turísticos por la Administración turística competente en la materia y a efectos urbanísticos, de conformidad con lo establecido en el artículo cuarenta y cuatro, dos, del Reglamento de Gestión Urbanística, cuando la instalación haya de ser ubicada en suelo no urbanizable o urbanizable no programado.

Las exigencias de los números precedentes se entienden sin perjuicio de la obtención de la licencia municipal correspondiente y demás autorizaciones que fueran procedentes.

Artículo quince.

Los campamentos de turismo se regirán en cuanto a su estructura interna, equipamiento, servicios y funcionamiento por su legislación específica.

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Primera. En los municipios en los que no exista planeamiento urbanístico aprobado podrán instalarse campamentos de turismo, siempre que, previamente, se redacte y apruebe un plan especial de protección con objeto de preservar los valores naturales o urbanos, paisajísticos, agrícolas y forestales del territorio afectado por la instalación del campamento de turismo y de dotar a éste de los servicios urbanísticos que su instalación requiera. Estos planes especiales deberán contener las determinaciones y documentos exigidos por el artículo setenta y siete del Reglamento de Planeamiento.

Segunda. Los campamentos de turismo existentes a la entrada en vigor del presente Real Decreto y que dispongan de todas las autorizaciones legalmente necesarias se incorporarán a los planes sectoriales en los términos previstos en aquéllas, pudiendo ser objeto de cualquier tipo de mejora, pero no de ampliación de su capacidad.

DECRET 55/1982 de 4 de febrer, sobre ordenació de la pràctica del càmping i dels establiments dedicats a aquest fi.

La creixent afecció a la pràctica del càmping, en les seves diverses modalitats, fa necessària l'ordenació d'aquesta pràctica i dels establiments dedicats a aquest fi per garantir el millor desenvolupament del sector, el respecte de l'entorn natural i la seguretat dels afeccionats.

Atès el que estableix l'article 9.12 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, d'acord amb el que disposen el Decret de 18 de setembre de 1978, sobre organització i competències dels òrgans dels Departaments, i el Reglament de Règim Interior de la Generalitat de Catalunya, de 18 de març de 1978, i vistos els Decrets 8/1980, de 12 de maig i 62/1980, de 6 de juny; A proposta del Conseller de Comerç i Turisme i d'acord amb el Consell Executiu, Decreto:

Article 1

S'entén per establiment de càmping -d'aquí endavant anomenat càmping- i només podrà fer ús públic d'aquest nom o dels noms caravàning, campament o similars, l'espai de terreny degudament delimitat i dedicat a la convivència agrupada de persones a l'aire lliure, mitjançant albergs mòbils que restin un màxim d'onze mesos al mateix espai de terreny, i que disposin de les instal·lacions i serveis mínims que s'estableixi reglamentàriament. Tot càmping haurà de disposar de la corresponent autorització.

Article 2

Es considera càmping públic aquell definit per l'article anterior i que sigui utilitzat pel públic, en general, mitjançant preu.

Article 3

Es considera càmping privat aquell definit per l'article 1 del present Decret i que, essent-ne titular una entitat pública o privada, legalment constituïda, sigui destinat a l'ús únic i exclusiu dels membres o socis de l'entitat titular.

Article 4

Es considera lliure acampada la que, respectant les normes que cada Ajuntament fixi respecte a això, tingui lloc fora dels establiments de càmping per grups integrats per un nombre màxim de quatre tendes i separats l'un de l'altre, com a mínim, per la distància de 250 metres, i amb una permanència màxima de quatre dies al mateix lloc.

La lliure acampada no podrà practicar-se a menys d'1 km. d'un nucli de població, llocs concorreguts o un càmping i a menys de 100 metres de qualsevol carretera. Aquesta última limitació no afecta l'exercici de la lliure acampada per part dels minusvàlids.

Els practicants de la lliure acampada estan obligats a deixar els llocs que hagin utilitzat en les mateixes condicions naturals en què les van trobar.

Article 5

En l'àmbit territorial de Catalunya i sens perjudici de les atribucions d'altres Departaments o Organismes, és competència del Departament de Comerç i Turisme:

a) Regular les condicions per a la instal·lació i obertura dels establiments de càmping, així com els serveis mínims d'aquests.

b) Autoritzar l'obertura dels establiments de càmping.

c) Fixar, i, en el seu cas, modificar les categories dels establiments de càmping públics.

d) Vigilar el compliment de les disposicions en matèria de preus.

e) Regular i inspeccionar les condicions de funcionament dels establiments de càmping per tal d'assegurar en tot moment el perfecte estat de llurs instal·lacions, la correcta prestació dels serveis i el bon tracte dispensat als clients.

f) Arbitrar les mesures adequades per al funcionament i la protecció d'aquesta mena d'establiments.

g) Substanciar i resoldre les reclamacions que puguin formular-se en relació amb les matèries objecte del present Decret i disposicions que el despleguin.

h) Imposar les sancions que procedeixin per l'incompliment del que disposen aquest Decret i normes reglamentàries, d'acord amb el Decret de la Presidència de la Generalitat de 18 de desembre de 1978.

i) Adoptar les mesures d'ordenació que s'estimin convenientes referents a l'acampada fora dels establiments de càmping i sobre les activitats relacionades amb el foment i desenvolupament d'aquesta activitat exclusivament en aquells aspectes que directament o indirecta puguin incidir en el turisme.

j) Establir la qualificació d'interès públic o turístic a efectes de la possible autorització d'ubicació d'un establiment de càmping que, si escau, pugui concedir el Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

Article 6

En qualsevol dels casos no podran instal·lar-se càmpings i acampar:

a) En terrenys situats a rambles, llits secs de rius o torrenteres, i en aquells susceptibles d'ésser inundats.

b) En els terrenys que, per la proximitat de línies elèctriques, vies de comunicació, indústries o instal·lacions insalubres o poc saludables, o per qualsevol altra causa, resultin perillosos.

c) A menys de 300 metres dels punts de captació d'aigua potable per a l'abast de poblacions.

d) En aquells llocs que, per exigències d'interès públic, tinguin limitat el seu accés.

Article 7

1. El Departament de Comerç i Turisme podrà autoritzar lliures acampades per a grups superiors als límits fixats a l'article 4, i sens perjudici del que estableix el Decret 142/1981, de 4 de juny, quan, amb finalitats culturals, recreatives o esportives, ho sol·licitin entitats o agrupacions públiques o privades d'acord amb els següents requisits:

a) Presentar la sol·licitud, justificant el caràcter de l'acampada, amb quinze dies d'antelació.

b) Adjuntar l'acord o l'autorització dels propietaris del terreny afectat i l'informe favorable del corresponent ajuntament.

c) Indicar exactament l'inici i acabament de l'acampada, nombre aproximat de participants i d'albergs mòbils.

2. Aquestes acampades no podran situar-se a menys de 3 km. d'un càmping, llevat que per raons d'interès públic o turístic el Departament de Comerç i Turisme consideri oportú autoritzar-les.

3. L'entitat sol·licitant, solidàriament amb els eventuais infractors, serà a tots els efectes la responsable del deteriorament que pugui produir-se al lloc de l'acampada per efectes de les deixalles o per causa de l'acampada mateixa.

4. La Direcció General de Joventut comunicarà al Departament de Comerç i Turisme les acampades que tinguin lloc com a conseqüència de les activitats regulades pel Decret 142/1981, de 4 de juny, sobre colònies, campaments, camps de treball i rutes amb infants i joves.

Article 8

Les empreses o entitats que projectin instal·lar un càmping, abans d'iniciar qualsevol tipus d'obra o moviment de terres, sol·licitaran la corresponent autorització d'instal·lació al Departament de Comerç i Turisme adjuntant la documentació que, reglamentàriament, es determini; en tot cas, caldrà disposar de:

a) Informe municipal.

b) Informe del Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

c) Informe del Departament de Sanitat i Seguretat Social.

Article 9

1. La sol·licitud de l'autorització d'obertura de càmpings es presentarà, ajustada a model oficial i sempre que hagin enllestit les obres i instal·lacions projectades,

al Departament de Comerç i Turisme, aportant la documentació que es determini reglamentàriament. En tot cas, hauran d'adjuntar-se els següents documents:

a) Llicència municipal d'obres.

b) Informe dels Serveis Sanitaris Municipals sobre eliminació d'aigües residuals i recollida de deixalles.

c) Informe de salubritat ambiental i certificat de potabilitat d'aigua, lliurats pel Departament de Sanitat i Seguretat Social.

2. L'autorització d'obertura de càmping no pressuposarà l'autorització d'obertura d'altres instal·lacions existents en el recinte del càmping, corresponents a serveis per als quals existeixi una normativa específica pròpia.

Article 10

El Departament de Comerç i Turisme, en desplegar la política d'ordenació i promoció de les activitats turístiques, tindrà en compte les característiques pròpies de l'activitat de càmping i les seves àrees d'especial i possible demanda. El Departament de Comerç i Turisme canalitzarà les ajudes que legalment s'arbitrin per potenciar la construcció, reforma i millores dels establiments de càmping.

Article 11

Les activitats relacionades amb el foment i desenvolupament del càmping en general tindran la consideració d'Activitats Turístiques a tots els efectes, i estaran subjectes a les disposicions corresponents.

Disposicions finals

Primera.- Es faculta el Conseller de Comerç i Turisme per dictar les Ordres i prendre les mesures necessàries per al desplegament i l'execució d'aquest Decret.

Segona.- Es faculta el Conseller de Comerç i Turisme per establir formes de col·laboració amb els Ajuntaments a fi de vetllar pel compliment del que disposen els articles 4 i 6 del present Decret, pel que fa referència a les acampades lliures.

Tercera.- Queden derogades totes les disposicions que contradiguin el present Decret o s'hi oposin.

Quarta.- Aquest Decret entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat.

Barcelona, 4 de febrer de 1982

Jordi Pujol

President de la Generalitat de Catalunya

Francesc Sanuy i Gistau

Conseller de Comerç i Turisme

DECRET 167/1985, de 23 de maig, pel qual es determina el procediment per a l'autorització dels establiments dedicats a la pràctica del càmping.

NOTA. En aquest text s'han introduït les modificacions que estableix el Decret 235/1994.

L'experiència obtinguda amb l'aplicació del Decret 55/1982, de 4 de febrer, i l'Ordre del Conseller de Comerç i Turisme, de 14 d'abril de 1982, sobre ordenació de la pràctica del càmping i dels establiments dedicats a aquest fi, fa necessari regular d'una manera més global l'actuació dels diferents organismes que concorren en l'ordenament del sector i en la tutela d'aquesta activitat, de manera que d'una bona coordinació i prestació dels serveis es garanteixi l'òptim desenvolupament del sector, tot respectant l'entorn natural. Al mateix temps es vol simplificar i rendibilitzar els tràmits per a la seva obertura.

És necessari afavorir, d'altra banda, l'adaptació dels càmpings existents amb anterioritat a la regulació de la Generalitat de Catalunya, als nivells d'instal·lació exigits pel Decret 55/1982, de 4 de febrer, i l'Ordre de 14 d'abril de 1982, de manera que tot instrumentant els ajuts que alleugereixin els costos d'adaptació, es fixi una data que, amb caràcter d'improrrogable, determini el moment a partir del qual estigui totalment homogeneïtzat el nivell dels serveis oferts per aquest sector.

Així, en ús de les atribucions que em confereix la legislació vigent, a proposta dels Consellers de Política Territorial i Obres Públiques i de Comerç, Consum i Turisme, i d'acord amb el Consell Executiu,

Decreto:

Article primer.- La tramitació per a l'aprovació del projecte i l'obertura dels establiments de càmping definits pel Decret 55/1982, de 4 de febrer, s'ajustarà al que determini la present disposició.

Article segon.- 1. Amb caràcter potestatiu, abans d'iniciar la tramitació d'un projecte de càmping, els interessats que vulguin conèixer la compatibilitat urbanística de les finques que pensen dedicar a l'ús de càmping, podran sol·licitar l'expedició d'un certificat d'idoneïtat de l'emplaçament per raó urbanística, al Servei Territorial d'Urbanisme, mitjançant la presentació de plànol de les finques a escala 1:500 o 1:1.000 i el plànol d'emplaçament a escala 1:2.000 o 1:5.000, tot per exemplar triplicat.

2. El Servei Territorial d'Urbanisme lliurarà en el termini dels deu dies hàbils següents, la sol·licitud a l'Ajuntament corresponent, per tal que aquest emeti un informe de l'emplaçament amb referència a si hi ha acords de suspensió d'atorgament de llicències que afectin el lloc i el termini d'aquesta suspensió.

3. Als tres mesos del lliurament de la comunicació a l'Ajuntament, el Servei Territorial d'Urbanisme elaborarà un

informe sobre la classificació i la qualificació del sòl, la compatibilitat o la incompatibilitat de l'ús del càmping en virtut de les determinacions del planejament urbanístic i sobre el procediment de tramitació de la sol·licitud de llicència ordinària davant l'Ajuntament, o bé d'autorització i llicència per ser sòl no urbanitzable, o bé urbanitzable no programat, o si ha de ser autorització d'ús i obres provisionals, per tractar-se de sòl urbanitzable programat, no obstaculitzar les determinacions de l'estructura urbana dins del sector i facilitar el desenvolupament dels sectors urbanitzables contigus.

4. L'informe serà sotmès a la Comissió d'Urbanisme per a la seva ratificació i, aleshores, notificat a l'interessat com a certificació.

Article tercer.- Les persones o les entitats que projectin instal·lar un càmping, abans d'iniciar qualsevol tipus d'obra o moviment de terres, hauran de presentar al Servei Territorial corresponent del Departament de Comerç, Consum i Turisme, la sol·licitud d'aprovació del projecte, ajustada al model oficial, i acompanyada del projecte tècnic de les edificacions i instal·lacions, signat per un tècnic competent i visat pel corresponent Col·legi Oficial, que s'haurà de compondre dels següents documents, tot per exemplar triplicat:

1. Plànol de la situació a escala 1:2.000, amb representació de les vies d'accés i comunicació, amb indicació de la seva amplària, tipus d'edificació als voltants del terreny del càmping, distància fins als nuclis habitats més propers i els accidents de relleu i del paisatge més notables.

2. Plànol del càmping a escala 1:500, per a superfícies inferiors a 5 ha, o 1:1.000 per a superfícies superiors a 5 ha, en el qual figuraran l'emplaçament dels diferents serveis i instal·lacions, edificacions vials, jardins, espais lliures i superfícies, degudament delimitades, reservades a zones d'acampada, amb representació de les corresponents unitats d'acampada.

3. Memòria descriptiva de les característiques de l'emplaçament, orientació, accessos, superfície d'acampada i de les unitats d'acampada amb el nombre corresponent d'unitats, instal·lacions i serveis, mode de subministrament d'aigua potable, amb indicació dels cabals diaris i la capacitat dels dipòsits, sistema de tractament o d'eliminació de les aigües residuals i deixalles, tipus d'instal·lació elèctrica o qualsevol altra instal·lació o activitat projectada o necessària d'acord amb la normativa vigent.

Article quart.- Els Serveis Territorials del Departament de Comerç, Consum i Turisme, un cop rebuda la sol·licitud i el projecte tècnic, en trametran un exemplar a cadascun dels següents organismes:

- A l'Ajuntament corresponent, a fi que informi motivadament i en relació amb el planejament urbanístic vigent, sobre els extrems següents:

- a) Circumstàncies i característiques de l'emplaçament.
- b) Comunicacions viàries, accessos, serveis i instal·lacions projectades.
- c) Classificació i qualificació del sòl.
- d) Compatibilitat de l'ús del càmping.

e) Suspensions de llicències que poguessin estar acordades i que afecten l'atorgament en l'àmbit del qual es tracti, amb precisió del termini de suspensió i previsions urbanístiques.

f) Concreció de la tramitació adient de la llicència.

- Al Servei Territorial de Promoció de la Salut, a fi que s'informi motivadament sobre les circumstàncies i característiques favorables o no, de l'abastament d'aigua potable, el tractament i l'evacuació d'aigües residuals i el tractament i l'eliminació de deixalles.

- En els supòsits que el terme municipal no compti amb el planejament urbanístic general, al Servei Territorial d'Urbanisme. En cas que aquest servei hagués lliurat prèviament el certificat previst en l'article segon, es limitarà a ratificar-lo, a menys que s'hagués produït una modificació o una revisió de les determinacions urbanístiques aplicables o bé que s'hagués produït una suspensió de l'atorgament de llicències que hi afectés.

Article cinquè.- Els informes regulats en l'article anterior seran vinculants en cas que siguin negatius, i hauran de ser emesos en el termini de dos mesos des de la data en què s'haguessin sol·licitat. Transcorregut aquest termini sense ser emesos s'entendran favorables i conformes amb el projecte.

Article sisè.- Acomplerts aquests tràmits, els serveis territorials del Departament de Comerç, Consum i Turisme resoldran les sol·licituds en el termini de tres mesos. Transcorregut aquest termini, si no s'ha dictat resolució expressa, la sol·licitud s'entén desestimada. L'aprovació del projecte es lliurarà amb total independència que el sol·licitant, per poder començar les obres, obtingui la preceptiva llicència, i no suposarà cap mena d'habilitació per construir ni permetrà l'obertura del càmping, per a la qual serà necessari obtenir l'autorització d'obertura, sens perjudici del que estableix l'article 10 d'aquesta disposició.

Article setè.- Qualsevol modificació de les instal·lacions i obres projectades haurà de ser aprovada prèviament pels Serveis Territorials del Departament de Comerç, Consum i Turisme i seguirà el tràmit previst en els articles anteriors.

Article vuitè.- Un cop realitzades les obres i les instal·lacions projectades, i acomplertes les condicions assenyalades en l'aprovació del projecte, els interessats podran sol·licitar als Serveis Territorials del Departament de Comerç, Consum i Turisme corresponent, l'autorització d'obertura del càmping. Aquesta s'haurà de presentar ajustada al model oficial i acompanyada de la documentació següent:

- Llicència d'execució de les obres.
- Certificat d'acabament de les obres signat pel tècnic-director i visat pel corresponent Col·legi Professional.
- Informe lliurat per la Direcció General de Promoció de la Salut, referit a la salubritat ambiental i a la potabilitat de les aigües de consum.

Article novè.- El servei territorial corresponent del Departament de Comerç, Consum i Turisme inspeccionarà les obres i les instal·lacions i lliurarà, si són conformes, l'autorització provisional d'obertura en el termini d'un mes d'efectuada aquesta. S'entén atorgada l'autorització provisional d'obertura si no s'ha dictat resolució expressa en el termini de tres mesos a comptar des de la presentació de la documentació prevista a l'article 8. Transcorreguts tres mesos des de la concessió de l'autorització provisional d'obertura sense que la Direcció General de Turisme comuniqui a l'interessat resolució contrària, s'entén aquella autorització consolidada com a definitiva.

Article desè.- L'autorització d'obertura del càmping, no pressuposarà la de les altres instal·lacions existents en el mateix recinte, corresponents a serveis per als quals existeixi una normativa específica.

Article onzè.- Les sol·licituds d'aprovació de projecte que facin referència a la modalitat especial càmping-masia s'hauran de tramitar en la forma preceptiva en els articles anteriors, amb la particularitat que el projecte tècnic només haurà d'estar referit a les obres de construcció dels serveis higiènics, quan sigui necessària la seva construcció en cossos d'edificació independents o contigus i que haurà d'anar acompanyat dels documents següents:

- Plànol de la situació a escala 1:2.000, que contingui la representació de les noves vies de comunicació, distàncies dels nuclis habitats més propers i accidents topogràfics més importants.

- Plànol del càmping-masia a escala 1:500 on aparegui l'emplaçament de la masia i la resta d'edificacions o accidents topogràfics rellevants.

- Plànol dels serveis existents a la masia a escala 1:100.

- Memòria descriptiva de les característiques del lloc de l'emplaçament, l'orientació, la superfície total, la superfície destinada a acampada i el sistema d'eliminació de les aigües residuals i de les deixalles.

Disposicions transitòries

Primera.- El termini previst a la disposició transitòria primera de l'Ordre de 14 d'abril de 1982, per a l'adequació dels càmpings existents al nivell d'instal·lacions i serveis establerts en aquella normativa, es prorroga fins al 15 de maig de 1987.

Segona.- Dins el termini esmentat, els titulars dels càmpings existents hauran de presentar al corresponent Servei Territorial del Departament de Comerç, Consum i Turisme els projectes, la llicència municipal d'obres i el certificat final de les obres i de les instal·lacions que s'hagin hagut de realitzar per assolir l'adequació esmentada.

En qualsevol cas, es presentaran els dos plànols i la memòria a què es refereix l'article tercer del present Decret acompanyat d'un certificat emès per un tècnic competent i visat pel corresponent Col·legi Professional, en el qual es faci palesa la idoneïtat de les instal·lacions existents i el compliment de les ordenances tècniques bàsiques que siguin d'aplicació en cada cas.

Tercera.- El Servei Territorial, una vegada hagi rebut la documentació que s'esmenta en la disposició anterior, procedirà a comprovar l'execució de les obres i de les instal·lacions, i la consegüent reclassificació del càmping.

Quarta.- Tots els càmpings, tant els públics com els privats, que dins del termini fixat anteriorment no presentin la documentació assenyalada en la disposició transitòria segona seran considerats establiments no autoritzats i, consegüentment, es tramitarà la seva suspensió d'activitats.

Cinquena.- Les inversions necessàries per a l'adequació dels establiments a què es refereixen aquestes disposicions transitòries, podran acollir-se als ajuts establerts pel Decret 39/1985, de 7 de febrer.

Disposicions finals

Primera.- Queden derogats els articles 8 i 9 del Decret 55/1982, de 4 de febrer, els articles 1, 2, 3 i 4, els punts 3 i 4 de l'article 19 i les disposicions primera, segona i tercera de l'Ordre de 14 d'abril de 1982 i la resta de disposicions de rang idèntic o inferior que s'oposin al que estableix el present Decret. Així mateix s'entendran modificades en les esmentades disposicions les expressions parcel·la i parcel·les que, en endavant, es denominaran unitats i unitats d'acampada.

Segona.- Aquest Decret entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Barcelona, 23 de maig de 1985

Jordi Pujol
President de la Generalitat
de Catalunya

Xavier Bigatà i Ribé
Conseller de Política Territorial
i Obres Públiques

Francesc Sanuy i Gistau
Conseller de Comerç,
Consum i Turisme

SUMARI**TRIBUNAL
CONSTITUCIONAL**

RECURS d'inconstitucionalitat número 873/85, plantejat pel President del Govern, contra determinats articles de la Llei 15/1985, d'1 de juliol, del Parlament de Catalunya, relativa a les Caixes d'Estalvis de Catalunya.

Pàgina 1218

**PRESIDÈNCIA
DE LA GENERALITAT**

DECRET 93/1986, de 20 de març, pel qual s'estableixen els requisits mínims d'infraestructura en els allotjaments turístics.

Pàgina 1218

**DEPARTAMENT
DE GOVERNACIÓ**

DECRET 110/1986, de 17 d'abril, pel qual s'aproven el Pla d'obres i serveis de Catalunya, any 1986, i les seves Bases d'Execució.

Pàgina 1219

**DEPARTAMENT
D'ENSENYAMENT**

ORDRE de 25 de març de 1986, per la qual es convoca concurs-oposició per a la provisió de 1.400 places de Professors d'Educació General Bàsica existents a Catalunya.

Pàgina 1275

**DEPARTAMENT
DE SANITAT
I SEGURETAT SOCIAL**

ORDRE d'11 de març de 1986, per la qual es nomena el senyor Antoni Arteman i Jané, amb caràcter temporal, com a assessor especial en matèria de drogues del Departament de Sanitat i Seguretat Social.

Pàgina 1286

**DEPARTAMENT
DE TREBALL**

ORDRE del 31 de març de 1986, de cessament del senyor Josep Miralpeix i Casas com a Cap de la Secció d'Assessorament Econòmic de la Direcció General de Cooperació.

Pàgina 1287

ANUNCIS pels quals es fa públic el dipòsit d'estatuts de diverses organitzacions professionals.

Pàgina 1287

ANUNCIS pels quals es fa pública la modificació d'estatuts de diverses organitzacions professionals.

Pàgina 1287

*

**TRIBUNAL
CONSTITUCIONAL****RECURS**

d'inconstitucionalitat número 873/85, plantejat pel President del Govern, contra determinats articles de la Llei 15/1985, d'1 de juliol, del Parlament de Catalunya, relativa a les Caixes d'Estalvis de Catalunya.

El Tribunal Constitucional, per Acte de 10 d'abril d'enguany, ha acordat mantenir la suspensió dels preceptes de la Llei 15/1985, d'1 de juliol, del Parlament català, relativa a les Caixes d'Estalvis de Catalunya, impugnats en el recurs d'inconstitucionalitat número 873/1985, plantejat pel President del Govern, la suspensió dels quals es va disposar, per aplicació de l'article 161.1 de la Constitució, per providència del 16 d'octubre de 1985.

Es fa saber per a coneixement general.

Madrid, 10 d'abril de 1986

Signat: Francisco Tomás y Valiente,
President del Tribunal Constitucional.

*

**PRESIDÈNCIA
DE LA GENERALITAT****DECRET**

93/1986, de 20 de març, pel qual s'estableixen els requisits mínims d'infraestructura en els allotjaments turístics.

El nou marc de la legalitat urbanística, així com la modificació d'altres ordenaments sectorials, han deixat obsoletes una part de les disposicions que ordenaven la intervenció i el control administratiu respecte la infraestructura dels allotjaments turístics en els municipis costaners i en els anomenats territoris d'ús turístic preferent. També s'ha produït, en algun cas, una innecessària duplicació de tràmits, amb els consegüents perjudicis de cost per als interessats i les mateixes administracions actuants.

És, per tant, necessari avui sincronitzar l'actuació dels diferents organismes administratius i garantir al mateix temps uns serveis bàsics comuns a tots els establiments d'allotjament turístic.

Vist el que estableix el Decret 100/1984, de 10 d'abril, i en ús de les atribucions que em confereix la legislació vigent, a proposta dels Consellers de Política Territorial i Obres Públiques i de Comerç, Consum i Turisme, i d'acord amb el Consell Executiu,

DECRETO:**Article 1**

Els projectes que acompanyin les sol·licituds de llicències d'obres per a la construcció i l'ampliació d'establiments d'allotjament turístic a Catalunya hauran de preveure les instal·lacions necessàries per disposar dels serveis bàsics en les condicions mínimes que s'enumeren a continuació:

—1 Subministrament d'aigua potable.

El subministrament d'aigua potable haurà d'abastar l'establiment amb un volum mínim de 150 litres per plaça i dia.

En els casos que el subministrament provingui d'una xarxa d'abastament general, l'establiment haurà de disposar d'uns dipòsits d'acumulació amb capacitat mínima de 150 litres per plaça.

Quan l'abastament provingui d'altres mitjans, la capacitat dels dipòsits haurà de ser de 300 litres per plaça.

Quan es disposi dels dos tipus de subministrament, la capacitat dels dipòsits haurà de ser proporcional als mínims fixats.

Els dipòsits d'acumulació hauran de ser accessibles per efectuar-hi les neteges de fons i les desinfeccions periòdiques que siguin necessàries i hauran de disposar també d'aparells per a la cloració automàtica de l'aigua.

—2 Subministrament d'energia elèctrica.

Els establiments hauran de disposar d'una connexió elèctrica de baixa tensió o bé una derivació d'alta tensió que permeti uns nivells d'electrificació d'acord amb el que estableixen el reglament electrotècnic de baixa tensió i les seves instruccions complementàries.

Els accessos, els vials, els jardins, els estacionaments i les zones exteriors d'ús comú estaran degudament il·luminades i la xarxa de distribució elèctrica haurà d'estar totalment soterrada.

A tots els endolls d'ús públic se n'indicarà el voltatge i l'ampèratge.

—3 Evacuació d'aigües residuals.

L'evacuació d'aigües residuals s'efectuarà a través de la xarxa general de clavegueres de la població, previ compliment de les condicions tècniques necessàries sobre abocament dels efluentes.

En cas que no existeixi una xarxa general, o que l'existent no tingui la capacitat suficient per recollir el volum generat per l'establiment, aquest s'haurà de fer càrrec de les despeses de construcció o adequació de la xarxa general de clavegueres, d'acord amb el que preveu la legislació urbanística, o bé haurà de disposar d'un sistema de depuració pròpia adequat al volum dels abocaments, a les seves variacions estacionals i a les característiques del medi receptor dels abocaments, d'acord amb els criteris que en cada cas determini l'organisme competent. En cap cas l'abocament d'aigües residuals al medi no es podrà realitzar sense prèvia depuració.

—4 Recollida i tractament de deixalles.

La recollida de deixalles dins els establiments i el seu emmagatzematge s'haurà de realitzar de manera que no quedin a la vista ni produeixin olors. Amb aquest fi, s'haurà de disposar d'atuell hermètics i amb la capacitat suficient, col·locats en un sol nivell, situats per al seu emmagatzematge, fins al moment de la recollida diària, en habitacles destinats només a aquest fi i ubicats al més lluny possible de les dependències on es trobin els aliments i de les destinades a allotjament.

Aquests habitacles hauran de disposar de ventilació permanent i estar dotats de bonera.

En cas que no existeixi servei públic de recollida de deixalles, l'establiment haurà de comptar amb els mitjans adequats per a la seva recollida i per al transport diari fins a l'eliminació final, mitjançant un procediment eficaç i autoritzat que en garanteixi la desaparició.

—5 Estacionaments.

Cada establiment disposarà d'uns espais destinats a estacionament de vehicles, d'extensió suficient d'acord amb les reserves que fixin les normes urbanístiques o les ordenances d'edificació d'aplicació en cada municipi.

Els estacionaments no podran estar situats, en cap cas, a més de 200 metres de l'entrada principal de l'establiment. Aquestes obligacions no afectaran els establiments de càmping.

—6 Mesures tendents a la supressió de les barres arquitectòniques.

En el disseny i en l'execució de les vies, els espais lliures, la construcció interior i el mobiliari de tots els establiments de càmping, i els hotelers de més de 50 places, s'haurà de donar compliment al que estableix la vigent normativa de la Generalitat de Catalunya sobre supressió de barreres arquitectòniques.

Article 2

Acabades les obres i les altres operacions d'instal·lació i equipament dels establiments, quan se sol·liciti del corresponent Servei Territorial de Comerç, Consum i Turisme l'autorització d'obertura en la forma reglamentària establerta per a cada tipus d'allotjament, serà necessari presentar el projecte, la llicència d'obres i una certificació lliurada pel facultatiu director de les obres en la qual, explícitament, s'acrediti l'adequació de l'obra realitzada al projecte original,

a les condicions incorporades en l'acord d'atorgament de la llicència d'obres i als serveis mínims bàsics assenyalats en aquest Decret. Així mateix, s'haurà de presentar un certificat municipal que acrediti la conformitat amb el sistema d'eliminació de deixalles proposat, o bé que l'establiment disposarà d'aquest servei públic.

Article 3

En tots els casos la Direcció General de Turisme comunicarà a l'Ajuntament competent la concessió de les autoritzacions d'obertura d'establiments.

DISPOSICIÓ FINAL

Única

La present disposició entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Barcelona, 20 de març de 1986

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

XAVIER BIGATÀ I RIBÉ

Conseller de Política Territorial i Obres Públiques

NARCÍS OLIVERAS I TERRADAS

Conseller de Comerç, Consum i Turisme

*

DEPARTAMENT DE GOVERNACIÓ

DECRET

110/1986, de 17 d'abril, pel qual s'aproven el Pla d'obres i serveis de Catalunya, any 1986, i les seves Bases d'Execució.

Atesa la Resolució 28/II del Parlament de Catalunya, de 21 de febrer de 1985, sobre les bases per a la selecció d'obres en el Pla d'obres i serveis de Catalunya;

Atesos el Decret 212/1985, de 23 de juliol, de convocatòria per a la formació del Pla d'obres i serveis de Catalunya, any 1986, i l'Ordre del Departament de Governació de la mateixa data, per la qual s'assenyalen els criteris per poder concórrer a la formació del Pla;

Atès el Reial Decret 1673/1981, de 3 de juliol, pel qual es regula el règim dels Plans d'obres i serveis;

Ateses les consignacions pressupostàries de l'Estat i la Generalitat per a la dotació del Pla d'obres i serveis de Catalunya, any 1986, i que aquestes determinen les aportacions mínimes i obligatòries de les Diputacions catalanes al Pla, les quals es xifren en un 87,50%;

Ateses les consideracions expressades per les Diputacions catalanes, la Corporació Metropolitana de Barcelona, l'Associació Catalana de Municipis i la Federació de Municipis de Catalunya en el tràmit d'audiència assenyalat en l'article cinquè de l'esmentat Decret de convocatòria;

Atès el resultat de la informació pública del projecte del Pla d'obres i serveis de Catalunya, any 1986, segons l'edicta publicat al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* núm. 632, del dia 3 de gener d'enguany;

A proposta del Conseller de Governació i d'acord amb el Consell Executiu,

DECRETO:

Article únic

S'aproven definitivament el Pla, Base i Adicional, d'obres i serveis de Catalunya, any 1986, i les seves Bases d'Execució, que figuren com a Annexos 1, 2 i 3 del present Decret.

DISPOSICIÓ FINAL

Única

Aquest Decret entrarà en vigor el dia de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Barcelona, 17 d'abril de 1986

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

MACIÀ ALAVEDRA I MONER

Conseller de Governació

Annex 1 a la pàg. 1220

Annex 2 a la pàg. 1250

Annex 3 a la pàg. 1273

DEPARTAMENT DE COMERÇ, CONSUM I TURISME

ORDRE

d'11 de juliol de 1986, per la qual s'estableixen els requisits per a la instal·lació i el funcionament dels càmpings.

Pel Decret 55/1982, de 4 de febrer, va quedar fixada a Catalunya l'ordenació de la pràctica del càmping i dels establiments dedicats a aquest fi. Aquest Decret va ser desplegat mitjançant l'Ordre de 14 d'abril de 1982, per la qual es van regular la instal·lació, l'obertura, la classificació i el funcionament dels establiments dedicats a la pràctica del càmping. Posteriorment, d'acord amb les noves necessitats del sector, i a fi de millorar la coordinació entre les administracions actuant, el Decret 167/1985, de 20 de març, va determinar un nou procediment per a l'autorització d'aquests establiments i el Decret 93/1986, de 20 de març, va establir els requisits mínims d'infraestructura en els allotjaments turístics. El nou marc de la legalitat vigent fa necessari substituir definitivament l'Ordre de 14 d'abril de 1982 per una nova disposició adaptada a la regulació actual. Per aquest motiu, i en ús de les atribucions que m'han estat conferides,

ORDENO:

—1 Normes generals

Article 1

Les empreses o entitats que projectin instal·lar un establiment de càmping definit pel Decret 55/1982, de 4 de febrer, abans d'iniciar qualsevol tipus d'obra o moviment de terres, hauran d'ajustar-se a la tramitació prevista pel Decret 167/1985, de 23 de maig, sens perjudici del que disposa el Decret 93/1986, de 20 de març, pel qual s'estableixen els requisits mínims d'infraestructura en els allotjaments turístics.

Article 2

2.1 Un cop autoritzada l'obertura d'un establiment de càmping, tota modificació de l'estructura, superfície, nombre d'unitats d'acampada, instal·lacions o característiques del càmping caldrà sol·licitar-la, prèviament a la seva realització, al corresponent Servei Territorial del Departament de Comerç, Consum i Turisme.

2.2 En cap cas no s'autoritzarà la venda d'unitats d'acampada o de qualsevol altre espai destinat a allotjament dintre de les instal·lacions del càmping. La realització d'aquesta pràctica comportarà la revocació del permís d'obertura, i en conseqüència el tancament del càmping.

Article 3

Donat el cas de canvi de titularitat o de canvi de director d'un càmping es notificarà al corresponent Servei Territorial seguint la tramitació prevista per a aquest tipus d'incidències per l'Estatut Ordenador de les Empreses i Activitats Turístiques Privades.

Article 4

El tancament definitiu d'un càmping, així com la variació de dates d'obertura i de tancament anual, s'haurà de notificar al corresponent Servei Territorial.

Article 5

Els càmpings seran inscrits d'ofici al Regis-

tre d'Empreses i Activitats Turístiques de Catalunya, i els serà assignat el número que els correspongui; aquest número s'esmentarà en qualsevol tipus d'escrit que el càmping hagi de dirigir a l'Administració.

—2 Càmpings públics

CAPÍTOL I

Requisits mínims comuns a tots els establiments

Article 6

Sens perjudici de la resta d'obligacions que els puguin afectar, per raons d'altres instàncies Administratives, els càmpings públics han de comptar, com a mínim, amb els elements definits en els articles següents:

Article 7

Unitats d'acampada

7.1 Tota la superfície destinada a acampar estarà dividida en unitats d'acampada, espai de terreny destinat a la ubicació d'un vehicle i d'un alberg mòbil; cada unitat tindrà convenientment senyalitzats els seus límits i el número que li correspon.

7.2 Els establiments podran disposar d'unitats d'acampada que tinguin previst l'aparcament de vehicles en un lloc diferent al de la ubicació de l'alberg mòbil; en aquest cas, a la superfície que li correspongui a la unitat d'acampada, segons la categoria del càmping, se li podran descomptar 15 metres quadrats, i el lloc destinat a aparcament portarà el número de la unitat a què correspongui.

7.3 La Direcció General de Turisme podrà autoritzar l'existència de zones d'acampada en substitució d'algunes unitats en aquells establiments en què la topografia o la vegetació dificultin la divisió homogenia de les unitats d'acampada. Aquestes zones es trobaran senyalitzades amb lletres, marcats els seus límits, i es farà constar el nombre d'albergs mòbils que podran instal·lar-s'hi, d'acord amb els metres quadrats exigits per unitat, segons la categoria del càmping.

Article 8

Accessos

8.1 L'entrada al càmping es trobarà degudament pavimentada i tindrà una amplada mínima de 5 metres, o de 3 metres si hi ha un únic sentit de circulació.

8.2 Tots els càmpings situats a menys de 25 metres d'una carretera, si l'alçada relativa de la zona de terreny més propera a ella és inferior a 1,5 metres, disposaran en tota la llargada d'aquesta zona d'un doble raíl de protecció normalitzat. Només es dispensarà d'aquesta obligació en el cas que en tota la zona esmentada, i en una amplada de 25 metres, estigui prohibida la instal·lació de qualsevol tipus d'alberg mòbil.

8.3 Tots els establiments disposaran de vials interiors suficients en nombre, longitud i amplada per permetre la circulació d'equips mòbils d'extinció d'incendis, així com una ràpida evacuació en cas d'emergència i la circulació de qualsevol element propi de l'activitat del càmping.

L'amplada dels vials principals no podrà ser inferior a 3 metres quan es tracti de vials d'una direcció i a 5 metres quan es tracti de vials de dues direccions.

Article 9

Sistema de prevenció d'incendis

Tots els establiments de càmping hauran de disposar de les instal·lacions següents i hauran de complir amb les mesures de prevenció següents:

9.1 Extintors del tipus "pols polivalent" i de capacitat de 5 quilos en nombre d'1 per cada 20 unitats d'acampada, amb una distribució tal que no es trobi cap d'elles a més de 50 metres d'un extintor.

Els càmpings de més de 200 unitats d'acampada hauran de disposar també d'un extintor de carro de 50 quilos per cada 500 unitats d'acampada distribuïts convenientment.

9.2 Llums d'emergència autònoms als llocs previstos per a la sortida de persones i vehicles en cas d'incendi.

9.3 A la recepció del càmping, i de manera molt visible, es col·locarà un plànol de tot el terreny, en el qual estaran assenyalats els llocs on es troben els extintors d'incendis. Aquest plànol anirà acompanyat de l'avis següent, escrit en els idiomes català, castellà, alemany, anglès i francès: "Situació dels extintors en cas d'incendi".

9.4 L'obertura de totes les portes a utilitzar, en cas d'incendi, haurà de ser en doble sentit o almenys en el sentit de la sortida.

9.5 L'emmagatzematge de materials líquids o sòlids inflamables, especialment ampolles de gas, no podrà fer-se sense les corresponents instal·lacions de seguretat.

9.6 Els treballs que puguin comportar un risc d'incendi, en especial el travessament de matèries inflamables i soldadures, hauran de realitzar-se amb l'autorització per escrit del Director de l'establiment, que extremerà les mesures de precaució.

9.7 Tot el personal del càmping estarà assabentat de les instruccions a seguir en cas d'incendi, les quals seran donades per escrit una vegada a l'any i en el moment de formalitzar el contracte de treball corresponent.

Article 10

Subministrament d'aigua potable

10.1 Els establiments que es posin en funcionament, ampliin la seva capacitat d'allotjament o elevin la seva categoria a partir de l'entrada en vigor del Decret 93/1986, de 20 de març, hauran de disposar d'un abast d'aigua potable amb un volum mínim de 150 litres per plaça i dia.

En els casos que els subministrament provingui d'una xarxa d'abast general, l'establiment haurà de disposar d'uns dipòsits d'acumulació amb una capacitat mínima de 150 litres per plaça. Quan l'abast provingui d'altres mitjans, la capacitat dels dipòsits haurà de ser de 300 litres per plaça. En el cas que es disposi dels dos tipus de subministrament, la capacitat dels dipòsits haurà de ser proporcional als mínims fixats.

Els dipòsits d'acumulació hauran de ser accessibles per efectuar-hi les neteges a fons i les desinfeccions periòdiques que siguin necessàries i hauran de disposar també d'aparells per a la cloració automàtica de l'aigua.

10.2 Tots els càmpings, abans d'iniciar la temporada turística, o en tot cas un cop a l'any, acreditaran la potabilitat de l'aigua mitjançant un certificat lliurat pel Departament de Sanitat i Seguretat Social. Sense aquest requisit previ, el càmping no podrà iniciar la temporada o la continuïtat de funcionament.

10.3 En el cas d'utilització d'aigües no potables per al reg, evacuadoris i altres finalitats en les quals no sigui necessària la potabilitat de l'aigua, els punts de captació d'aquestes aigües seran degudament senyalitzats amb la indicació: "No potable", en els idiomes català, castellà, alemany, anglès i francès, com a mínim.

Article 11

Tractament i evacuació d'aigües residuals

Si l'evacuació de les aigües residuals no es produeix directament a través de la xarxa de clavegueres municipals, l'establiment disposarà de les instal·lacions necessàries d'acord amb la normativa vigent sobre la matèria.

Article 12

Tractament i recollida de deixalles

12.1 Per a la recollida de deixalles, els càmpings disposaran d'atuells, sempre amb tapadora amb una capacitat per unitat no inferior a 60 litres, i en nombre mínim d'un per cada 10 unitats d'acampada.

Això no obstant, es podran utilitzar contenidors d'una capacitat equivalent al càlcul en litres per unitat d'acampada.

En qualsevol cas, el sistema utilitzat estarà d'acord amb la normativa vigent a cada municipi sobre la matèria.

12.2 Les deixalles es recolliran diàriament de l'interior del càmping mitjançant un sistema que doni suficients garanties d'eficàcia i d'higiene.

Article 13

Instal·lació elèctrica

13.1 Si el subministrament d'energia elèctrica es realitza en alta tensió caldrà atènyer-se al que disposen els Reglaments de Seguretat que regulen aquest tipus de subministrament.

En qualsevol cas, la instal·lació elèctrica de baixa tensió estarà d'acord amb el que disposa el reglament electrotècnic de baixa tensió.

13.2 Els accessos, els vials i les instal·lacions d'ús generals i obligatòries estaran degudament il·luminades i la xarxa de distribució elèctrica haurà d'estar totalment soterrada. En cas que les condicions del subsòl facin inviable el soterrament de la xarxa, la Direcció General de Turisme, previ informe favorable dels serveis corresponents del Departament d'Indústria i Energia, podrà autoritzar un sistema alternatiu.

A partir de les 23 hores es reduirà la il·luminació i es mantindrà, solament, a la zona d'accés, sanitaris i voltants de piscines, així com als vials interiors al mínim que permeti la circulació de vianants.

13.3 A tots els endolls d'ús públic se n'indicarà el voltatge i l'amperatge.

Article 14

Tancament dels límits

El càmping es trobarà degudament tancat en tot el seu perímetre.

Es podrà utilitzar qualsevol tipus de material que doni garanties de resistència, procurant que no destaquï indegudament en la fesonomia natural del paisatge.

Article 15

Senyalització

15.1 Les senyalitzacions que els càmpings instal·lin a les carreteres i als camins propers a les seves instal·lacions seran les normalitzades i

estaran d'acord amb la legislació vigent sobre la matèria.

15.2 Els vials interiors dels càmpings tindran els senyals reglamentaris de "velocitat màxima 10 km/h", "prohibida la circulació de vehicles des de les 23 hores fins a les 7 hores". Així mateix, els càmpings instal·laran els senyals corresponents a la direcció dels diferents serveis i instal·lacions.

Article 16

Serveis higiènics

Els establiments de càmping disposaran dels blocs de serveis higiènics necessaris, de manera que cap unitat d'acampada del càmping no quedi més lluny de 250 metres d'un bloc de serveis.

Els dels homes seran totalment independents dels de les dones, i dintre de cada bloc els serveis d'evacuadoris estaran separats dels de les dutes i els lavabos, a menys que es tracti d'unitats compactes. En aquest cas, el nombre total d'aparells sanitaris del càmping previstos per a cadascuna de les categories podrà ser substituït, fins a un màxim d'un 20%, pels elements que integren aquestes unitats compactes.

Les instal·lacions dels serveis higiènics hauran de permetre una ventilació molt àmplia i no es permetrà el tipus de ventilació forçada. El terra i les parets, fins a una alçada mínima d'1,80 metres, es revestiran amb materials que garanteixin la seva impermeabilitat.

En la memòria del projecte es farà constar, explícitament, el material que s'hi projecti instal·lar per garantir-la.

Article 17

Farmaciola de primers auxilis

17.1 Els càmpings disposaran de farmaciola de primers auxilis, que estarà situada en un lloc visible i degudament senyalitzada, i disposarà dels materials suficients per poder atendre els casos més corrents.

17.2 Amb independència de la possible instal·lació d'una farmaciola turística que podrà autoritzar, si s'escau, el Departament de Sanitat i Seguretat Social, les farmaciols de primers auxilis no podran distribuir o vendre especialitats farmacèutiques.

Article 18

Capacitat d'allotjament

A efectes del càlcul de la capacitat d'allotjament d'un càmping en places es multiplicarà per tres el nombre total d'unitats d'acampada, amb una tolerància màxima del 20% en funció dels tipus d'allotjament emprats.

Article 19

Restaurants i cafeteries

Els restaurants i les cafeteries instal·lades a l'interior dels càmpings es regiran per la seva respectiva ordenació turística i altres disposicions legals que els afectin.

Article 20

Altres construccions fixes

La Direcció General de Turisme podrà atorgar autorització d'instal·lació i obertura de càmping amb construccions fixes destinades a allotjament, sempre que es tracti d'edificis de planta baixa de tipus "bulgallow" o amb instal·lació permanent de mòduls de tipus "mòbil-home", sempre que siguin explotats pel titular del càmping.

La superfície màxima ocupada per aquests dos tipus d'allotjaments no podrà ultrapassar el 30% de la superfície destinada a unitats d'acampada.

CAPÍTOL II

Categories

Article 21

Els càmpings públics es classificaran d'acord amb les seves edificacions, instal·lacions i serveis en les categories de "luxe ****", "primera ***", "segona **", i "tercera *", i els seus corresponents distintius "1", "1*", "2*" o "3*", acompanyats de les estrelles corresponents i grafats dins de la silueta d'una tenda de campanya, segons les mides i els colors que s'especifiquen a l'annex.

Aquest indicatiu es trobarà situat de manera molt visible a l'accés del càmping i a l'entrada de la recepció, i ha de figurar grafat, i de forma destacada, tant als justificants de pagament com a qualsevol opuscle o imprès del càmping.

Article 22

22.1 Els establiments de càmping podran sol·licitar de la Direcció General de Turisme l'augment de la seva categoria quan compleixin els requisits establerts per la nova categoria sol·licitada i aportin les justificacions documentals corresponents.

22.2 La Direcció General de Turisme podrà revisar directament la categoria a un càmping i assignar-n'hi una altra d'inferior quan l'estat de conservació i funcionament no sigui adient amb la categoria que ostenta.

Article 23

Categoria de luxe

Aquests establiments hauran d'estar situats en un bell paratge i reunir les següents condicions d'instal·lacions, servei i personal:

23.1 La superfície mínima d'unitat d'acampada serà de 90 metres quadrats. A cada unitat d'acampada únicament es podrà instal·lar una tenda o un alberg mòbil i les pertinences d'una unitat familiar o un client, sempre que siguin les pròpies del desenvolupament normal de l'activitat de càmping.

En cas d'instal·lar-hi més d'una tenda o alberg mòbil, el client signarà una sol·licitud expressa en aquest sentit a la recepció de l'establiment.

També podran disposar d'unitats d'acampada d'una superfície mínima de 40 metres quadrats, amb una capacitat màxima de dues persones provistes de tenda de tipus canadenc sense vehicle o amb moto. La quantitat màxima d'aquests tipus d'unitat d'acampada no podrà ultrapassar en cap cas el 10% del total d'unitats d'acampada de l'establiment.

23.2 Recepció independentment de qualsevol altra instal·lació, amb espai destinat al públic d'acord amb la capacitat i la categoria del càmping.

23.3 Restaurant, que disposarà d'una adequada carta de plats tant del país com de cuina internacional, així com de carta de vins seleccionats, i serà atès per personal qualificat.

23.4 Bar, totalment independent del restaurant amb barra i serveis de taules, atès per personal qualificat.

23.5 Sala de reunió amb racó per a TV, que

disposi d'aparell de color.

23.6 Sala de jocs amb saló.

23.7 Ferruqueria de senyores i barberia.

23.8 Sala de cures i de primers auxilis.

23.9 Supermercat.

23.10 "Boutique".

23.11 Serveis higiènics, que tindran el terra i les parets revestits amb materials que garanteixin la seva impermeabilitat fins a una alçada mínima de 2,20 metres.

23.12 Lavabos, un per cada 6 unitats d'acampada amb una separació mínima entre ells de 50 cm, i dotats amb aigua calenta continuament.

23.13 Dutes en cabines individuals de superfície mínima d'1,50 metres quadrats, una per cada 10 unitats d'acampada i dotades amb aigua calenta continuament. Hi haurà un parament de separació entre el plat de la dutxa i el lloc de penjar la roba.

23.14 Evacuadoris del tipus de tassa, un per cada 7 unitats d'acampada. Als serveis destinats als homes, el 20% dels evacuadoris podran ser del tipus urinari.

23.15 Accessoris: miralls a sobre de tots els lavabos, prestatges als lavabos i dutxes, tovalloles als lavabos i penjadors als lavabos, dutxes i evacuadoris.

23.16 Endolls elèctrics al costat de tots els lavabos.

23.17 Rentapeus, un per cada 100 unitats d'acampada.

23.18 Safareigs, un per cada 20 unitats d'acampada, amb una separació mínima entre ells de 50 cm tots dotats amb aigua calenta continuament i prestatges per deixar la roba.

23.19 Aigüeres, de les mateixes característiques i nombre que els safareigs amb prestatges per deixar els plats i altres estris.

23.20 Preses d'aigua potable, distribuïdes de tal forma que cap unitat d'acampada no es trobi a més de 35 metres d'una d'elles. Estaran pavimentades en un radi de 2 metres i dotades del corresponent desguàs.

23.21 Endolls amb caixa de protecció i fusable a cada una de les unitats d'acampada.

23.22 Arbres per fer ombra en una superfície mínima del 50% de la zona destinada a acampada; el 50% d'aquesta superfície podrà estar equipada amb sistemes artificials d'ombra fets amb materials de bona qualitat i que no destaquin indegudament.

23.23 Parc infantil, amb aparells i instal·lacions i esplai amb una superfície proporcional a la capacitat del càmping.

23.24 Piscines, una per a nens i una altra per a adults, que reunixin les condicions pròpies de les piscines públiques.

23.25 Pista de tennis de dimensions reglamentàries. Es podrà dispensar la seva existència sempre que vingui compensada per un altre tipus d'instal·lació per a l'esplai (minigolf, bàsquet, etc.).

23.26 Servei d'assistència mèdica amb visita diària i servei assegurat d'ATS o infermer.

23.27 Servei telefònic: un aparell, amb cabina individual, per cada 200 unitats d'acampada.

23.28 Servei de bugaderia i planxa.

23.29 Servei de rentat de cotxes.

23.30 Servei de vigilància diürna i nocturna.

23.31 Servei de custòdia de valors amb caixa forta.

23.32 Servei de recollida i distribució diària de correspondència. Hi haurà una bústia instal·lada a l'interior del càmping i es podrà utilitzar en qualsevol moment.

23.33 Venda de premsa nacional i estrangera.

23.34 Servei de càmping-gas.

23.35 Director titulat.

23.36 Recepcionistes suficients per atendre ininterrompudament els clients des de les 7 hores fins a les 23 hores, que coneixin un mínim de dos idiomes estrangers entre l'alemany, l'anglès o el francès.

23.37 Personal de neteja suficient, d'acord amb l'extensió del càmping i el mecanisme utilitzat.

23.38 Guardes durant les 24 hores en nombre suficient.

23.39 Tot el personal, a excepció del Director, anirà degudament uniformat.

Article 24

Categoria de "primera"

Aquests establiments hauran de reunir les condicions d'instal·lacions, serveis i personal següents:

24.1 La superfície mínima d'unitat d'acampada serà de 70 metres quadrats. A cada unitat d'acampada únicament es podrà instal·lar una tenda o un alberg mòbil i les pertinences d'una unitat familiar o client sempre que siguin les pròpies del desenvolupament normal de l'activitat del càmping.

En cas d'instal·lar-hi més d'una tenda o alberg mòbil, el client signarà una sol·licitud expressa en aquest sentit a la recepció de l'establiment.

També podran disposar d'unitats d'acampada d'una superfície mínima de 25 metres quadrats, amb una capacitat màxima de dues persones provistes de tenda tipus canadense sense vehicle o amb moto. La quantitat màxima d'aquest tipus d'unitat d'acampada no podrà ultrapassar en cap cas en 10% del total d'unitats d'acampada de l'establiment.

24.2 Recepció independitzada de qualsevol altra instal·lació i amb un espai destinat al públic, d'acord amb la capacitat i la categoria del càmping.

24.3 Restaurant, cafeteria o autoservei.

24.4 Bar diferenciat del restaurant, cafeteria o autoservei.

24.5 Servei de jocs de saló.

24.6 Sala de cures i primers auxilis.

24.7 Supermercat

24.8 Serveis higiènics que tindran el terra i les parets revestits amb materials que garanteixin la seva impermeabilitat fins a una alçada mínima de 2,20 metres.

24.9 Lavabos, un per cada 10 unitats d'acampada, el 20% dels quals estaran dotats d'aigua calenta continuament.

24.10 Dutes en cabines individuals de superfície mínima d'1,30 metres quadrats, una per cada 14 unitats d'acampada, el 50% de les quals serà dotat d'aigua calenta continuament.

24.11 Evacuadoris del tipus de tassa, un per cada 10 unitats d'acampada; en els serveis destinats als homes, el 20% dels evacuadoris podran ser del tipus urinari.

24.12 Accessoris: miralls a sobre de tots els lavabos, prestatges en els lavabos i dutxes i penjadors a lavabos i dutxes.

24.13 Endolls elèctrics al costat de cada un dels lavabos o en lloc adequat i en nombre d'1 per cada 10 unitats d'acampada.

24.14 Rentapeus, un per cada 150 unitats d'acampada.

24.15 Safareigs, un per cada 30 unitats d'acampada, dotats amb prestatges per deixar la roba.

24.16 Aigüeres, una per cada 30 unitats d'acampada, dotades amb aigua calenta i amb prestatges per deixar els plats i altres estris.

24.17 Preses d'aigua potable, distribuïdes de tal manera que cap unitat d'acampada no es trobi a més de 50 metres d'una d'elles. Estaran pavimentades en un radi d'1,5 metres i dotades del corresponent desguàs.

24.18 Endolls amb caixa de protecció i fusable, en el 35% de les unitats d'acampada.

24.19 Arbres per fer ombra en una superfície mínima del 35% de la zona destinada a acampada; el 50% d'aquesta superfície mínima podrà estar equipat amb sistemes artificials d'ombra que no destaquin indegudament.

24.20 Parc infantil, amb aparells i instal·lacions de gimnàstica i esplai amb una superfície proporcional a la capacitat del càmping.

24.21 Piscina per a adults que reunixin les condicions pròpies de les piscines públiques; podrà dispensar-se la seva instal·lació quan el càmping es trobi a menys d'1 km de la platja.

24.22 Zona degudament delimitada per a la pràctica de jocs o esports (petanca, voleibol, etc.).

24.23 Servei d'assistència mèdica amb visita assegurada. Els càmpings de més de 200 unitats d'acampada disposaran d'ATS o infermer amb visita assegurada.

24.24 Servei telefònic: un aparell, amb cabina aïllada o insonoritzada, per cada 250 unitats d'acampada.

24.25 Vigilància diürna i nocturna.

24.26 Custòdia de valors en caixa forta.

24.27 Recollida i distribució diària de correspondència. Hi haurà una bústia instal·lada a l'interior del càmping i es podrà utilitzar en qualsevol moment.

24.28 Servei de venda de premsa.

24.29 Servei de venda de càmping-gas.

24.30 Director titulat.

24.31 Recepcionistes suficients per atendre ininterrompudament els clients des de les 8 fins a les 21 hores, amb un coneixement mínim de dos idiomes estrangers entre l'alemany, l'anglès i el francès.

24.32 Personal de neteja suficient d'acord amb l'extensió del càmping i els mecanismes utilitzats.

24.33 Guardes durant les 24 hores en nombre suficient.

24.34 Tot el personal, a excepció del Director, aniran degudament uniformats.

Article 25

Categoria de "segona"

Aquests establiments hauran de reunir les condicions d'instal·lacions, serveis i personal següents:

25.1 La superfície mínima d'unitat d'acampada serà de 60 m². A cada unitat d'acampada únicament es podrà instal·lar una tenda o un alberg mòbil i les pertinences d'una unitat familiar o client, sempre que siguin les pròpies del desenvolupament normal de l'activitat del càmping.

En cas d'instal·lar-hi una tenda o un alberg mòbil, el client signarà una sol·licitud expressa en aquest sentit a la recepció de l'establiment.

També podran disposar d'unitats d'acampada d'una superfície mínima de 22 metres quadrats, amb una capacitat màxima de dues persones provistes de tenda tipus canadenc, sense vehicle o amb moto. La quantitat màxima d'aquests tipus d'unitats d'acampada no podrà ultrapassar en cap cas el 10% del total d'unitats d'acampada de l'establiment.

25.2 Recepció independitzada de qualsevol altra instal·lació.

25.3 Bar.

25.4 Serveis higiènics que tindran el terra i les parets revestits amb materials que garanteixin la seva impermeabilitat fins a una alçada mínima de 2,20 metres.

25.5 Lavabos, un per cada 14 unitats d'acampada.

25.6 Dutes en cabines individuals de superfície mínima d'1,20 metres quadrats, una per cada 17 unitats d'acampada, el 20% de les quals disposaran d'aigua calenta.

25.7 Evacuadoris del tipus de tassa, un per cada 12 unitats d'acampada. En els serveis destinats als homes, el 20% dels evacuadoris podran ser del tipus urinari.

25.8 Accessoris: miralls a sobre de tots els lavabos i penjadors als lavabos i les dutes.

25.9 Endolls en lloc adequat i en nombre d'un per cada 20 unitats d'acampada.

25.10 Safareigs un per cada 45 unitats d'acampada.

25.11 Aigüeres, una per cada 35 unitats d'acampada.

25.12 Preses d'aigua potable distribuïdes de tal manera que cap unitat d'acampada no es trobi a més de 60 metres d'una d'elles.

25.13 Arbres per fer ombra en una superfície mínima del 25% de la zona destinada a acampada; el 50% d'aquesta superfície mínima d'ombra podrà estar equipada amb sistemes artificials d'ombra adequats.

25.14 Servei d'assistència mèdica assegurada.

25.15 Servei de vigilància diürna i nocturna.

25.16 Servei de custòdia de valors en caixa forta.

25.17 Servei de recollida i distribució de correspondència diàriament. Una bústia.

25.18 Venda de viandes.

25.19 Venda de càmping-gas.

25.20 Recepcionistes suficients per atendre els clients ininterrompudament des de les 9 fins a les 20 hores, amb coneixement d'un idioma estranger entre l'alemany, l'anglès o el francès.

25.21 Personal de neteja suficient, d'acord amb l'extensió del càmping i els mecanismes utilitzats.

25.22 Guardes durant les 24 hores en nombre suficient.

25.23 Tot el personal portarà el corresponent distintiu.

Article 26

Categoria "tercera"

Aquests establiments hauran de reunir les condicions d'instal·lacions, serveis i personal següents:

26.1 La superfície mínima d'unitat d'acampada serà de 45 metres quadrats. A cada unitat d'acampada únicament es podrà instal·lar una

tenda o un alberg mòbil i les pertinences d'una unitat familiar o client sempre que siguin les pròpies del desenvolupament de càmping.

En cas d'instal·lar-hi més d'una tenda o alberg mòbil, el client signarà una sol·licitud expressa en aquest sentit a la recepció de l'establiment.

26.2 Recepció.

26.3 Bar.

26.4 Serveis higiènics que tindran el terra i les parets revestits amb materials que garanteixin la seva impermeabilitat fins a una alçada d'1,80 metres.

26.5 Lavabos, un per cada 17 unitats d'acampada.

26.6 Dutes en cabines individuals, una per cada 20 unitats d'acampada.

26.7 Evacuadoris del tipus tassa, una per cada 14 unitats d'acampada. En els serveis destinats als homes, el 20% podran ser del tipus urinari.

26.8 Accessoris: miralls a la zona dels lavabos.

26.9 Safareigs, un per cada 25 unitats d'acampada.

26.10 Aigüeres, una per cada 35 unitats d'acampada.

26.11 Preses d'aigua potable distribuïdes de tal manera que cap unitat d'acampada no es trobi a més de 80 metres d'una d'elles, dotades de desguàs.

26.12 Servei d'assistència mèdica assegurada.

26.13 Servei de vigilància diürna i nocturna.

26.14 Servei de custòdia de valors en caixa forta.

26.15 Recollida i distribució de correspondència diàriament. Una bústia.

26.16 Recepcionistes suficients per atendre els clients ininterrompudament des de les 9 fins a les 20 hores.

26.17 Personal de neteja suficient, d'acord amb l'extensió del càmping i els mecanismes utilitzats.

26.18 Guardes durant les 24 hores en nombre suficient.

26.19 Tot el personal portarà el corresponent distintiu.

CAPÍTOL III

Funcionament

Article 27

La recepció del càmping constituirà el centre de relació amb els clients a efectes administratius i d'informació. S'exposaran de manera ben visible els documents i les dades següents:

27.1 Autorització d'obertura lliurada pel Servei Territorial del Departament de Comerç, Consum i Turisme.

27.2 Dates de funcionament.

27.3 Plànol de situació i límits de cada una de les unitats d'acampada, així com la numeració corresponent.

27.4 Plànol de situació d'extintors.

27.5 Plànol de situació dels diferents serveis.

27.6 Llista oficial de preus degudament visada pel corresponent Servei Territorial.

27.7 Certificat de potabilitat de l'aigua, vigent i lliurat pel Departament de Sanitat i Seguretat Social.

27.8 Llista d'horaris de funcionament dels diferents serveis, assistència mèdica, prohibició

de circulació interior de vehicles, etc.

27.9 Reglament de règim interior, degudament visat pel corresponent Servei Territorial, redactat, com a mínim, en els idiomes: català, castellà, alemany, anglès i francès.

27.10 Avis de l'existència de Fulls Oficials de Reclamacions a disposició dels clients redactat, com a mínim, en els mateixos idiomes que en el punt anterior.

27.11 A disposició de les persones degudament acreditades, i en tot moment, a la recepció es trobarà el Registre d'entrades i sortides dels clients i el Llibre d'Inspecció d'Establiment Turístic.

27.12 A disposició dels clients, es trobaran els Fulls Oficials de Reclamacions, una còpia de la present Ordre i altres disposicions legals relacionades amb l'activitat del càmping.

CAPÍTOL IV

Preus

Article 28

28.1 D'acord amb la normativa vigent sobre règim de preus, tots els càmpings públics notificaran anualment, i fins al 31 d'octubre, mitjançant el formulari oficial, els preus dels diferents serveis que puguin prestar.

28.2 S'entendrà sempre que els diferents preus són per jornada. El pagament mínim serà el corresponent a un dia i s'entendrà que l'últim, o dia de sortida, s'acaba a les 12 hores.

28.3 A tot client li serà lliurat un justificant dels serveis cobrats. Aquest justificant farà constar, de forma molt clara, tots i cada un dels conceptes: dies d'estada, nombre de persones, vehicles, albergs i qualsevol altre servei prestat que requereixi pagament. El comprovant haurà de tenir impresos el nom, la categoria i l'adreça de l'establiment.

28.4 Els preus sempre seran globals, sens perjudici del que hi hagi establert en matèria tributària. En qualsevol cas, s'especificarà si s'hi inclou l'impost corresponent o es cobra a part.

CAPÍTOL V

Personal de servei

Article 29

29.1 El Director del càmping o el titular de l'establiment, en cas de la no existència d'aquell, serà considerat el representant legal de l'empresa propietària del negoci a l'efecte del compliment de la present Ordre i, sens perjudici de la responsabilitat en què pugui incórrer la seva actuació en cas d'abús comprovat, tindrà les obligacions i els drets següents:

a) Tenir cura del bon funcionament de totes les instal·lacions del càmping i de bon tracte als clients per part de tot el personal de l'establiment.

b) Vetllar per la bona convivència entre els clients i fer respectar amb autoritat el Reglament de Règim Interior.

c) Comunicar a l'autoritat competent qualsevol alteració de l'ordre públic, comissió de delictes, etc., així com els possibles casos de malalties contagioses.

d) Retirar de l'establiment les pertinences dels clients abandonades per aquests o fer treure els elements instal·lats pels mateixos clients quan consideri que són inadequats per al normal desenvolupament de l'activitat de càmping.

29.2 Corresponen als recepcionistes les funcions següents:

- a) Control d'entrades i sortides de campistes, mitjançant el corresponent llibre de registre.
- b) Comprovar la identitat dels clients.
- c) Facilitar la informació que demanin els clients, tant pel que fa al funcionament del càmping com de tipus turístic.

d) Rebre i distribuir la correspondència dels clients.

29.3 Corresponen als guardes les funcions següents:

- a) Vigilància i custòdia del càmping.
- b) Vetllar pel compliment del Reglament de Règim Interior.
- c) Totes les altres funcions que li siguin encomanades per la direcció, en raó del seu càrrec.

CAPÍTOL VI Clients

Article 30

30.1 Els càmpings públics tindran la consideració d'establiments oberts al públic i seran de lliure utilització per qualsevol persona, d'acord amb les condicions establertes en la present Ordre i sempre que respectin el Reglament de Règim Interior; queda, per tant, prohibit qualsevol tipus de discriminació.

30.2 Tot i això, els titulars dels càmpings públics no admetran en els seus establiments, o expulsaran d'aquests, amb l'ajut dels agents de l'autoritat competent, si fos necessari, les persones que incompleixin el Reglament de Règim Interior, les normes lògiques d'una bona convivència social, o que pretenguin entrar al càmping amb una finalitat diferent a la pròpia d'aquesta activitat.

Article 31

No seran admesos els menors de 16 anys que no vagin acompanyats per una persona major d'edat que se'n faci responsable o que no siguin membres d'alguna associació relacionada amb l'activitat de càmping, per a la qual cosa hauran de disposar de la documentació que els acrediti com a tals.

Article 32

Per allotjar-se en un càmping públic, els clients hauran d'exhibir algun document que acrediti la seva identitat, així com signar la corresponent "Fitxa d'entrada".

Article 33

Els càmpings públics no podran tenir reserves anticipadament la totalitat de les seves unitats d'acampada, i disposaran com a mínim d'un 20% de les unitats d'acampada per al seu directe i immediat ús.

Article 34

Els clients dels càmpings públics tindran els drets següents:

34.1 Fer ús de les instal·lacions i serveis d'acord amb la present ordenació i tenint en compte el que estableix el Reglament de Règim Interior.

34.2 Conèixer els preus dels diferents serveis abans de la seva contractació i d'acord amb el Capítol IV de la present Ordre.

34.3 Rebre el justificant dels pagaments efectuats.

34.4 Efectuar les reclamacions que considerin oportunes al Full Oficial de Reclamació que haurà de ser facilitat quan el sol·licitin i tramès pel mateix client al Servei Territorial.

34.5 Dret a la intimitat; la Direcció del càmping vetllarà perquè cap persona no autoritzada entri o faci ús del seu alberg.

Article 35

Els clients dels càmpings públics tindran les obligacions següents:

35.1 Complir el Reglament de Règim Interior.

35.2 Observar les normes lògiques de bona convivència.

35.3 Donar coneixement a la Direcció del càmping dels casos de malaltia febril o contagiosa.

35.4 Pagar l'import de l'estada i dels diferents serveis, utilitzats d'acord amb els preus vigents i el termini pactat.

—3 Càmpings privats

Article 36

Els càmpings privats, definits a l'article 3 del Decret 55/1982, es regiran internament per les seves pròpies normes, que seran degudament conegudes pels membres o socis de l'entitat i comunicades al corresponent Servei Territorial de Turisme.

Article 37

El caràcter de privats no els eximeix del compliment del que disposen les normes generals i els requisits mínims comuns continguts en la present Ordre.

Article 38

Els càmpings privats no es classificaran per categories però hauran de tenir com a mínim els requisits propis d'un càmping públic de tercera categoria, definits a l'article 25 de la present Ordre.

Article 39

Els càmpings privats tindran com a distintiu oficial el corresponent als càmpings públics, article 20 d'aquesta Ordre, sense que consti el símbol de la categoria, amb la paraula "Privat" escrita en color vermell i creuant el rectangle interior del distintiu de baix a dalt i d'esquerra a dreta.

Aquest distintiu es trobarà situat de manera molt visible a l'accés del càmping i a l'entrada de la recepció, i ha de figurar grafiat, i de manera destacada, tant als justificants de pagament com a qualsevol opuscle, anunci publicitari o imprès del càmping.

—4 Càmpings-masia

Article 40

A fi de promoure l'equipament turístic de les comarques de l'interior i de muntanya, el Departament de Comerç, Consum i Turisme podrà autoritzar càmpings públics o privats, adoptant la modalitat especial de càmpings-masia.

Article 41

Aquesta modalitat de càmping públic no es classificarà per categories i, sens perjudici del que estableixen els Decrets 55/1982 i 167/1985, únicament hauran de complir els requisits i les normes següents:

41.1 Podran sol·licitar la instal·lació de càmping-masia els titulars de masies o cases de camp que disposin al seu voltant de terreny suficient i estiguin situades en zones de reduïda afluència turística, preferentment a les comarques de l'interior i de muntanya.

41.2 El càmping-masia no podrà instal·lar-se a menys de 3 km d'un càmping públic de la modalitat general ni a menys d'1 km d'un nucli habitat.

41.3 La capacitat d'allotjament serà limitada per la disposició d'espai mínim destinat a acampada, de 200 metres quadrats per alberg mòbil i per un màxim de 50 albergs mòbils.

41.4 Si la capacitat del càmping-masia és menor de 25 albergs mòbils, disposarà de 2 lavabos, 2 dutxes i 2 evacuators, tots ells independents.

Si la capacitat és superior a 25 albergs mòbils, disposarà de 3 lavabos, 3 dutxes i 4 evacuators, tots ells independents.

41.5 Per a la recollida de deixalles els càmpings-masia disposaran d'atuells, sempre amb tapadora, d'una capacitat per unitat no inferior a 60 litres i en nombre mínim d'un per cada 10 albergs mòbils; es farà la recollida diàriament, això no obstant, es podran utilitzar contenidors d'una capacitat equivalent al càlcul en litres per alberg mòbil.

41.6 El càmping-masia disposarà també d'una presa d'aigua potable, d'una farmaciola de primers auxilis i de dos extintors del tipus "pols polivalent" de 5 quilos.

41.7 Els límits del càmping-masia seran degudament senyalitzats.

41.8 Els càmping-masia tindran com a distintiu oficial el corresponent als càmpings públics, article 20 d'aquesta Ordre, substituint el símbol de la categoria per la sigla "CM".

En cas que es tracti de càmping-masia privats s'afegirà la paraula "privat" escrita en color vermell i creuant el rectangle interior del distintiu de baix a dalt i d'esquerra a dreta.

—5 Inspecció i control

Article 42

Els inspectors de la Direcció General de Turisme vetllaran pel compliment dels Decrets 55/1982 i 167/1985 i del que estableixen la present Ordre i el Departament de Comerç, Consum i Turisme; donat el cas, imposarà les sancions pertinents, de conformitat amb el Decret 459/1983, de 18 de febrer.

DISPOSICIONS FINALS

—1 Queden derogada l'Ordre de 14 d'abril de 1982 i la resta de disposicions de rang idèntic o inferior que s'oposin al que estableix la present Ordre.

—2 Aquesta Ordre entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, sens perjudici del que preveuen les disposicions transitòries del Decret 167/1985, de 23 de maig, pel que fa a l'adequació dels càmpings existents als nivells d'instal·lació i serveis establerts en la present Ordre.

Barcelona, 11 de juliol de 1986

JOAQUIM MOLINS I AMAT
Conseller de Comerç, Consum i Turisme

ANNEX II

NORMATIVA D'ECOETIQUETES PER A CÀMPINGS

- **Normativa catalana sobre els criteris ambientals per a la obtenció del Distintiu de Garantia de Qualitat Ambiental en càmpings.**
- **Normativa sobre els criteris ambientals per a la obtenció de la ecoetiqueta europea en càmpings.**

RESOLUCIÓ

MAB/1565/2002, de 16 de maig, per la qual s'estableixen els criteris ambientals per a l'atorgament del distintiu de garantia de qualitat ambiental als càmpings.

Mitjançant la Resolució de 30 de novembre de 1998 es van establir els criteris ambientals per atorgar el distintiu de garantia de qualitat ambiental als càmpings.

D'acord amb l'article 4 de la Resolució esmentada, el període de validesa de la definició de la categoria de servei i dels criteris específics és, com a màxim, de tres anys des de la seva publicació; per tant, cal revisar-la.

Atesa la notable acceptació que ha tingut aquesta categoria de servei, tant per part dels titulars com per part dels usuaris d'aquests serveis, es considera convenient mantenir, bàsicament, els criteris ambientals indicats a la Resolució de 30 de novembre de 1998.

Tot i així, atès que posteriorment a la publicació de la categoria de càmpings s'han anat publicant altres categories de serveis turístics, s'ha considerat oportú incorporar modificacions en els criteris ambientals amb l'objectiu general d'uniformitzar-los en relació a les altres categories publicades.

Per això, i en ús de les facultats que m'atorga l'article 5 del Decret esmentat i d'acord amb l'informe previ del Consell de Qualitat Ambiental,

RESOLC:**Article únic**

Definir la categoria de càmpings i els criteris de qualitat ambiental per optar al distintiu de garantia de qualitat ambiental, que es regeixen per les normes recollides als annexos.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Les empreses que tenen el distintiu de garantia de qualitat ambiental d'acord amb els criteris publicats a la Resolució de 30 de novembre de 1998 disposen d'un termini de sis mesos, comptadors des de la publicació d'aquesta Resolució, per demostrar el compliment d'aquests nous criteris.

Barcelona, 16 de maig de 2002

ALFONS M. LÓPEZ i SALGUEIRO
Director general de Qualitat Ambiental

ANNEX 1

Normes generals que han de complir els càmpings per obtenir el distintiu de garantia de qualitat ambiental

—1 Categoria de servei

S'entén per càmping l'establiment definit d'acord amb el Decret 55/1982, de 4 de febrer, sobre ordenació de la pràctica del càmping i dels establiments dedicats a aquest fi.

—2 Sol·licitants

Poden sol·licitar el distintiu de garantia de qualitat ambiental els titulars dels càmpings ubicats a Catalunya.

—3 Criteris

Les propietats o característiques de qualitat ambiental específiques de la categoria de servei definida en l'apartat 1 s'avaluen segons els criteris i el sistema d'avaluació establerts a l'annex 2.

—4 Període de validesa

La definició de la categoria de servei i dels criteris específics per a aquesta categoria té un període màxim de validesa de tres anys a partir de la data de publicació d'aquesta Resolució al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

—5 Número de codi

Als efectes administratius, el número de codi assignat a la categoria de servei és:

Codi 090: càmpings.

—6 Ús de la marca

6.1 L'ús de la marca s'ha d'adequar a les especificacions indicades en les Normes gràfiques establertes pel Departament de Medi Ambient per a la utilització del distintiu de garantia de qualitat ambiental.

6.2 La llegenda que ha de figurar al distintiu de garantia de qualitat ambiental és la següent: "Respectuós amb el medi ambient", o bé la traducció literal a la resta d'idiomes en què es trobi la informació general del càmping.

6.3 El logotip identifica l'empresa i no podrà ser utilitzat per a la publicitat de productes, ni en els productes mateixos ni en els seus envasos. El càmping podrà utilitzar el logotip del distintiu en la seva imatge corporativa (fulletons, paper de cartes...).

ANNEX 2

Per obtenir el distintiu de garantia de qualitat ambiental, el càmping ha de disposar de l'autorització corresponent i ha de complir la legislació ambiental vigent allà on estigui ubicat i els criteris ambientals especificats en aquest annex, els quals tenen com a objectiu la minimització de l'impacte sobre el medi i el foment de la sensibilitat ecològica dels usuaris. Per avaluar les sol·licituds o verificar el compliment dels criteris indicats en aquest annex es podrà tenir en compte l'aplicació dels sistemes de gestió ambiental reconeguts, com són el sistema EMAS o la norma ISO 14001, tot i que l'aplicació d'aquests sistemes de gestió no té caràcter obligatori per a l'obtenció del distintiu.

—1 Criteris ambientals per a la categoria de servei

Els criteris ambientals per a la categoria de càmpings es divideixen en 7 apartats, cadascun dels quals conté criteris bàsics de compliment obligatori i criteris opcionals, els quals estan puntuats d'1 a 9 punts. Per obtenir el distintiu de garantia de qualitat ambiental, el càmping ha de complir tots i cadascun dels criteris bàsics i obtenir un mínim de 25 punts en els criteris opcionals, corresponents, com a mínim, a 2 dels 4 subapartats d'aquest annex que contenen criteris opcionals.

1.1 Residus.**1.1.1 Criteris bàsics.****1.1.1.1 Sistema de gestió.**

El centre ha de gestionar els seus residus d'acord amb les determinacions legals i especialment segons la reglamentació municipal. A fi d'afavorir la valorització dels residus que genera, el càmping ha d'implantar la recollida selectiva de vidre, paper i cartró, plàstics, metalls, piles, làmpades, residus orgànics i altres matèries susceptibles de valorització, sempre que aquesta gestió sigui conseqüent amb la del municipi o la comarca on estigui ubicat el centre.

1.1.1.2 Retolació identificativa dels contenidors.

Tots els contenidors han d'estar retolats amb una identificació del tipus de residu que contenen.

1.1.1.3 Informació al campista en el moment de la inscripció.

Al full d'entrada que es lliura al campista en el moment de la inscripció, s'hi ha d'adjuntar un resum del reglament interior del càmping en el qual s'ha d'esmentar l'obligatorietat d'efectuar el destriament de residus d'acord amb les condicions de recollida selectiva imperant en el municipi. En el full informatiu que es lliura al campista en el moment de la inscripció s'ha d'explicar la importància de la recollida selectiva i la necessitat que s'efectuï correctament. Les zones de recollida selectiva de residus estaran perfectament identificades en els plànols del càmping que són a disposició dels campistes, tant en els generals en format de cartell com en els fulls informatius que s'han de lliurar als campistes en el moment de la inscripció.

1.1.2 Criteris opcionals.**1.1.2.1 Sistema de gestió.**

Per a cada material (vidre, paper i cartró, plàstic, llauenes, brics, residus orgànics, productes de neteja de la piscina, pintures, piles, làmpades, olis de cuina usats, etc.) recollit per l'establiment i no especificat en la recollida selectiva del municipi es donarà 1 punt, fins a un màxim de 7 punts, sempre que se n'asseguri una gestió correcta.

1.1.3 Avaluació de conformitat.

L'avaluació de conformitat dels criteris de l'apartat 1.1 de l'annex es fa per comprovació *in situ* d'una entitat col·laboradora degudament acreditada.

1.2 Estalvi d'aigua.

El centre ha de promoure l'estalvi d'aigua i, consegüentment, d'energia. Els equipaments de bany (aixetes de lavabo, dutxes i cisternes de vàter), els equipaments de la piscina o el sistema de rec o d'altres instal·lacions que consumeixin aigua han d'incorporar sistemes d'estalvi. Per a la definició de sistema d'estalvi d'aigua, s'ha de prendre com a referència la Resolució de 15 de gener de 2001, per la qual s'estableixen els criteris ambientals per a l'atorgament del distintiu de garantia de qualitat ambiental als productes i als sistemes que afavoreixen l'estalvi d'aigua.

1.2.1 Criteris bàsics.**1.2.1.1 Manteniment.**

Almenys un cop al mes s'ha de fer una revisió de les aixetes, les regadores de dutxa i les cisternes de lavabo per comprovar que no degoten. En cas que degotin, s'han de reparar. Per tal de facilitar la comprovació del compliment d'aquest criteri, caldrà portar un registre de les revisions efectuades.

1.2.1.2 Control quantitatiu.

El càmping ha de portar un registre mensual del consum d'aigua, amb la finalitat de saber i avaluar, a partir de comparacions interanuals, les millores aconseguides i detectar consums anòmals.

1.2.1.3 Rètols a les zones comunitàries.

A les zones comunitàries de consum d'aigua s'han d'instal·lar rètols on es faci referència a la utilització racional de l'aigua.

1.2.1.4 Informació al campista.

En els fulls informatius del càmping s'ha d'explicar la importància de la utilització correcta de l'aigua.

1.2.2 Criteris opcionals.

1.2.2.1 Regadores de dutxa.

Les regadores de dutxa (fixes i mòbils), ja sigui per si mateixes o bé mitjançant la incorporació de limitadors de cabal, han de complir els requeriments següents:

El cabal ha de ser inferior a 10 l/min per a 1 bar < pressió < 3 bar.

El cabal ha de ser inferior a 12 l/min per a 3 bar < pressió < 5 bar.

Cal que com a mínim el 25% de les regadores compleixin el criteri. L'acompliment d'aquest percentatge dóna dret a 1 punt. La resta de punts fins a un total de 8 s'atorgaran de manera proporcional al percentatge de regadores que compleixin el criteri.

1.2.2.2 Aixetes.

Les aixetes de lavabo, bidet i aigüera, ja sigui per si mateixes o bé mitjançant la incorporació de limitadors de cabal, han de complir els requeriments següents:

El cabal ha de ser inferior a 8 l/min per a 1 bar < pressió < 3 bar.

El cabal ha de ser inferior a 9 l/min per a 3 bar < pressió < 5 bar.

Cal que com a mínim el 25% de les aixetes compleixin el criteri. L'acompliment d'aquest percentatge dóna dret a 1 punt. La resta de punts fins a un total de 8 s'atorgaran de manera proporcional al percentatge de regadores que compleixin el criteri.

1.2.2.3 Vàters.

Els vàters han de complir les condicions següents:

a) El conjunt format per inodor i cisterna ha de tenir un disseny que permeti consumir un volum màxim per descàrrega de 6 litres. Cal que com a mínim el 25% dels vàters compleixin el criteri. L'acompliment d'aquest percentatge dóna dret a 1 punt. La resta de punts fins a un total de 4 s'atorgaran de manera proporcional al percentatge de vàters que compleixin el criteri.

b) El vàter ha d'incorporar un dispositiu d'interrupció de descàrrega o de polsada curta/llarga. Les instruccions relatives a l'accionament del dispositiu d'interrupció de descàrrega o de polsada curta/llarga han de ser visibles a la cisterna. Cal que com a mínim el 25% dels vàters compleixin el criteri. L'acompliment d'aquest percentatge dóna dret a 1 punt. La resta de punts fins a un total de 4 s'atorgaran de manera proporcional al percentatge de vàters que compleixin el criteri.

1.2.2.4 Altres sistemes que afavoreixen l'estalvi d'aigua.

S'inclouen aquí aquells sistemes no previstos en els apartats anteriors, com per exemple aixetes o regadores de dutxa amb tancament automàtic temporitzat o amb sensor de presència, sistemes d'estalvi en les instal·lacions de la piscina, sistemes d'estalvi en el rec, aprofitament d'aigües grises o pluvials... L'estalvi demostrable ha de ser d'un mínim d'un 20% en relació amb la instal·lació convencional. L'avaluació de conformitat es farà per càlcul d'acord amb les especificacions del fabricant. Puntuació màxima: 5 punts per cada sistema implantat fins a un total de 10. Per aquells sistemes que afectin a moltes unitats (aixetes de lavabo o dutxes, ...) per aconseguir els 5 punts cal que com a mínim un 60% de les unitats compleixin el criteri.

1.2.3 Avaluació de conformitat.

L'avaluació de conformitat dels criteris corresponents a l'apartat 1.2 es farà per comprovació *in situ* d'una entitat degudament acreditada, a excepció de l'apartat 1.2.2.4, que es farà per càlcul d'acord amb les especificacions del fabricant.

1.3 Piscina.

1.3.1 Criteris bàsics.

1.3.1.1 Piscines descobertes.

L'aigua de la piscina descoberta no podrà ser escalfada tret que es faci a partir d'energia renovable o residual.

1.3.1.2 Piscines cobertes.

Les piscines cobertes hauran de complir els requisits següents:

a) La temperatura de l'aigua no excedirà els 28°C, a excepció de piscines d'ús termal.

b) La temperatura de l'aire de les piscines cobertes mesurada a un metre d'alçada sobre la làmina d'aigua no excedirà els 3°C per sobre de la temperatura de l'aigua, i la humitat relativa del recinte estarà compresa entre el 60% i el 70%.

1.3.1.3 Rètols informatius.

Als vestuaris, si n'hi ha, o a les zones comunes de la piscina coberta, s'han d'instal·lar rètols on s'expliqui la gestió de la climatització de la piscina.

1.3.2 Avaluació de conformitat.

L'avaluació de conformitat dels criteris ambientals corresponents a l'apartat 1.3 es farà per comprovació *in situ* d'una entitat degudament acreditada.

1.4 Eficiència energètica.

El centre ha de promoure l'eficiència energètica en les seves instal·lacions.

1.4.1 Criteris bàsics.

1.4.1.1 Enllumenat.

a) En les zones comunitàries interiors (zona comuna dels lavabos, oficines, supermercats, ...) amb funcionament continuat (l'enllumenat s'encén i s'apaga un sol cop) superior a 5 hores diàries, s'han d'utilitzar fluorescents trifòsfor, làmpades fluorescents compactes o de vapor de sodi blanc. En el moment de presentar-la sol·licitud cal que, com a mínim, el 50% dels punts de llum compleixin el criteri. La substitució del 50% restant es podrà fer de manera progressiva en funció de la vida útil de les làmpades. Es permet la utilització de làmpades halògenes i halogenurs metàl·lics quan estigui justificat per requeriments ornamentals o comercials (com a màxim, el 5% del total de punts de llum).

b) Hi ha d'haver un màxim aprofitament de la llum natural en les zones comunitàries interiors, i no se n'ha d'obstaculitzar l'accés sempre que sigui possible.

c) En les zones exteriors d'activitat social s'han d'utilitzar làmpades de rendiment superior a 60 lm/W. En el moment de presentació de la sol·licitud cal que, com a mínim, el 50% dels punts de llum compleixin el criteri. La substitució del 50% restant es podrà fer de manera progressiva en funció de la vida útil de les làmpades.

d) L'encesa i apagada de les làmpades a les zones d'acampada s'ha de fer mitjançant un sistema de control automàtic que permeti un control precís sobre les hores de funcionament.

1.4.1.2 Aigua calenta sanitària (ACS).

a) Totes les instal·lacions d'ACS, tant els dipòsits d'acumulació com els tubs de distribució i la caldera, han d'estar ben aïllats, a excepció

d'aquells casos en els quals els mateixos tubs de distribució s'emprin per escalfar el recinte.

b) La instal·lació d'ACS ha d'incorporar una vàlvula mescladora de tres vies amb bomba i circuit de recirculació entre caldera i dipòsit programable.

c) El rendiment de la caldera ha de ser superior al 85%.

d) Per a calderes que utilitzen un combustible diferent del gas, l'opacitat dels gasos provinents de la caldera haurà de ser inferior o igual a 2, d'acord amb l'escala de Bacharach.

1.4.1.3 Control quantitatiu.

El càmping ha de portar un registre mensual del consum d'energia (electricitat i combustibles emprats), amb la finalitat de saber i avaluar, a partir de comparacions interanuals, les millores aconseguïdes i detectar consums anòmals.

1.4.1.4 Rètols en les zones comunitàries.

En les zones comunitàries, s'han d'instal·lar rètols on es faci referència a la utilització racional de l'aigua calenta i l'enllumenat, així com d'altres aparells elèctrics a disposició dels campistes.

1.4.1.5 Informació al campista.

En els fulls informatius del càmping s'ha d'explicar la importància de la utilització correcta dels recursos energètics del càmping i, si escau, donar informació sobre les energies renovables emprades.

1.4.2 Criteris opcionals.

1.4.2.1 Enllumenat.

a) En les zones comunitàries amb funcionament continuat superior a 8 hores diàries, cal que els balasts utilitzats en les làmpades fluorescents i en les de vapor de sodi blanc d'alta pressió siguin electrònics. Cal que com a mínim el 60% dels balasts compleixi el criteri. Valoració del criteri: 5 punts.

b) A l'interior de les cabines dels vàters s'han d'emprar sistemes de control de presència o bé polsadors temporitzats. Cal que com a mínim el 60% de les cabines compleixin el criteri. Valoració del criteri: 5 punts.

1.4.2.2 Aigua calenta sanitària (ACS).

Instal·lació d'una caldera de baixa temperatura o de condensació (segons la Directiva europea 92/42/CEE) o bé d'una caldera o escalfador domèstic de gas que compleixi els criteris de la Resolució de 8 d'agost de 2000, per la qual s'estableixen els criteris ambientals per a l'atorgament del distintiu de garantia de qualitat ambiental a les calderes i escalfadors domèstics de gas. Valoració del criteri: 6 punts.

1.4.2.3 Energies renovables.

En aquest apartat s'inclouen algunes possibilitats d'utilització d'energies renovables en un càmping. S'accepten altres solucions, prèvia justificació tècnica. Valoració: 9 punts per a cada tipus diferent d'energia renovable utilitzada fins a un total de 18 punts.

a) Energia solar tèrmica: per a producció d'ACS, calefacció de locals per terra radiant, escalfament de piscines cobertes.

b) Energia solar fotovoltaica: per a enllumenat exterior (fanals fotovoltaics), sistemes de rec de jardins, electrificació de zones aïllades, bombament d'aigua, instal·lacions connectades a xarxa o altres aplicacions justificades.

c) Energia eòlica: per a electrificació de zones aïllades, bombament d'aigua o altres aplicacions justificades.

- d) Energia geotèrmica: per a producció d'ACS, calefacció de locals, escalfament de piscines...
 e) Energia de la biomassa: per a producció d'ACS, calefacció de locals.

1.4.2.4 Altres sistemes que afavoreixen l'estalvi d'energia.

En aquest apartat s'inclouen aquí tots aquells altres sistemes que afavoreixen l'estalvi d'energia, però que no s'han previst en els apartats anteriors. L'estalvi demostrable ha de ser d'un mínim d'un 15% en relació amb la instal·lació convencional. Valoració del criteri: 5 punts per sistema instal·lat fins a un total de 10 punts. Per a aquells sistemes que afectin moltes unitats cal que com a mínim un 60% de les unitats compleixin el criteri.

1.4.3 Avaluació de conformitat.

L'avaluació de conformitat amb els criteris de l'apartat 1.4 es farà per comprovació *in situ* d'una entitat degudament acreditada, a excepció dels subapartats c) i d) de l'apartat 1.4.1.2 que es farà per anàlisi de gasos.

En l'avaluació de conformitat dels criteris de l'apartat 1.4.1.1 es tindrà en compte el compliment de les determinacions que es fixin en el desplegament reglamentari de la Llei 6/2001, de 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenat per a la protecció del medi nocturn, a partir de la publicació del reglament corresponent al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

1.5 Sorolls.

1.5.1 Criteris bàsics.

1.5.1.1 Valor d'immissió.

La producció de soroll a l'interior del càmping s'ha de mantenir dins del valor límit que exigeix la convivència i el respecte als altres. S'ha de controlar especialment el volum de la veu humana o l'activitat directa de les persones, els animals domèstics, el funcionament d'electrodomèstics, aparells i instruments musicals o acústics i el funcionament d'instal·lacions d'aire condicionat, ventilació o refrigeració. Durant les hores nocturnes compreses entre les 00.00 h i les 07.00 h, no s'ha de sobrepassar en tota la zona d'acampada un nivell d'immissió de soroll de 50 dBA que provingui de l'activitat del càmping. La determinació del nivell de la immissió sonora s'ha de calcular d'acord amb l'annex 2 de la Resolució de 30 d'octubre de 1995, per la qual s'aprova una ordenança municipal tipus reguladora del soroll i les vibracions (DOGC núm. 2126, de 10.11.1995).

1.5.1.2 Incorporació de la problemàtica del soroll en el reglament intern del càmping.

En el reglament intern del càmping ha de quedar explícita l'obligació dels campistes de mantenir un mínim de respecte pel silenci, i que és possible l'expulsió del campista que vulneri reiteradament aquesta condició.

1.5.1.3 Informació al campista.

En els fulls informatius del càmping s'ha d'explicar la importància de mantenir un nivell baix de sorolls i evitar molèsties innecessàries als veïns i a l'entorn natural en el qual s'insereixen les instal·lacions.

1.5.2 Avaluació de conformitat.

L'avaluació de conformitat dels criteris de l'apartat 1.5 de l'annex es farà per comprovació *in situ* d'una entitat col·laboradora degudament acreditada, a excepció de l'apartat 1.5.1.1, que es farà per mostreig.

1.6 Integració paisatgística.

1.6.1 Criteris bàsics.

1.6.1.1 Construccions.

Les construccions a l'interior del recinte han de ser fetes amb materials, colors i un estil arquitectònic propis de la zona.

1.6.1.2 Vegetació autòctona.

La vegetació de l'interior del recinte de nova incorporació ha de ser pròpia de la zona.

1.6.2 Avaluació de conformitat.

L'avaluació de conformitat dels criteris de l'apartat 1.6 de l'annex es fa per comprovació *in situ* d'una entitat col·laboradora degudament acreditada.

1.7 Informació i educació ambiental.

1.7.1 Criteris bàsics.

1.7.1.1 Full informatiu.

En el moment de la inscripció, a més del reglament intern, s'ha de lliurar als clients un full divulgatiu dels criteris que caracteritzen els càmpings que han obtingut el distintiu on s'expliquin els apartats anteriors i altres aspectes d'interès. Aquest full pot ser específic o bé formar part del full general d'informació. El full ha d'estar editat en català i en la resta d'idiomes en què es trobi la informació general del càmping.

1.7.1.2 Contractació d'activitats recreatives.

Amb caràcter general, el càmping fomenta el respecte pel medi ambient. En particular, en la contractació d'activitats recreatives per als seus clients tindrà com a requisits el respecte per la natura i l'adequació a les normes de protecció vigents.

1.7.1.3 Transports públics.

El càmping ha de tenir a l'abast dels clients, i en un lloc visible, informació sobre els transports públics que circulen per la zona i, sempre que sigui possible, informaran de les possibilitats d'accedir a l'establiment o de realitzar excursions amb transport públic o no motoritzat.

1.7.1.4 Informació sobre l'entorn proper.

El càmping ha de tenir a l'abast dels clients, i en un lloc visible, informació sobre el medi on es troba situat l'establiment i les possibilitats de descoberta. Es preveu en aquest apartat el fet de tenir bibliografia, documentació sobre itineraris de consulta, a la venda o d'entrega gratuïta, per tal que els usuaris puguin dissenyar sortides que els permetin conèixer el medi que els acull i els seus valors naturals, socials, històrics, culturals, etc.

1.7.2 Criteris opcionals.

1.7.2.1 Educació ambiental.

Aquells càmpings que disposin d'un programa d'activitats d'animació turística o educatives, sempre que incloguin propostes encaminades al foment de la consciència ambiental, als hàbits de consum ambientalment correctes i a l'estalvi de recursos, i es promogui el coneixement i la protecció del medi, rebran 4 punts.

1.7.2.2 Enquestes als clients.

El càmping disposarà d'una enquesta per avaluar el grau de satisfacció dels clients amb la gestió ambiental portada a terme per l'establiment i sol·licitarà als clients que l'emplenin. Valoració del criteri: 1 punt.

1.7.3 Avaluació de conformitat.

L'avaluació de conformitat dels criteris de l'apartat 1.7 de l'annex es fa per comprovació *in situ* d'una entitat col·laboradora degudament acreditada.

—2 Sistema d'avaluació de conformitat

El sol·licitant ha de presentar la sol·licitud per al distintiu de garantia de qualitat ambiental juntament amb el dossier tècnic formalitzat per una

entitat col·laboradora del Departament de Medi Ambient.

2.1 Dossier tècnic.

Els sol·licitants del distintiu per als serveis inclosos a la categoria de càmpings han de trametre a una entitat col·laboradora del Departament de Medi Ambient degudament acreditada un dossier tècnic, el contingut del qual s'especifica a continuació, que el sol·licitant ha de mantenir actualitzat durant el període de validesa del distintiu. L'entitat col·laboradora ha d'examinar el dossier i comprovar en l'establiment que el dossier tècnic s'ajusta a la realitat, i emetre el certificat corresponent.

El dossier tècnic consta d'una descripció general del càmping i del compliment dels criteris ambientals, de la gestió de les aigües residuals, de les declaracions del sol·licitant, de les especificacions tècniques dels informes i dels resultats de les inspeccions realitzades.

El Departament de Medi Ambient es reserva el dret de visitar sense avís previ les instal·lacions, amb llibertat d'accés al dossier tècnic actualitzat i d'altra documentació que consideri necessària.

2.2 Selecció de l'entitat col·laboradora.

Els controls han de ser realitzats per una de les entitats col·laboradores del Departament de Medi Ambient degudament acreditades per a aquest camp d'actuació, una relació actualitzada de les quals es lliurarà al sol·licitant.

Si no n'hi ha cap, el Consell de Qualitat Ambiental pot avalar expressament i per a aquest supòsit concret una entitat imparcial.

(02.127.069)

COMISIÓN

DECISIÓN DE LA COMISIÓN

de 14 de abril de 2005

por la que se establecen los criterios ecológicos para la concesión de la etiqueta ecológica comunitaria al servicio de camping

[notificada con el número C(2005) 1242]

(Texto pertinente a efectos del EEE)

(2005/338/CE)

LA COMISIÓN DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS,

Visto el Tratado constitutivo de la Comunidad Europea,

Visto el Reglamento (CE) n° 1980/2000 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 17 de julio de 2000, relativo a un sistema comunitario revisado de concesión de etiqueta ecológica ⁽¹⁾ y, en particular, su artículo 6, apartado 1, segundo párrafo, y su anexo V, punto 2, sexto párrafo,

Tras consultar al Comité de etiqueta ecológica de la Unión Europea,

Considerando lo siguiente:

- (1) El Reglamento (CE) n° 1980/2000 prevé la concesión de la etiqueta ecológica comunitaria a cualquier producto con características que lo capaciten para contribuir de forma significativa a la realización de mejoras en aspectos ecológicos clave.
- (2) En virtud del Reglamento (CE) n° 1980/2000 deben establecerse, sobre la base de criterios elaborados por el Comité de etiqueta ecológica de la Unión Europea, criterios específicos para la concesión de la etiqueta ecológica por categorías de productos.
- (3) En el caso del servicio de camping, debe establecerse una distinción entre el grupo de criterios en el que deben cumplirse todos y el grupo en el que sólo debe cumplirse un número determinado.
- (4) Los criterios ecológicos y los requisitos de evaluación y comprobación correspondientes deben ser válidos por un período de 3 años.

- (5) Por lo que se refiere a los cánones de solicitud y utilización de la etiqueta ecológica aplicables a microempresas con arreglo a la Recomendación 96/280/CE de la Comisión, de 3 de abril de 1996, sobre la definición de pequeñas y medianas empresas ⁽²⁾, conviene, habida cuenta de la escasez de sus recursos y de su particular importancia dentro de esta categoría de productos, establecer reducciones adicionales a las previstas en el Reglamento (CE) n° 1980/2000 y en el artículo 5 de la Decisión 2000/728/CE de la Comisión, de 10 de noviembre de 2000, por la que se establecen los cánones de solicitud y anuales de la etiqueta ecológica ⁽³⁾.

- (6) Las medidas previstas en la presente Decisión se ajustan al dictamen del Comité creado por el artículo 17 del Reglamento (CE) n° 1980/2000.

HA ADOPTADO LA PRESENTE DECISIÓN:

Artículo 1

La categoría de productos «servicio de camping» incluirá la oferta, como servicio principal a cambio de un precio, de parcelas equipadas para alojamientos móviles en un espacio de terreno debidamente delimitado.

Comprenderá, asimismo, otras instalaciones aptas para el alojamiento de personas así como zonas comunes para servicios colectivos, si los hubiera en el espacio delimitado.

Dentro del «servicio de camping» proporcionado dentro de ese espacio de terreno delimitado podrá incluirse, además, la oferta por su director o propietario de servicios de restauración y actividades recreativas.

⁽¹⁾ DO L 237 de 21.9.2000, p. 1.

⁽²⁾ DO L 107 de 30.4.1996, p. 4.

⁽³⁾ DO L 293 de 22.11.2000, p. 18. Decisión cuya última modificación la constituye la Decisión 2003/393/CE (DO L 135 de 3.6.2003, p. 31).

Artículo 2

Para obtener la etiqueta ecológica comunitaria de conformidad con el Reglamento (CE) nº 1980/2000, el servicio prestado tendrá que pertenecer a la categoría de productos «servicio de camping» y cumplir cada uno de los criterios establecidos en la sección A del anexo de la presente Decisión.

Por otra parte, el servicio de camping tendrá que cumplir un número suficiente de los criterios establecidos en la sección B del anexo, a cada uno de los cuales se les asignará una puntuación. El servicio de camping tiene que obtener, como mínimo, los puntos siguientes:

- a) 16,5 puntos por el servicio principal;
- b) 20 puntos si, además, se ofrecen otras instalaciones aptas para el alojamiento de personas.

La puntuación total se incrementará con un punto adicional si se proporcionan servicios de restauración, y también si se ofrecen actividades recreativas.

Artículo 3

1. No obstante lo dispuesto en el artículo 1, apartado 3, del de la Decisión 2000/728/CE, el canon de solicitud de concesión de la etiqueta ecológica al servicio de camping se reducirá un 75 % en el caso de microempresas sin que sea posible ninguna otra reducción adicional.

2. No obstante lo dispuesto en el artículo 2, apartado 5, primera frase, de la Decisión 2000/728/CE, el canon mínimo anual por microempresa por el uso de la etiqueta ecológica será de 100 EUR.

3. El volumen anual de ventas correspondiente al servicio de camping se calculará multiplicando el precio del alojamiento por el número de pernотaciones y dividiendo el producto re-

sultante por la mitad. El precio del alojamiento será el precio medio por noche, incluidos todos los servicios no facturados aparte como extras. Serán de aplicación las reducciones del canon mínimo anual previstas en el artículo 2 de la Decisión 2000/728/CE.

4. Para los fines de la presente Decisión, se entenderá por microempresas las que se ajusten a la definición de la Recomendación 96/280/CE de la Comisión, en su versión de 3 de abril de 1996.

Artículo 4

A efectos administrativos, el código asignado a la categoría de productos «servicio de camping» será el número «26».

Artículo 5

Los criterios ecológicos aplicables a la categoría de productos «servicio de camping», así como los requisitos de evaluación y comprobación correspondientes, serán válidos durante los 3 años siguientes a la fecha de notificación de la presente Decisión.

Artículo 6

Los destinatarios de la presente Decisión serán los Estados miembros.

Hecho en Bruselas, el 14 de abril de 2005.

Por la Comisión

Stavros DIMAS

Miembro de la Comisión

ANEXO

OBSERVACIONES DE CARÁCTER GENERAL

Objetivos de los criterios

Los criterios tienen por objeto limitar los impactos ambientales más importantes de las tres fases del ciclo de vida de los servicios (compra, prestación del servicio y residuos). En particular se quiere conseguir lo siguiente:

- limitar el consumo de energía,
- limitar el consumo de agua,
- limitar la producción de residuos,
- favorecer el uso de recursos renovables y de sustancias menos peligrosas para el medio ambiente,
- promover la comunicación y la educación sobre temas ambientales.

Especificaciones

- Entre los alojamientos móviles a que se refiere el artículo 1 se incluyen, por ejemplo, las tiendas de campaña, caravanas, furgonetas de acampada y autocaravanas. Las instalaciones aptas para el alojamiento de personas son, por ejemplo, bungalows, apartamentos y alojamientos móviles de alquiler. Por zonas comunes para servicios colectivos se entiende, por ejemplo, lavabos, cocinas, supermercados y servicios de información.

Requisitos de evaluación y comprobación

Los requisitos específicos de evaluación y comprobación figuran inmediatamente a continuación de cada uno de los criterios indicados en las secciones A y B.

Cuando proceda, se podrán utilizar otros métodos y normas de prueba distintos de los indicados para cada criterio, siempre que su equivalencia haya sido aceptada por el organismo competente que evalúe la solicitud.

Cuando se exija al solicitante que facilite declaraciones, documentación, análisis, informes de ensayos u otras pruebas que pongan de manifiesto el cumplimiento de los criterios, se entenderá que éstas podrá presentarlas el solicitante o, en su caso, su proveedor o proveedores.

Si resulta necesario, los organismos competentes podrán exigir documentación complementaria y efectuar controles independientes.

Los organismos competentes realizarán inspecciones *in situ*.

Se recomienda a los organismos competentes que, al evaluar las solicitudes o comprobar el cumplimiento de los criterios, tengan en cuenta la aplicación de los sistemas de gestión medioambiental reconocidos, tales como EMAS o ISO 14001.

(Nota: la aplicación de dichos sistemas de gestión no tiene carácter obligatorio).

SECCIÓN A

Criterios a que se refiere el artículo 2, primer apartado

ENERGÍA

1. Electricidad procedente de fuentes de energía renovables

Al menos el 22 % de la electricidad debe proceder de fuentes de energía renovables que se ajusten a la definición de la Directiva 2001/77/CE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 27 de septiembre de 2001, relativa a la promoción de la electricidad generada a partir de fuentes de energía renovables en el mercado interior de la electricidad ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ DO L 283 de 27.10.2001, p. 33.

Este criterio sólo se aplica a los campings que tengan acceso a un mercado que ofrezca energía generada a partir de fuentes renovables.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del suministrador de electricidad (o un contrato con el suministrador) en la que se indique el tipo de fuente o fuentes de energía renovable, el porcentaje de electricidad que procede de una fuente renovable y el porcentaje máximo que puede suministrar; de conformidad con la Directiva 2001/77/CE, por «fuentes de energía renovables» se entiende las fuentes de energía renovables no fósiles (energía eólica, solar, geotérmica, del oleaje, mareomotriz e hidráulica, biomasa, gases de vertedero, gases de plantas de depuración y biogás).

2. Carbón y gasoil

No debe utilizarse como fuente de energía el carbón ni el gasoil cuyo contenido en azufre sea superior al 0,2 %

Este criterio sólo se aplica a los campings que dispongan de una instalación de calefacción independiente.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio en la que se indique el tipo de fuente de energía utilizado.

3. Electricidad para calefacción

Al menos el 22 % de la electricidad utilizada para calentar las zonas comunes, los alojamientos de alquiler y el agua sanitaria debe proceder de fuentes de energía renovables que se ajusten a la definición de la Directiva 2001/77/CE.

Este criterio sólo se aplica a campings que dispongan de una instalación de calefacción eléctrica independiente y tengan acceso a un mercado que ofrezca electricidad generada a partir de fuentes renovables.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio en la que se indique el tipo de fuentes de energía utilizadas para calefacción, así como su cantidad, junto con la documentación sobre las calderas (generadores de calor) utilizadas, si las hubiera.

4. Rendimiento de la caldera

El rendimiento de toda caldera nueva (generador de calor) adquirida durante el período de validez de la etiqueta ecológica debe ser, como mínimo, del 90 % medido con arreglo a la Directiva 92/42/CEE del Consejo, de 21 de mayo de 1992, relativa a los requisitos de rendimiento para las calderas nuevas de agua caliente alimentadas con combustibles líquidos o gaseosos ⁽¹⁾ o, en el caso de las calderas a las que no se aplica esa Directiva, de conformidad con las normas y reglamentaciones aplicables sobre productos.

Las calderas de agua caliente alimentadas con combustibles líquidos o gaseosos que se ajusten a la definición de la Directiva 92/42/CEE deben cumplir las normas de rendimiento establecidas en la misma.

El rendimiento de las calderas excluidas de la Directiva 92/42/CEE debe ajustarse a lo indicado en las instrucciones del fabricante y a la legislación local o nacional sobre rendimiento.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar especificaciones técnicas del responsable de la venta o mantenimiento de la caldera en las que se indique su rendimiento. En la Directiva 92/42/CEE se define el rendimiento útil (expresado en %) como la relación entre el flujo calórico transmitido al agua de la caldera y el producto de la capacidad calorífica inferior a presión constante del combustible por el consumo expresado en cantidad de combustible por unidad de tiempo.

El artículo 3 de la Directiva 92/42/CEE excluye las siguientes calderas: calderas de agua caliente alimentadas con diferentes combustibles entre los cuales haya combustibles sólidos, equipos de preparación instantánea de agua caliente sanitaria, calderas diseñadas para ser alimentadas con combustibles de propiedades sensiblemente distintas a las características de los combustibles líquidos y gaseosos que se comercializan normalmente (gases residuales industriales, biogás, etc.) y cocinas y aparatos diseñados para calentar principalmente el local en el que están instalados y que suministran igualmente, pero con carácter accesorio, agua caliente para calefacción central y uso sanitario.

5. Aire acondicionado

Toda instalación de aire acondicionado adquirida durante el período de validez de la etiqueta ecológica debe pertenecer, por lo menos, a la clase B de eficiencia energética definida en la Directiva 2002/31/CE de la Comisión, de 22 de marzo de 2002, por la que se establecen disposiciones de aplicación de la Directiva 92/75/CEE del Consejo en lo que respecta al etiquetado energético de los acondicionadores de aire de uso doméstico ⁽²⁾, o tener un rendimiento energético equivalente.

⁽¹⁾ DO L 167 de 22.6.1992, p. 17.

⁽²⁾ DO L 86 de 3.4.2002, p. 26.

Nota: este criterio no se aplica a los acondicionadores de aire que puedan utilizar también otras fuentes de energía, ni a los aparatos aire-agua o agua-agua, ni a unidades con una potencia de refrigeración superior a 12 kW.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar especificaciones técnicas elaboradas por los técnicos profesionales responsables de la instalación, venta o mantenimiento de la instalación de aire acondicionado.

6. Aislamiento de las ventanas

Todas las ventanas de las zonas comunes y de los alojamientos de alquiler que dispongan de calefacción y/o aire acondicionado deben tener un grado adecuadamente elevado de aislamiento térmico según el clima local y un grado apropiado de aislamiento acústico (este criterio no se aplica a las caravanas y furgonetas de acampada de alquiler si no son propiedad de la dirección del camping).

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, redactada por el mismo si con ello es suficiente, o por un técnico profesional.

7. Desconexión de la calefacción y el aire acondicionado

Si la calefacción y el aire acondicionado no se desconectan automáticamente al abrir las ventanas, debe informarse claramente a los clientes de que han de mantener cerradas las ventanas mientras la calefacción o el aire acondicionado estén en funcionamiento.

Este criterio sólo se aplica a los campings que dispongan de calefacción o aire acondicionado.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con el texto de las instrucciones a los clientes (si procede).

8. Desconexión de las luces

Si las luces de los alojamientos de alquiler no se desconectan automáticamente, debe informarse claramente a los clientes de que han de apagarlas al abandonarlos.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con los procedimientos de información al cliente.

9. Bombillas de bajo consumo

- a) En el plazo de un año a partir de la fecha de solicitud, al menos el 60 % de todas las bombillas del camping debe ser de la clase A de eficiencia energética definida en la Directiva 98/11/CE de la Comisión, de 27 de enero de 1998, por la que se establecen disposiciones de aplicación de la Directiva 92/75/CEE del Consejo en lo que respecta al etiquetado energético de las lámparas de uso doméstico ⁽¹⁾. Esto no se aplica a las bombillas que, por sus características físicas, sea imposible sustituir por bombillas de bajo consumo.
- b) En el plazo de un año a partir de la fecha de la solicitud, al menos el 80 % de las bombillas situadas en lugares en los que es probable que estén encendidas más de 5 horas diarias debe ser de la clase A de eficiencia energética definida en la Directiva 98/11/CE. Esto no se aplica a las bombillas que, por sus características físicas, sea imposible sustituir por bombillas de bajo consumo.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de ambos aspectos de este criterio, junto con información sobre la clase de eficiencia energética a la que pertenecen las diferentes bombillas utilizadas.

AGUA

10. Fuentes de agua

El camping debe comunicar al organismo responsable del agua su disposición a cambiar de fuente de agua (por ejemplo, agua de la red principal, aguas superficiales) si los estudios del plan local de protección de las aguas demuestran que la fuente de agua que se está usando tiene muchas repercusiones sobre el medio ambiente.

Este criterio se aplica únicamente si el camping no recibe agua de la red principal de suministro.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración de acuerdo con lo indicado anteriormente, acompañada de la documentación adecuada que incluya los resultados de los estudios del plan local de protección de las aguas (si lo hubiera), las medidas que deben tomarse e información sobre las medidas ya tomadas.

⁽¹⁾ DO L 71 de 10.3.1998, p. 1.

11. Caudal de agua de grifos y duchas

El caudal de agua de grifos y duchas, excepto el de las bañeras, no debe ser superior a los 10 litros/minuto.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con una explicación sobre la manera en que el camping lo cumple, así como la documentación pertinente, según proceda.

12. Ahorro de agua en los cuartos de baño y aseos

En los servicios higiénicos y cuartos de baño debe haber información adecuada a los clientes sobre cómo contribuir al ahorro de agua.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con la información a los clientes.

13. Papeleras en los aseos

Todos los aseos deben disponer de una papelera y debe pedirse a los clientes que la utilicen en lugar de tirar los residuos en la taza.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con la información al cliente.

14. Uso de la cisterna en los urinarios

Todos los urinarios deben tener cisternas automáticas (con temporizador) o manuales que permitan evitar una descarga ininterrumpida del agua.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con la documentación pertinente sobre los urinarios instalados.

15. Fugas

Debe enseñarse al personal a comprobar todos los días que no haya fugas visibles y a tomar las medidas apropiadas en caso necesario. Debe pedirse a los clientes que informen de toda fuga que pudieran detectar.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con la documentación pertinente sobre los temas cubiertos en la formación y una copia de la información al cliente.

16. Riego de plantas y zonas al aire libre

Por regla general, las plantas y zonas al aire libre deben regarse antes del mediodía o después del atardecer si las condiciones regionales o climáticas así lo aconsejan.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio.

17. Tratamiento de las aguas residuales

Deben tratarse todas las aguas residuales.

Si no es posible conectarse a la depuradora local de aguas residuales, el camping debe disponer de su propia depuradora, que debe cumplir los requisitos de la legislación local, nacional o europea aplicables. Debe informarse a los clientes de la necesidad y obligación de evacuar correctamente las aguas residuales de su alojamiento móvil.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con documentación sobre la conexión a la depuradora local de aguas residuales o sobre su propia depuradora, según proceda, así como con documentación destinada a los clientes sobre evacuación de aguas residuales.

18. Plan de aguas residuales

El camping debe pedir a la administración local responsable el plan de aguas residuales, y si lo hay, debe aplicarlo.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar la carta dirigida al servicio local de gestión de las aguas residuales por la que solicita el plan local de aguas residuales, y la respuesta recibida. Si hay un plan, el solicitante debe presentar documentación sobre las medidas tomadas para aplicarlo.

DETERGENTES Y DESINFECTANTES

19. Lugar de evacuación de retretes químicos

Si el camping está conectado a una fosa séptica, el contenido de los retretes químicos debe recogerse y tratarse por separado o de otra manera correcta. Si el camping está conectado a la red pública de saneamiento, bastará con disponer de un colector o arqueta especial que impida las fugas.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio así como cualquier requisito específico en materia de evacuación impuesto por la autoridad local, junto con la documentación sobre la arqueta química.

20. Desinfectantes

Sólo deben utilizarse desinfectantes si es necesario para cumplir requisitos de higiene legales.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con información sobre dónde y cuándo se utilizan los desinfectantes.

21. Formación del personal en el uso de detergentes y desinfectantes

Debe enseñarse al personal a no superar la dosis de detergente o desinfectante recomendada en el envase.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con información detallada sobre la formación.

RESIDUOS

22. Clasificación de los residuos por parte de los clientes

Debe ponerse a disposición de los clientes los recipientes adecuados para que clasifiquen los residuos con arreglo a las normas locales o nacionales. En los distintos espacios del camping debe haber información clara y comprensible sobre este aspecto en la que se pida a los clientes que clasifiquen sus residuos. El acceso a los contenedores especiales para residuos clasificados no debe ser más difícil que en el caso de los contenedores para residuos generales.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con información detallada sobre los recipientes y una copia de los carteles/información al cliente y la posición de los contenedores en el camping.

23. Residuos peligrosos

El personal debe clasificar los residuos peligrosos enumerados en la Decisión 2000/532/CE de la Comisión, de 3 de mayo de 2000, que sustituye a la Decisión 94/3/CE de la Comisión por la que se establece una lista de residuos de conformidad con la letra a) del artículo 1 de la Directiva 75/442/CEE del Consejo relativa a los residuos y la Decisión 94/904/CE del Consejo por la que se establece una lista de residuos peligrosos en virtud del apartado 4 del artículo 1 de la Directiva 91/689/CEE del Consejo relativa a los residuos peligrosos ⁽¹⁾ y en sus modificaciones posteriores, y deben eliminarse de manera adecuada. Entre los residuos se incluyen tóneres, tintas, productos refrigerantes, aparatos eléctricos, pilas, medicamentos, grasas, aceites, etc. Debe proporcionarse a los clientes información sobre la manera correcta de eliminar los residuos peligrosos.

Si la administración local no ofrece servicios de eliminación de residuos peligrosos, el solicitante debe aportar cada año una declaración expedida por la misma de que no existe un sistema de eliminación de residuos peligrosos.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con una lista de los residuos peligrosos generados por el camping e información sobre su manipulación, clasificación, recogida y eliminación, incluidas copias de los contratos pertinentes con terceros; si procede, el solicitante debe presentar cada año la correspondiente declaración de la administración local.

⁽¹⁾ DO L 226 de 6.9.2000, p. 3.

24. Clasificación de los residuos

El personal debe clasificar los residuos en las categorías aceptadas por los centros locales o nacionales de tratamiento de residuos. Si la administración local no ofrece servicios de recogida de residuos por categorías ni su eliminación, el camping debe dirigirse por escrito a la misma indicando su deseo de clasificar los residuos y su preocupación por la falta de un servicio de recogida y eliminación por categorías.

Cada año debe solicitarse a las autoridades locales que ofrezcan servicios de recogida y eliminación de residuos por categorías.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con información sobre las diferentes categorías de residuos aceptadas por la administración local y los procedimientos de recogida, clasificación, manipulación y eliminación de esas categorías en el camping, así como sobre los contratos pertinentes con empresas privadas. Si procede, el solicitante debe presentar cada año la declaración correspondiente a la administración local.

25. Transporte de residuos

Si las autoridades locales encargadas de la gestión de residuos no los recogen en el camping o cerca de él, este debe velar por que se transporten al lugar apropiado procurando que sea el más cercano posible.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con la información sobre los lugares apropiados, las disposiciones de transporte y las distancias.

26. Productos desechables

A no ser que la legislación así lo exija, el propietario del camping no debe poner a disposición de los clientes en los alojamientos de alquiler ni en los comercios ninguno de los siguientes productos desechables:

Productos de tocador de un solo uso (champú, jabón, gorros de ducha, etc.). Si se utilizan otros productos desechables, debe haber en el lugar donde ello ocurra contenedores especiales para ellos conformes a los sistemas nacionales y locales.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con la información sobre cuáles de esos productos desechables se utilizan y qué legislación así lo requiere, así como una descripción del tipo y el sistema de recogida de residuos.

OTROS SERVICIOS

27. Sección de no fumadores en las zonas comunes

Debe haber una sección de no fumadores en todas las zonas comunes que no estén al aire libre.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio.

28. Transporte público

Debe proporcionarse a los clientes y al personal información sobre cómo llegar en transporte público al camping y otros lugares de la localidad. Si no hay transporte público, debe darse información sobre otros medios de transporte preferibles desde el punto de vista ambiental.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con una copia del material informativo.

GESTIÓN GENERAL

Se considera que los solicitantes que disponen de un sistema de gestión ambiental registrado de conformidad con el Reglamento EMAS o certificado de acuerdo a la norma ISO 14001 cumplen automáticamente los criterios generales de gestión que figuran a continuación. En esos casos, el método de comprobación del cumplimiento de estos criterios es el registro en el EMAS o el certificado ISO 14001.

29. Mantenimiento y revisión generales

Todo equipo utilizado en el camping al servicio de los clientes debe revisarse y mantenerse de conformidad con la legislación y siempre que sea necesario. Ese trabajo debe realizarlo únicamente personal cualificado.

El director del camping debe tener un certificado, extendido por el técnico y referente a cada uno de los equipos a que se refiere este criterio, sobre la frecuencia del mantenimiento exigida por la legislación.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con una lista de los equipos y las personas o empresas encargadas de su mantenimiento.

30. Mantenimiento y revisión de calderas

- a) Al menos una vez al año o con mayor frecuencia, si así lo exige la legislación o es necesario, profesionales cualificados deben efectuar el mantenimiento y la revisión de las calderas siguiendo las normas nacionales y de la CEI aplicables o de acuerdo con las instrucciones del fabricante.
- b) Una vez al año debe comprobarse que se alcanzan los niveles de rendimiento establecidos en la Directiva 92/42/CEE, en la legislación nacional o en las instrucciones del fabricante, y verificar que las emisiones no superan los límites legales. Si las pruebas de mantenimiento demuestran que no se cumplen esas condiciones, deben tomarse inmediatamente las medidas necesarias para remediar la situación.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de ambos aspectos de este criterio, junto con una descripción de las calderas y de su programa de mantenimiento, e información sobre las personas o empresas encargadas del mismo así como los puntos que se comprueban en el mantenimiento.

31. Elaboración de políticas y plan de actuación

La dirección debe tener una política ambiental, redactar una declaración sobre su política medioambiental y elaborar un plan de actuación detallado para aplicarla.

El plan de actuación debe establecer cada dos años objetivos de comportamiento ecológico referentes a la energía, agua, productos químicos y residuos teniendo en cuenta los criterios de la sección B. En el plan debe indicarse la persona encargada de la gestión ambiental del camping y el responsable de tomar las medidas necesarias y alcanzar los objetivos. Debe invitarse a los clientes a presentar observaciones y quejas, que deberán tomarse en consideración.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con una copia de la política ambiental, la declaración sobre la misma, el plan de actuación y los procedimientos previstos para tomar en consideración las aportaciones de los clientes.

32. Formación del personal

El camping debe ofrecer información y formación a su personal, incluidos procedimientos escritos y manuales, para garantizar la aplicación de las medidas ambientales y concienciarlo para que adopte un comportamiento que no dañe al medio ambiente. El personal nuevo debe recibir la formación adecuada en el plazo de cuatro semanas a partir de su incorporación al puesto de trabajo y todo el personal debe recibir formación sobre este tema al menos una vez al año.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con la información detallada sobre el programa de formación, su contenido, qué miembros del personal han recibido qué tipo de formación y cuándo.

33. Información a los clientes

El camping debe informar a los clientes sobre su política ambiental, incluidos los aspectos de seguridad y protección contra incendios, las medidas adoptadas y la etiqueta ecológica de la Unión Europea. Debe darse esta información a los clientes en la recepción sin que la pidan, junto con un cuestionario para conocer su opinión acerca de los aspectos medioambientales del camping. Deben colocarse en lugares visibles carteles en los que se pida a los clientes que ayuden a conseguir los objetivos ambientales, especialmente en las zonas comunes y en los alojamientos de alquiler.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con una copia de la información y carteles dirigidos a los clientes, e indicar los procedimientos que sigue para distribuir y recoger el cuestionario, así como para tener en cuenta las respuestas ofrecidas.

34. Datos sobre el consumo de agua y energía

El camping debe disponer de procedimientos de recogida y seguimiento de los datos sobre el consumo general de energía (kWh), el consumo de electricidad y otras fuentes de energía (kWh), y el consumo de agua (litros).

La recogida de datos debe realizarse con cada factura recibida o, al menos, cada tres meses, en relación con el período en el que esté abierto el camping, y deben expresarse también en términos de consumo por pernoctación y por m² de superficie interior. El camping debe conservar los resultados para las inspecciones del camping que realice el organismo competente que evaluó la solicitud.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con una descripción de los procedimientos; en la solicitud, el solicitante debe aportar datos sobre el consumo de los elementos mencionados anteriormente de, al menos, los últimos tres meses (si dispone de ellos) y posteriormente debe enviar anualmente esa información referente al año anterior; por lo que se refiere al área residencial (estancias de larga duración), el número de pernoctaciones puede basarse en una estimación del propietario/director del camping.

35. Recopilación de otros datos

El camping debe disponer de procedimientos de recogida y seguimiento de los datos sobre el consumo de productos químicos expresados en kg y/o litros, especificar si el producto es concentrado o no y la cantidad de residuos producidos (litros y/o kg de residuos sin clasificar).

Los datos deben recogerse al menos cada seis meses, y deben expresarse también en términos de consumo o producción por pernoctación y por m² de superficie interior. El camping debe conservar los resultados para las inspecciones del camping que realice el organismo competente que evaluó la solicitud.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con una descripción de los procedimientos aplicados; en la solicitud, el solicitante debe aportar datos sobre el consumo de los elementos mencionados anteriormente de, al menos, los últimos seis meses (si dispone de ellos) y posteriormente debe enviar anualmente esa información referente al año anterior; el solicitante debe especificar los servicios ofrecidos y si el servicio de lavandería está situado en el camping.

36. Información que figura en la etiqueta ecológica

En el recuadro 2 de la etiqueta ecológica debe aparecer lo siguiente:

- medidas tomadas para ahorrar energía y agua y reducir el volumen de residuos generados,
- medidas de gestión ambiental dirigidas a mejorar el comportamiento ecológico,
- medidas adoptadas para limitar el impacto ambiental.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una muestra de los soportes en los que se va a colocar la etiqueta, junto con la declaración de cumplimiento de este criterio.

SECCIÓN B

Criterios a que se refiere el artículo 2, segundo apartado

Por el cumplimiento de cada uno de los criterios incluidos en la presente sección se asigna un valor expresado en puntos o fracciones de puntos. Para poder optar a la etiqueta ecológica, los campings tienen que obtener un mínimo de puntos. Si el camping no ofrece entre sus servicios otras instalaciones aptas para el alojamiento de personas, la puntuación mínima exigida es de 16,5; si lo hace, el mínimo es de 20 puntos.

Se añadirá un punto a la puntuación total por cada uno de los siguientes servicios adicionales ofrecidos por la dirección o los propietarios del camping: servicios de restauración (desayuno incluido) y actividades recreativas. Entre estas últimas se incluyen saunas, piscinas y demás instalaciones en el interior del camping así como las zonas verdes que no forman parte del camping, por ejemplo parques, bosques y jardines a disposición de los clientes.

ENERGÍA

37. Generación fotovoltaica, hidroeléctrica y eólica de electricidad (2 puntos)

El camping debe disponer de una instalación fotovoltaica (panel solar), un sistema hidroeléctrico local o un generador de energía eólica que aporte o vaya a aportar como mínimo el 20 % de la electricidad total consumida al año.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con documentación sobre la instalación fotovoltaica, hidroeléctrica o eólica y datos sobre su rendimiento real y potencial.

38. Calefacción mediante fuentes de energía renovables (1,5 puntos)

Al menos el 50 % del total de la energía utilizada para calentar los espacios interiores o el agua sanitaria debe proceder de fuentes renovables.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con los datos sobre la energía consumida para calentar los espacios interiores y el agua y la documentación que demuestre que, como mínimo, el 50 % de esa energía procede de fuentes renovables.

39. Rendimiento energético de la caldera (1 punto)

El camping debe estar equipado con una caldera de cuatro estrellas según la definición del artículo 6 de la Directiva 92/42/CEE.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con un informe elaborado por los técnicos profesionales responsables de la venta o el mantenimiento de la caldera.

40. Emisiones de NOx de la caldera (1,5 puntos)

La caldera debe pertenecer a la categoría 5 de la norma EN 297 prA3, que regula las emisiones de NOx, y debe emitir menos de 70 mg de NOx/kWh.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con un informe o especificaciones técnicas elaboradas por los técnicos profesionales responsables de la venta o el mantenimiento de la caldera.

41. Calefacción urbana (1 punto)

La calefacción del camping debe ser suministrada por una instalación de calefacción urbana.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con la documentación que demuestre la conexión a la instalación de calefacción urbana.

42. Generación combinada de calor y electricidad (1,5 puntos)

Toda la electricidad y la calefacción, servicios higiénicos, zonas comunes y alojamientos de alquiler debe proceder de una central de generación combinada de calor y electricidad. Si el camping tiene su propia central de generación combinada, esta debe suministrar el 70 % del total de calor y electricidad consumidos.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con la documentación sobre la central de generación combinada de calor y electricidad.

43. Bomba de calor (1,5 puntos)

El camping debe disponer de una bomba de calor para la calefacción o el aire acondicionado.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con documentación sobre la bomba de calor.

44. Recuperación de calor (2 puntos)

El camping debe disponer de una instalación de recuperación de calor para una (1 punto) o dos (2 puntos) de las categorías siguientes: instalaciones de refrigeración, ventiladores, lavadoras, lavavajillas, piscina y aguas residuales sanitarias.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con documentación sobre la instalación de recuperación de calor.

45. Termorregulación (1,5 puntos)

La temperatura de cada zona común y cada alojamiento de alquiler debe regularse individualmente.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con la documentación sobre el sistema de termorregulación.

46. Aislamiento de los edificios existentes (2 puntos)

Los edificios con calefacción o aire acondicionado presentes en el terreno del camping deben estar más aislados de lo exigido por los requisitos mínimos nacionales con el fin de conseguir una reducción importante del consumo de energía.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio redactada por el técnico de energía apropiado, junto con documentación sobre el aislamiento y los requisitos nacionales mínimos.

47. Aire acondicionado (1,5 puntos)

La instalación de aire acondicionado debe pertenecer a la clase A de eficiencia energética definida en la Directiva 2002/31/CE, o tener un rendimiento energético equivalente.

Este criterio no se aplica a los aparatos que puedan utilizar también otras fuentes de energía, ni a los aparatos aire-agua o agua-agua, ni a unidades con una potencia de refrigeración superior a 12 kW.

Evaluación y comprobación: el solicitante deberá presentar especificaciones técnicas elaboradas por los técnicos profesionales responsables de la instalación, venta o mantenimiento de la instalación de aire acondicionado.

48. Desconexión automática del aire acondicionado (1 punto)

Debe haber un dispositivo automático que desconecte el aire acondicionado cuando se abran las ventanas de los alojamientos de alquiler.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar especificaciones técnicas elaboradas por los técnicos profesionales responsables de la instalación, venta o mantenimiento de la instalación de aire acondicionado.

49. Arquitectura bioclimática (2 puntos)

Los edificios presentes en el terreno del camping deben estar contruidos según los principios de la arquitectura bioclimática.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar información detallada sobre la manera en que el camping cumple este criterio, junto con la documentación adecuada.

50. Frigoríficos (1 punto), lavavajillas (1 punto), lavadoras (1 punto), secadoras (1 punto) y equipos ofimáticos (1 punto) de bajo consumo energético (1 a 5 puntos)

a) (1 punto): todos los frigoríficos domésticos deben pertenecer a las categorías de eficiencia energética A, A+ o A++ según la Directiva 2003/66/CE de la Comisión, de 3 de julio de 2003, por la que se modifica la Directiva 94/2/CE por la que se establecen las disposiciones de aplicación de la Directiva 92/75/CEE del Consejo en lo que respecta al etiquetado energético de frigoríficos, congeladores y aparatos combinados electrodomésticos ⁽¹⁾, y todos los minifrigoríficos (minibars), como mínimo, a la categoría C; la Directiva 2003/66/CE de la Comisión debe aplicarse a partir del 1 de julio de 2004.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar la documentación sobre la categoría de eficiencia energética de todos los frigoríficos y minifrigoríficos indicando los que tengan una etiqueta ecológica.

b) (1 punto): todos los lavavajillas deben pertenecer a la clase A de eficiencia energética definida en la Directiva 1999/9/CE de la Comisión, de 26 de febrero de 1999, que modifica la Directiva 97/17/CE por la que se establecen las disposiciones de aplicación de la Directiva 92/75/CEE del Consejo en lo que respecta al etiquetado energético de los lavavajillas domésticos ⁽²⁾.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar documentación sobre la categoría de eficiencia energética de todos los lavavajillas e indicar los que tengan una etiqueta ecológica.

Nota: los lavavajillas a los que no se aplique la Directiva 1999/9/CE por la que se modifica la Directiva 97/17/CE (por ejemplo, los lavavajillas industriales) no tienen por qué cumplir este criterio.

c) (1 punto): todas las lavadoras domésticas deben pertenecer a la clase A de eficiencia energética definida en la Directiva 96/89/CE de la Comisión, de 17 de diciembre de 1996, por la que se modifica la Directiva 95/12/CE por la que se establecen disposiciones de aplicación de la Directiva 92/75/CEE del Consejo en lo que respecta al etiquetado energético de las lavadoras domésticas ⁽³⁾.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar documentación sobre la categoría de eficiencia energética de todas las lavadoras e indicar las que tengan una etiqueta ecológica.

Nota: las lavadoras a las que no se aplica la Directiva 96/89/CE (por ejemplo las lavadoras industriales) no tienen por qué cumplir este criterio.

⁽¹⁾ DO L 170 de 9.7.2003, p. 10.

⁽²⁾ DO L 56 de 4.3.1999, p. 46.

⁽³⁾ DO L 338 de 28.12.1996, p. 85.

- d) (1 punto): el 80 % como mínimo, de los equipos ofimáticos (ordenadores, monitores, faxes, impresoras, escáneres y fotocopiadoras) debe reunir las condiciones para ser incluidos en el programa *Energy Star* de acuerdo con lo establecido en el Reglamento (CE) n° 2422/2001 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 6 de noviembre de 2001, relativo a un programa comunitario de etiquetado de la eficiencia energética para los equipos ofimáticos ⁽¹⁾.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar documentación sobre la cualificación para el programa Energy Star de todos los equipos ofimáticos e indicar los ordenadores y portátiles que tengan una etiqueta ecológica.

- e) 1 punto): todas las secadoras eléctricas de tambor deben pertenecer a la clase A de eficiencia energética según la Directiva 1995/13/CE de la Comisión, de 23 de mayo de 1995, por la que se establecen disposiciones de aplicación de la Directiva del Consejo 92/75/CEE en lo que respecta al etiquetado energético de las secadoras de ropa electrodomésticas de tambor ⁽²⁾.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar documentación sobre la categoría de eficiencia energética de todas las secadoras eléctricas de tambor e indicar las que tengan una etiqueta ecológica.

Nota: las secadoras eléctricas de tambor a las que no se aplique la Directiva 1995/13/CE (por ejemplo las secadoras industriales) no tienen por qué cumplir este criterio.

51. Secamanos y secadores de cabello eléctricos con sensor de proximidad (1 punto)

Todos los secamanos y secadores de cabello eléctricos deben tener sensores de proximidad o haber recibido una etiqueta ecológica ISO tipo I.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar la documentación adecuada sobre la manera en que el camping cumple este criterio.

52. Localización del frigorífico (1 punto)

El frigorífico o frigoríficos de la cocina, los quioscos y los comercios deben estar situados y regulados según los principios de ahorro de energía.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar información detallada sobre la manera en que el camping cumple este criterio.

53. Apagado automático de las luces de los alojamientos de alquiler (1 punto)

En el 80 % de los alojamientos de alquiler del camping debe instalarse un dispositivo automático que apague las luces cuando los clientes salgan de ellos.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar especificaciones técnicas elaboradas por los técnicos profesionales responsables de la instalación o mantenimiento de esos dispositivos.

54. Mando temporizador en la sauna (1 punto)

Todas las saunas deben disponer de un mando temporizador.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar especificaciones técnicas elaboradas por los técnicos profesionales responsables de la instalación o mantenimiento de esos dispositivos.

55. Calefacción de piscinas con fuentes de energía renovable (1,5 puntos)

La energía utilizada para calentar el agua de la piscina debe proceder de fuentes de energía renovable. A partir del 50 % 1 punto; el 100 % 1,5 puntos.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con la información sobre la energía consumida para calentar el agua de la piscina y la documentación que indique la cantidad de energía utilizada que se obtiene de fuentes de energía renovables.

⁽¹⁾ DO L 332 de 15.12.2001, p. 1.

⁽²⁾ DO L 136 de 21.6.1995, p. 28.

56. Apagado automático de las luces exteriores (1,5 puntos)

Las luces exteriores no necesarias por razones de seguridad deben apagarse automáticamente pasado un tiempo determinado, o activarse mediante un sensor de proximidad.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar especificaciones técnicas elaboradas por los técnicos profesionales responsables de la instalación o mantenimiento de esos dispositivos.

AGUA

57. Uso del agua de lluvia (1,5 puntos) y de agua reciclada (1,5 puntos)

a) (1,5 puntos): debe recogerse el agua de lluvia para utilizarla con fines no sanitarios y no potables.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar información detallada sobre la manera en que el camping cumple este criterio, junto con la documentación justificativa adecuada y las garantías apropiadas de que las instalaciones de agua sanitaria y potable son totalmente independientes.

b) (1,5 puntos): debe recogerse el agua reciclada para utilizarla con fines no sanitarios y no potables.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar información detallada sobre la manera en que el camping cumple este criterio, junto con la documentación justificativa adecuada y las garantías apropiadas de que las instalaciones de agua sanitaria y potable son totalmente independientes.

58. Sistemas de riego automático para zonas al aire libre (1 punto)

El camping debe utilizar un sistema de riego automático que optimice los tiempos de riego y el consumo de agua para plantas y espacios verdes situados al aire libre.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar información detallada sobre la manera en que el camping cumple este criterio, junto con la documentación justificativa adecuada.

59. Caudal de agua de los grifos (1,5 puntos)

El caudal medio de agua de los grifos, excepto el de la bañera, no debe ser superior a los 8 litros/minuto.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar información detallada sobre la manera en que el camping cumple este criterio, junto con la documentación justificativa adecuada.

60. Uso de la cisterna del inodoro (1,5 puntos)

Al menos el 80 % de las cisternas debe tener una capacidad igual o inferior a seis litros.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar información detallada sobre la manera en que el camping cumple este criterio, junto con la documentación justificativa adecuada.

61. Consumo de agua del lavavajillas (1 punto)

El consumo de agua del lavavajillas (expresado como $W_{(medida)}$) debe ser igual o inferior al límite definido por la ecuación que se indica a continuación, utilizando el mismo método de ensayo EN 50242 y ciclo de programa elegidos para la Directiva 97/17/CE de la Comisión⁽¹⁾:

$$W_{(medida)} \leq (0,625 \times S) + 9,25$$

donde:

$W_{(medida)}$ = consumo medido de agua del lavavajillas expresado en litros por ciclo, hasta el primer decimal

S = la capacidad de cubiertos indicada del lavavajillas.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar especificaciones técnicas elaboradas por los técnicos profesionales responsables de la fabricación, venta o mantenimiento de los lavavajillas o pruebas de que los lavavajillas disponen de la etiqueta ecológica comunitaria.

⁽¹⁾ DO L 118, de 7.5.1997, p. 1.

62. Consumo de agua de la lavadora (1 punto)

Las lavadoras utilizadas en el camping por los clientes y el personal o por su proveedor de servicios de lavandería deben consumir 12 litros de agua o menos por kg de ropa, consumo medido de acuerdo con EN 60456:1999, utilizando la misma norma del ciclo para algodón a 60 °C de la Directiva 95/12/CE de la Comisión⁽¹⁾.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar especificaciones técnicas elaboradas por los técnicos profesionales responsables de la fabricación, venta o mantenimiento de las lavadoras o pruebas de que estas disponen de la etiqueta ecológica comunitaria; la dirección del camping debe presentar la documentación técnica de su proveedor de servicios de lavandería que demuestre que las lavadoras cumplen este criterio.

63. Temperatura y caudal del agua del grifo (1 punto)

La temperatura y el caudal del agua de al menos el 80 % de los grifos deben poder regularse precisa e inmediatamente.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar información detallada sobre la manera en que el camping cumple este criterio, junto con la documentación justificativa adecuada.

64. Temporizadores en los grifos de ducha (1,5 puntos)

Todos los grifos de ducha en los servicios higiénicos, cocinas y zonas comunes deben tener un temporizador o un dispositivo de proximidad que interrumpa el caudal de agua pasado un tiempo determinado o si no se usan.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar información detallada sobre la manera en que el camping cumple este criterio, junto con la documentación justificativa adecuada.

65. Cubierta de la piscina (1 punto)

La piscina debe estar cubierta por la noche o cuando, estando llena, no se usa durante más de un día, para impedir que se enfríe el agua y reducir la evaporación.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar información detallada sobre la manera en que el camping cumple este criterio, junto con la documentación justificativa adecuada.

66. Medidas contra el hielo (1 a 1,5 puntos)

En caso de nevadas o heladas, cuando se necesario el uso de medidas contra el hielo o la nieve para hacer mas seguros los viales interiores del camping, se deben utilizar medios mecánicos o arena/grava. (1,5 puntos).

Si se utilizan fundentes químicos, deben utilizarse sustancias con un 1 % de ión cloruro (Cl⁻) como máximo (1 punto), o fundentes que hayan recibido la etiqueta ecológica comunitaria u otra etiqueta ecológica nacional o regional ISO tipo I (1,5 puntos).

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar información detallada sobre la manera en que el camping cumple este criterio, junto con la documentación justificativa adecuada.

67. Indicaciones sobre la dureza del agua (1 punto)

En las proximidades de los servicios higiénicos, cocinas, lavadoras y lavavajillas deben colocarse carteles con explicaciones sobre la dureza del agua con objeto de que los clientes y el personal puedan utilizar los detergentes de una manera más adecuada, o debe instalarse un dispositivo automático dosificador que permita hacer un uso óptimo del detergente en función de la dureza del agua.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con la documentación pertinente sobre la manera en que se informa al cliente.

68. Ahorro de agua en los urinarios (1,5 puntos)

El 50 % como mínimo, de los urinarios debe funcionar sin agua o disponer de un sistema de descarga de agua electrónico o manual que permita una descarga individual en cada urinario únicamente cuando se utiliza.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar información justificativa detallada sobre la manera en que el camping cumple este criterio.

⁽¹⁾ DO L 136, de 21.6.1995, p. 1.

69. Utilización de especies autóctonas en las nuevas plantaciones al aire libre (1 punto)

Toda nueva plantación de árboles y setos en espacios al aire libre debe realizarse con especies vegetales autóctonas.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar las especificaciones pertinentes sobre la manera en que el camping cumple este criterio, junto con la documentación justificativa adecuada de un experto.

70. Cambio de toallas y sábanas (1 punto)

Debe informarse a los clientes de que, por razones de protección del medio ambiente, el camping cambia las sábanas y toallas de los alojamientos de alquiler a petición del cliente o, de no ser así, una vez por semana en los alojamientos de categoría inferior, y dos veces por semana en los alojamientos de categoría superior. Este criterio se aplica únicamente a los alojamientos de alquiler que incluyen en sus servicios el suministro de toallas o sábanas.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con la documentación pertinente sobre la manera en que se informa al cliente.

PRODUCTOS QUÍMICOS PELIGROSOS

71. Detergentes (1 a 4 puntos)

El 80 % como mínimo (en peso) de los detergentes para vajillas (lavado a mano), los detergentes para lavavajillas, los detergentes para lavadoras y los productos de limpieza de tipo general utilizados en el camping debe haber obtenido la etiqueta ecológica comunitaria u otra etiqueta regional o nacional ISO tipo I (1 punto por cada categoría de detergentes).

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar datos y documentación (incluidas las facturas pertinentes) sobre la cantidad utilizada de esos productos y la cantidad que tiene una etiqueta ecológica.

72. Pinturas y barnices de interior (1 punto)

El 50 % como mínimo, de las pinturas o barnices utilizados para pintar el interior de las estructuras y alojamientos de alquiler, exceptuando las caravanas y furgonetas de acampada de alquiler, debe tener la etiqueta ecológica comunitaria u otra etiqueta regional o nacional ISO tipo I.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar datos y documentación (incluidas las facturas pertinentes) sobre la cantidad utilizada de esos productos y la cantidad que tiene una etiqueta ecológica.

73. Lavado de coches únicamente en zonas especialmente equipadas (1 punto)

El lavado de coches debe estar prohibido, o únicamente autorizado si se realiza en zonas especialmente equipadas para captar el agua y los detergentes utilizados y conducirlos a la red de saneamiento.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con la documentación justificativa adecuada.

74. Medidas para fomentar el uso de productos para encender la barbacoa que no sean sintéticos (1 punto)

En los comercios deben venderse exclusivamente productos para encender la barbacoa que no sean sintéticos tales como aceite de colza o productos de cáñamo.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio.

75. Dosificación del desinfectante de la piscina (1 punto)

La piscina debe estar equipada de un dispositivo dosificador automático que utilice la cantidad mínima de desinfectante para conseguir el resultado higiénico adecuado.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar la documentación técnica del dispositivo automático dosificador.

76. Limpieza mecánica (1 punto)

El camping debe disponer de procedimientos precisos para realizar una limpieza sin productos químicos como, por ejemplo, recurriendo a productos a base de microfibras u otros materiales de limpieza no químicos o a actividades con efectos similares.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar información detallada sobre la manera en que el camping cumple este criterio, junto con la documentación justificativa adecuada, si procede.

77. Jardines ecológicos (2 puntos)

En los espacios al aire libre no deben utilizarse plaguicidas o deben aplicarse los principios de la agricultura ecológica, de acuerdo con lo dispuesto en el Reglamento (CEE) n° 2092/91 del Consejo, de 24 de junio de 1991, sobre la producción agrícola ecológica y su indicación en los productos agrarios y alimenticios ⁽¹⁾ en sus modificaciones posteriores, en la legislación nacional o en programas ecológicos nacionales autorizados.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar información detallada sobre la manera en que el camping cumple este criterio, junto con la documentación justificativa adecuada, si procede.

78. Repelentes de insectos y parásitos (1 a 2 puntos)

El diseño arquitectónico de los alojamientos y las prácticas de higiene (por ejemplo, construcciones sobre pilotes para evitar la entrada de ratas, utilización de mosquiteras y espirales antiinsectos, etc.) han de asegurar que el uso de repelentes de insectos y parásitos en el camping se mantiene en el mínimo indispensable (1 punto).

En cualquier caso, sólo deben utilizarse repelentes de insectos y parásitos autorizados para la agricultura ecológica (como se establece en el Reglamento (CEE) n° 2092/91 del Consejo, de 24 de junio de 1991, sobre la producción agrícola ecológica y su indicación en los productos agrarios y alimenticios) o que hayan recibido la etiqueta ecológica comunitaria u otra etiqueta regional o nacional ISO tipo I (1 punto).

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar información detallada sobre la manera en que el camping cumple este criterio, junto con la documentación justificativa adecuada, si procede.

RESIDUOS

79. Elaboración de compost (1 a 3 puntos)

El camping debe clasificar los residuos orgánicos (residuos de jardinería: 2 puntos; residuos de cocina: 1 punto) y debe asegurarse de que se conviertan en compost de acuerdo con las directrices de las autoridades locales (tanto si lo hace la administración local, el propio camping o una empresa privada).

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar información detallada sobre la manera en que el camping cumple este criterio, junto con la documentación justificativa adecuada, si procede.

80. Latas de bebidas desechables (2 puntos)

Excepto cuando la legislación así lo exija, no deben ofrecerse latas de bebidas desechables en las áreas propiedad o bajo la dirección del camping.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con información sobre cuáles de esos productos desechables se utilizan, si procede, y la legislación que así lo requiere.

81. Presentación del desayuno y los alimentos; artículos desechables (2 puntos)

No deben utilizarse para los desayunos u otros servicios de restauración productos con envase individual ni vasos, platos y cubiertos desechables.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar información detallada sobre la manera en que el camping cumple este criterio, junto con la documentación justificativa adecuada.

82. Eliminación de grasas y aceites (1 a 3 puntos)

Deben instalarse separadores de grasas, y las grasas y aceites de freír deben recogerse y eliminarse correctamente (2 puntos). Debe ofrecerse a los clientes un servicio de eliminación adecuada de sus aceites y grasas usados (1 punto).

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar información detallada sobre la manera en que el camping cumple este criterio, junto con la documentación justificativa adecuada.

⁽¹⁾ DO L 198 de 22.7.1991, p. 1.

83. Aguas de escorrentía de los aparcamientos (1 punto)

Las aguas de escorrentía contaminadas con aceites y otras sustancias similares procedentes de los vehículos situados en los aparcamientos deben captarse y eliminarse correctamente.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una explicación detallada sobre la manera en que el camping cumple este criterio, junto con la documentación adecuada que lo demuestre.

84. Tejidos, muebles y otros productos usados (1 a 3 puntos)

Los muebles, tejidos y otros productos usados tales como aparatos electrónicos deben venderse o donarse a obras caritativas o asociaciones que recojan y redistribuyan ese tipo de bienes.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar información detallada sobre la manera en que el camping cumple este criterio, junto con la documentación justificativa adecuada de esas asociaciones.

OTROS SERVICIOS

85. Regulación del tráfico en el interior del camping (1 punto)

El tráfico en el interior del camping (de clientes y servicios de mantenimiento y transporte) debe limitarse a unas horas y a unas zonas determinadas.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar información detallada sobre la manera en que el camping cumple este criterio, junto con la documentación justificativa adecuada.

86. Parque móvil del camping (1 punto)

Los vehículos utilizados para servicios de transporte y mantenimiento en el interior del camping no deben utilizar motores de combustión.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe explicar la manera en que el camping cumple este criterio, junto con la documentación adecuada que lo demuestre.

87. Carritos a disposición de los clientes (1 punto)

Debe ponerse a disposición de los clientes, a título gratuito, carritos u otros medios no motorizados para transportar en el camping su equipaje y sus compras.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe explicar la manera en que el camping cumple este criterio, junto con la documentación adecuada que lo demuestre.

88. Superficies permeables (1 punto)

Al menos el 90 % de la superficie del camping no debe estar cubierta con asfalto, cemento u otros materiales impermeables que impidan un drenaje y aireación adecuados del suelo.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe explicar la manera en que el camping cumple este criterio, junto con la documentación adecuada que lo demuestre.

89. Techados-jardín (1,5 puntos)

Al menos el 50 % de los edificios del camping que tengan los techados adecuados (planos o con poca inclinación) deben tenerlos recubiertos de vegetación.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe explicar la manera en que el camping cumple este criterio, junto con la documentación adecuada que lo demuestre.

90. Comunicación y educación ambiental (1 a 3 puntos)

El camping debe entregar a los clientes información ambiental y folletos explicativos sobre la biodiversidad, el paisaje y las medidas de conservación de la naturaleza a nivel local (1,5 puntos). En las actividades que se proponen a los clientes deben incluirse aspectos relacionados con la educación ambiental (1,5 puntos).

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar información detallada sobre la manera en que el camping cumple este criterio, junto con la documentación justificativa adecuada.

91. Prohibición de fumar en zonas comunes y alojamientos de alquiler (1 punto)

Debe estar prohibido fumar en al menos el 50 % de las zonas comunes cubiertas y en el 50 % de los alojamientos de alquiler.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe indicar el número y tipo de zonas, así como cuáles de ellas son para no fumadores.

92. Bicicletas (1,5 puntos)

Debe haber bicicletas a disposición de los clientes (por lo menos 2 bicicletas por cada 50 parcelas y/o unidades de alojamientos de alquiler).

Evaluación y comprobación: el solicitante debe explicar la manera en que el camping cumple este criterio.

93. Botellas retornables o rellenables (1 a 3 puntos)

El camping debe utilizar botellas retornables o rellenables para las siguientes bebidas: refrescos (1 punto), cerveza (1 punto) y agua (1 punto).

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar información detallada sobre la manera en que el camping cumple este criterio, junto con la documentación justificativa adecuada del proveedor de las botellas.

94. Productos de papel (1 a 2 puntos)

El 50 %, como mínimo, del papel higiénico o de oficina debe tener la etiqueta ecológica comunitaria u otra etiqueta regional o nacional ISO tipo I (1 punto por cada una de esas categorías de productos de papel).

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar datos y documentación (incluidas las facturas pertinentes) sobre la cantidad utilizada de esos productos y la cantidad que tiene una etiqueta ecológica.

95. Bienes no perecederos (1 a 3 puntos)

El 10 %, como mínimo, de cualquier categoría de bienes no perecederos (ropa de cama, toallas, mantelerías, ordenadores, portátiles, televisores, colchones, muebles, lavadoras, lavavajillas, frigoríficos, aspiradoras, revestimientos de suelos, bombillas, etc.) del camping, incluidos los alojamientos de alquiler, debe haber obtenido la etiqueta ecológica comunitaria u otra etiqueta regional o nacional ISO tipo I (1 punto por cada una de esas categorías de bienes no perecederos hasta un máximo de tres).

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar datos y documentación sobre la cantidad que dispone de esos productos y cuántos de ellos tienen la etiqueta ecológica.

96. Productos alimenticios locales (1 a 4,5 puntos)

Deben ofrecerse, como mínimo, dos productos alimenticios locales en cada comida, incluido el desayuno (1,5 puntos) así como en los comercios (1,5 puntos).

Llegado el caso, debe estar prohibido el consumo de especies locales amenazadas tales como algunas especies de pescado y de crustáceos, así como la carne de animales silvestres (*bushmeat*) (1,5 puntos).

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con la documentación justificativa adecuada.

97. Alimentos ecológicos (1 a 2 puntos)

Los principales ingredientes de al menos dos platos (1 punto) y de al menos 4 productos en venta en los comercios (1 punto) deben haberse producido con métodos de la agricultura ecológica de acuerdo con el Reglamento (CEE) nº 2092/91.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con la documentación justificativa adecuada.

GESTIÓN GENERAL

98. Registro en el EMAS (3 puntos) o certificado ISO (1,5 puntos) del camping

El camping debe estar registrado en el sistema comunitario de gestión y auditoría medioambientales (EMAS) (3 puntos) o tener un certificado ISO 14001 (1,5 puntos).

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar pruebas de su registro en el EMAS o de su certificado ISO 14001.

99. Registro en el EMAS (1,5 puntos) o certificado ISO (1 punto) de los proveedores

Al menos uno de los principales proveedores o proveedores de servicios del camping debe estar registrado en el EMAS (1,5 puntos) o certificado de acuerdo con ISO 14001 (1 punto).

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar pruebas del registro en el EMAS o del certificado ISO 14001 de, al menos, uno de sus proveedores principales.

100. Cumplimiento de los criterios de la sección A por parte de los subcontratistas (1 a 2 puntos)

Todos los subcontratistas que ofrecen los dos servicios adicionales (servicios de restauración y actividades recreativas) deben cumplir al menos los criterios de la sección A de esta etiqueta ecológica que se aplican a los servicios correspondientes (1 punto por cada servicio que se ofrece en el camping).

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar la documentación adecuada sobre los contratos con sus subcontratistas en relación con el cumplimiento por estos últimos de los criterios de la sección A.

101. Contadores de energía y agua (1 a 2 puntos)

El camping debe disponer de contadores adicionales de energía y agua que permitan recoger datos sobre el consumo de las diferentes actividades y aparatos (1 punto). Cada parcela debe tener su propio contador de energía y agua (1 punto).

Evaluación y comprobación: el solicitante debe explicar con detalle la manera en que el camping cumple este criterio, junto con un análisis de los datos recogidos (si dispone ya de él).

102. Medidas ambientales adicionales (1 a 3 puntos)

Según convenga:

- a) Medidas ambientales adicionales (hasta 1,5 puntos cada una con un máximo de 3 puntos): la dirección del camping debe tomar medidas, además de las previstas en los criterios de la presente sección o de la sección A, para mejorar su comportamiento ecológico; el organismo competente que evalúe la solicitud debe asignar puntos a esas medidas con un máximo de 1,5 por medida.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe presentar una declaración del cumplimiento de este criterio, junto con una descripción detallada de las medidas adicionales que desea se tomen en cuenta.

O:

- b) Obtención de la etiqueta ecológica (3 puntos): el camping debe haber obtenido una etiqueta ecológica regional o nacional ISO tipo I.

Evaluación y comprobación: el solicitante debe aportar pruebas de haber obtenido una etiqueta ecológica

ANNEX III

ORDENANÇA MUNICIPAL "TIPUS" REGULADORA DEL SOROLL I LES VIBRACIONS

ÍNDEX

CAPÍTOL I DISPOSICIONS GENERALS

CAPÍTOL II OBJECTIUS DE QUALITAT

1. Objectius
2. Definicions
3. Determinació dels nivells d'avaluació
4. Zones de sensibilitat acústica
5. Valors guia d'immissió
6. Valors límits d'emissió

CAPÍTOL III SISTEMES D'ACTUACIÓ

1. Acció de vigilància i previsió
2. Sanejament
3. Inspecció i control
4. Infraccions i sancions

CAPÍTOL IV ACCIONS SINGULARS

1. Vehicles a motor
2. Edificació
3. Treballs en la vía pública i en l'edificació
4. Veïnatge
5. Activitats comercials i de serveis
6. Activitats d'oci, d'espectacle i recreatives
 - 6.1 En locals tancats
 - 6.2 En locals a l'aire lliure
 - 6.3 Esporàdiques
7. Manifestacions de vianants
8. Sistemes d'avís acústics

ORDENANÇA DE SOROLLS I VIBRACIONS

CAPÍTOL I

DISPOSICIONS GENERALS

Article 1

Objecte de l'ordenança

1.1 L'objecte d'aquesta ordenança és, establir els objectius de qualitat ambiental en el marc de la legislació vigent sobre medi ambient i de protecció de la salut i urbanística, com també regular les actuacions municipals específiques en matèria de sorolls i vibracions.

1.2 Aquesta regulació específica s'aplica sens perjudici de les altres actuacions municipals, les matèries connexes de les quals, però, harmonitzen amb aquesta.

Article 2

Àmbit d'aplicació

Aquesta regulació s'aplica a qualsevol activitat pública o privada que origini sorolls i/o vibracions, que estigui emplaçada o s'exerceixi en l'àmbit del terme municipal, com ara el trànsit, les màquines, les instal·lacions, les obres, etc.

Article 3

Acció pública

Per a l'exigència del compliment de les determinacions d'aquesta Ordenança davant l'Administració municipal estan legitimats tots els veïns i residents en el municipi.

Article 4

Programa d'actuació

L'acció municipal es concretarà en un programa general d'actuació basat en els principis i criteris següents:

- a) Prevenció, correcció i millora.
- b) Informació
- c) Conscienciació.

CAPÍTOL II

OBJECTIUS DE QUALITAT

Article 5

Objectius

Els objectius generals d'aquesta regulació són els següents:

- a) Integrar en el conjunt de l'acció de policia administrativa que exerceix l'ajuntament els requeriments de qualitat de vida, protecció i millora del medi ambient i de la salut.
- b) Ordenar la conducta dels ciutadans vers el respecte als objectius de qualitat que s'assenyalen en l'apartat anterior.
- c) Establir els sistemes, procediments i instruments d'actuació necessaris per a una intervenció eficient en aquesta funció.

Article 6

Definicions

6.1 Emissió i immissió

La contaminació produïda pel soroll i per les vibracions es denomina “emissió” a la sortida dels focus i “immissió” al lloc dels seus efectes o centres receptors.

6.2 S'entén per immissió en l'ambient exterior la contaminació produïda pel soroll i les vibracions provinents d'un o diversos focus emissors situats en el medi exterior del centre receptor.

6.3 S'entén per immissió en l'ambient interior la contaminació produïda pel soroll i les vibracions provinents d'un o diversos focus emissors situats en el mateix edifici o en edificis contigus al centre receptor.

Article 7

Determinació dels nivells d'avaluació

7.1 Les immissions i les emissions es determinen mitjançant els nivells d'avaluació.

7.2 Els nivells d'avaluació es determinen separatament per:

- a) La immissió en l'ambient exterior produïda pel trànsit rodat (Annex I)
- b) La immissió en l'ambient exterior produïda per les activitats i el veïnatge (Annex II)
- c) La immissió en l'ambient interior produïda per les activitats i el veïnatge (Annex III)
- d) La immissió de vibracions en l'ambient interior (Annex IV)
- e) L'emissió de soroll de les activitats en l'ambient exterior (Annex II)
- f) L'emissió de soroll dels vehicles (Annex V)
- g) L'emissió de soroll de la maquinària (Annex VI)

Article 8

Zones de sensibilitat acústica

8.1 S'entén per zona de sensibilitat acústica aquella part del territori que presenta una mateixa percepció acústica.

8.2 La delimitació de cada una de les zones de sensibilitat acústica la fixa l'ajuntament segons la zonificació següent:

A) Zona de sensibilitat acústica alta: comprèn tots els sectors del territori que demanden una protecció alta contra el soroll

B) Zona de sensibilitat acústica moderada: comprèn tots els sectors del territori que admeten una percepció mitjana del nivell sonor.

C) Zona de sensibilitat acústica baixa: comprèn els sectors del territori que admeten una percepció elevada del nivell sonor.

8.3 Zona de servitud: comprèn els sectors del territori afectats per servituds sonores en favor de sistemes generals d'infraestructures viàries, ferroviàries o altres equipaments públics que la reclamin.

8.4 L'ajuntament pot establir altres zones específiques quan els usos del sòl o la concurrència de circumstàncies especials ho justifiquin.

Article 9

Valors guia d'immissió

9.1 Els valors guia d'immissió són els nivells d'avaluació màxims recomanats en l'ambient exterior o en l'ambient interior i són fixats en funció del període horari i de la zona de sensibilitat acústica.

9.2 Els valors guia d'immissió en l'ambient exterior són els següents:

VALORS GUIA D'IMMISSIÓ AMBIENT EXTERIOR (*)		
Zones sensibilitat acústica	De 7 a 22 hores L_{Ar} en dBA	De 22 a 7 hores L_{Ar} en dBA
A	60	50
B	65	55
C	70	60
D Altres zones específiques (**)		

(*) En les vies i travessies urbanes on la intensitat mitjana de vehicles diària és igual o superior a 25.000 vehicles, els valors guia d'immissió en l'ambient exterior s'incrementen en 5 dBA.

(**) En les zones específiques establertes per l'ajuntament, d'acord amb el que disposa l'article 8.4, els valors guia d'immissió en l'ambient exterior són els que fixa el mateix ajuntament en l'acte de delimitació.

9.3 Zona de servitud

La zona de servitud sonora derivada de l'existència o previsió de focus emissors de soroll i/o vibracions com ara les infraestructures viàries, les ferroviàries o altres equipaments públics que ho reclamin, ha de ser delimitada per l'ajuntament.

La zona de servitud comprèn el territori de l'entorn del focus emissor i es delimita en els punts del territori, o corba isòfona, on es mesuren els valors guia d'immissió en l'ambient exterior que corresponguin d'acord amb les zones de sensibilitat acústica.

Així, si per la zona de sensibilitat acústica A hi transcorre una autopista, la zona de servitud derivada d'aquesta comprèn el territori de l'entorn de l'autopista fins als punts del territori delimitats per la corba isòfona 60 dBA.

9.4 Els valors guia d'immissió en l'ambient interior són els següents:

VALORS GUIA D'IMMISSIÓ AMBIENT INTERIOR		
Zones sensibilitat acústica	De 7 a 22 hores L_{Ar} en dBA	De 22 a 7 hores L_{Ar} en dBA
A	30	25
B	35	30
C	40	35

9.5 Els valors guia d'immissió a les vibracions en l'ambient interior són els següents:

VALORS GUIA D'IMMISSIÓ A LES VIBRACIONS	
Zones sensibilitat acústica	L_{Aw} en dB
A	75
B	80
C	85

9.6 Aquests mesuraments s'han de realitzar d'acord amb les prescripcions tècniques que figuren als annexos I, II, III i IV.

Article 10

Valors límits d'emissió

10.1 Per a l'emissió de soroll de les noves activitats són d'aplicació els valors guia d'immissió en l'ambient exterior que estableix l'article 9.2.

10.2 Els valors límits de l'emissió de soroll dels vehicles a motor i de les motocicletes són els següents:

A) Nivell sonor del vehicle a motor en moviment

VALORS LÍMIT D'EMISSIÓ DELS VEHICLES A MOTOR EN MOVIMENT	
TIPUS DE VEHICLE	EN dBA
Vehicles destinats al transport de persones, amb un màxim de 9 seients, inclòs el del conductor :	74
Vehicles destinats al transport de persones, amb un màxim de 9 seients, inclòs el del conductor, i amb una massa màxima autoritzada no superior a 3,5 tones: - amb un motor de potència inferior a 150 kW - amb un motor de potència no inferior a 150 kW	78 80

Vehicles destinats al transport de persones i que estiguin equipats amb més de 9 seients, inclòs el del conductor; vehicles destinats al transport de mercaderies: - amb una massa màxima autoritzada no superior a 2 tones - amb una massa màxima autoritzada entre 2 i 3,5 tones	76
	77
Vehicles destinats al transport de mercaderies i amb una massa màxima autoritzada superior a 3,5 tones i: -amb un motor de potència inferior a 75 kW -amb un motor de potència entre 75 kW i 150 kW -amb un motor de potència no inferior a 150 kW	77
	78
	80

VALORS LÍMITS D'EMISSION DE LES MOTOCICLETES EN MOVIMENT	
Categories de motocicletes segons la cilindrada (en cm ³)	
Inferior o igual a 80	75
Superior a 80 i inferior o igual a 175	77
Superior a 175	80

B) Nivell sonor del vehicle aturat:

- Valors límit d'emissió dels vehicles a motor aturats.
- Són els que figuren en la fitxa d'homologació de cada tipus de vehicle a motor i motocicleta.

10.3 Aquests mesuraments s'han de realitzar d'acord amb les prescripcions tècniques que figuren als annexos II i V.

10.4 L'emissió sonora de la maquinària que s'utilitza en les obres públiques i en la construcció s'ha d'ajustar a les prescripcions que estableix la normativa de la Unió Europea.

10.5 L'emissió sonora dels tallagespes s'ha d'ajustar a les prescripcions que estableix la Directriu 88/181 de la Unió Europea.

10.6 L'emissió sonora dels sistemes d'avís no pot excedir de 3 minuts. Finalitzat aquest interval de temps, el sistema d'avís haurà de ser de tipus lluminós.

CAPÍTOL III

SISTEMES D'ACTUACIÓ

SECCIÓ I Acció de vigilància i prevenció

Article 11

Vigilància

L'ajuntament ha d'establir un sistema de mesura periòdica dels nivells d'immissió en l'ambient exterior, en totes i cadascuna de les zones de sensibilitat acústica, amb periodicitat bianual, i n'ha de fer públics els resultats.

Article 12

Aïllament acústic

12.1 En els projectes de construcció d'edificacions que s'adjunten a la petició de llicència urbanística s'ha de justificar el compliment de la Norma NBE-CA/88.

12.2 En l'acte d'atorgament de la llicència urbanística es poden fixar mesures de més aïllament acústic quan en el tràmit d'avaluació del projecte se'n motivi la conveniència i l'oportunitat i es justifiqui, tècnicament i econòmicament la seva viabilitat per tal de garantir els valors guia d'immissió que estableix l'article 9.

Article 13

Llicència d'activitats classificades

13.1 Per a les activitats potencialment emissores de sorolls i/o vibracions, s'ha d'adjuntar a la sol·licitud de llicència municipal d'activitats classificades un estudi acústic que faci referència a tots i cadascun dels focus emissors i una avaluació de les mesures adoptades per garantir que no es transmetran a l'exterior, en les condicions més desfavorables, uns valors d'immissió superiors als fixats a l'article 9.

13.2 En l'acte d'atorgament de la llicència i atenent els resultats que ofereixi l'avaluació efectuada en el tràmit de l'expedient es poden fixar uns valors guia d'emissió en l'ambient exterior més rigorosos sempre que aquests es puguin obtenir amb l'aplicació de tècniques o mesures assumibles per l'empresa, i determinats segons la metodologia de l'annex II.

13.3 L'estudi acústic ha de tenir el contingut mínim següent:

a) Descripció del local, especificant els usos dels locals adjacents i la seva situació respecte a habitatges.

b) Detall dels focus sonors i/o vibratoris.

c) Estimació del nivell d'emissió d'aquests focus a l'interior i a l'exterior de l'activitat.

d) En funció de les dades anteriors, projecte d'aïllament, on constarà el disseny dels elements proposats, amb la descripció dels materials utilitzats i dels detalls constructius de muntatge. Si la instal·lació projectada comporta focus emissors situats a gran alçària, com ara sobre cobertes, en xemeneies, en cims de sitges, etc., el projecte haurà de tenir en compte que la propagació del soroll pot manifestar-se a llarga distància i, per tant, s'haurà d'especificar els elements atenuadors adequats per tal d'evitar que les immissions sonores a llarga distància no superin els valors guia d'immissió que fixa l'article 9.

e) Justificació analítica o per assaigs del rendiment dels elements d'aïllament proposats.

f) Justificació que el funcionament de l'activitat no supera els valors guia d'immissió establerts.

13.4 Instal·lats els elements d'aïllament, cal acreditar mitjançant certificació emesa per un tècnic competent que no se superen els valors guia d'immissió que fixa l'article 9 i determinats segons la metodologia dels annexos II, III i IV.

SECCIÓ II Sanejament acústic

Article 14

Mesures complementàries

L'ajuntament ha d'atendre els requeriments de prevenció, correcció i millora dels nivells d'avaluació, d'acord amb l'ordenació que es fixi en el programa d'actuació que preveu l'article 4, mitjançant, entre altres, les actuacions següents:

- a) Apantallaments acústics.
- b) Pavimentació de les vies de circulació urbana amb materials absorbents.
- c) Equipaments urbans de baixa emissió sonora.
- d) Gestió del trànsit

Article 15

Mesures addicionals de sanejament

15.1 Sens perjudici del règim aplicable a les activitats sotmeses a llicència municipal i que es fixa en la disposició transitòria d'aquesta Ordenança, l'ajuntament, amb la instrucció prèvia del corresponent expedient d'avaluació tècnica i econòmica, pot imposar a aquestes activitats les mesures addicionals que siguin necessàries per corregir situacions concretes d'immissió en les quals no és possible complir els valors guia d'immissió que fixa en aquesta ordenança amb les mesures ordinàries.

15.2 Per fer viable l'aplicació d'aquestes mesures addicionals, i sempre que el seu cost suposi un esforç econòmic difícilment assumible pels afectats, l'ajuntament ha d'arbitrar un sistema d'ajuts amb càrrec al pressupost municipal.

SECCIÓ III Inspecció i control

Article 16

Atribucions de l'ajuntament

Correspon a l'ajuntament exercir el control del compliment d'aquesta Ordenança, exigir l'adopció de mesures correctores necessàries, assenyalar limitacions, realitzar totes aquelles inspeccions que siguin necessàries i aplicar les sancions corresponents en cas d'incompliment.

Article 17

Denúncies

17.1 Les denúncies formulades donen lloc a l'obertura de les diligències corresponents per tal de comprovar la veracitat dels fets denunciats i, si s'escau, a la incoació de l'expedient sancionador corresponent, i s'han de notificar als denunciants les resolucions que s'adoptin.

17.2 Quan es formalitzi la denúncia s'han de facilitar les dades necessàries perquè els òrgans municipals competents puguin realitzar la comprovació corresponent.

Article 18

Actuació inspectora

18.1 El responsable del focus emissor està obligat a permetre l'accés al personal acreditat de l'ajuntament, per tal de dur a terme la visita d'inspecció.

A aquests efectes, els titulars de les activitats han de fer funcionar els focus emissors en la forma que se'ls indiqui, perquè aquells puguin procedir als mesuraments i comprovacions escaients.

18.2 De les comprovacions efectuades cal estendre'n acta, de la qual s'ha de lliurar una còpia al titular o a la persona responsable de l'activitat en el moment de la inspecció. L'acta dona lloc, si escau, a la incoació del corresponent expedient sancionador, en el qual, amb l'audiència de l'interessat, es determinen, a més, les mesures correctores necessàries.

18.3 Quan se superin en 15 unitats els valors guia d'immissió que estableix l'article 9 o quan el titular o responsable de l'activitat hagi estat sancionat pel mateix motiu durant el darrer any, es poden proposar com a mesures preventives el precinte dels focus emissors o la suspensió de l'activitat durant la tramitació i resolució de l'expedient sancionador.

SECCIÓ IV Infraccions i sancions

Article 19

Infraccions administratives

19.1 Es consideren infraccions administratives les accions i les omissions que contravenen les obligacions que estableix en aquesta ordenança.

19.2 Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus, de conformitat amb la tipificació que estableixen els articles següents.

Article 20

Tipificació de les infraccions

20.1 Es tipifiquen com a infraccions administratives en matèria d'activitats sotmeses a llicència municipal, les següents:

20.1.1 Molt greus

- Falsejar els certificats tècnics
- Superar en més de 10 unitats els valors guia d'immissió que estableix l'article 9.
- Posar en funcionament focus emissors quan se n'hagi ordenat el precinte o la clausura.
- Reincidir en infraccions greus.

20.1.2 Greus:

- Superar en més de 5 unitats els valors guia d'immissió que estableix l'article 9.
- No disposar de l'aïllament acústic i/o vibratori imposat a la llicència.
- Ampliar sense llicència les activitats susceptibles de produir molèsties per sorolls i/o vibracions.
- Desatendre els requeriments municipals per a la correcció de les deficiències observades.
- Negar-se o resistir-se a la tasca d'inspecció i de vigilància de l'Administració.
- La negativa o la resistència a subministrar dades o a facilitar la informació sol·licitada per les autoritats competents o pels seus agents en el compliment de les seves funcions, i també el subministrament d'informació o documentació falsa, inexacta, incompleta o que indueixi a error, implícitament o explícitament.
- Posar en funcionament focus emissors quan se n'hagi limitat el temps.
- Reincidir en infraccions lleus.

20.1.3 Lleus:

- Superar fins a 5 unitats els valors guia d'immissió que estableix l'article 9.
- Qualsevol altra infracció no tipificada en els apartats anteriors.

20.2 Es tipifiquen com a infraccions administratives en matèria d'accions singulars, Capítol IV, les següents:

20.2.1 Greus

- Superar en més de 5 unitats els valors guia d'immissió que estableix l'article 9.
- Superar en més de 5 unitats els valors límits d'emissió dels vehicles que estableix a l'article 10.
- Exercir l'activitat sense l'autorització municipal preceptiva.
- No presentar el vehicle per al seu reconeixement i inspecció.
- Reincidir en infraccions lleus

20.2.2 Lleus

- Superar fins a 5 unitats els valors guia d'immissió que estableix l'article 9.
- Superar fins a 5 unitats els valors límits d'emissió dels vehicles que estableix l'article 10.
- Incomplir l'horari fixat.
- Qualsevol altra infracció no tipificada en els apartats anteriors.

Article 21

Persones responsables

Són responsables de les infraccions:

- Els titulars de les llicències o autoritzacions municipals.
- Els explotadors de l'activitat.
- Els tècnics que lliurin els certificats corresponents.
- El titular del vehicle o el seu conductor.
- El causant de la pertorbació

Article 22

Sancions

La imposició de les sancions previstes en aquesta ordenança es regeix per la normativa vigent en matèria de procediment sancionador aplicable pels ens locals.

Article 23

Classes de sancions

Les sancions que es poden imposar són les següents:

- a) Multa
- b) Suspensió de l'activitat, total o parcial
- c) Retirada temporal o definitiva de la llicència

Article 24

Quantia de les sancions

24.1 Les infraccions molt greus seran sancionades amb multes de 25.000 a 1.000.000 de pessetes.

24.2 Les infraccions greus seran sancionades amb multes de 15.000 a 500.000 pessetes.

24.3 Les infraccions lleus seran sancionades amb multes de 1.000 a 150.000 pessetes.

Article 25

Altres sancions imposables

25.1 Per les infraccions molt greus també es pot aplicar qualsevol de les sancions següents:

- a) Clausura de l'activitat
- b) Retirada temporal o definitiva de la llicència
- c) Suspensió temporal de l'activitat
- d) Precinte de focus emissors

25.2 Per les infraccions greus també es pot aplicar qualsevol de les sancions següents:

- a) Suspensió temporal de l'activitat
- b) Precinte de focus emissors

Article 26

Graduació de les sancions

Les sancions corresponents a cada classe d'infracció es graduen tenint en compte els criteris següents, que poden ser valorats separatament o conjuntament.

- a) L'afectació de la salut de les persones.
- b) L'alteració social a causa del fet infractor.
- c) La possibilitat de restabliment de la realitat fàctica.
- d) El benefici derivat de l'activitat infractora.
- e) El grau de malícia del causant de la infracció.
- f) El grau de participació en el fet per títol diferent de l'anterior.

- g) La capacitat econòmica de l'infractor.
- h) La reincidència

Article 27

27.1 L'autoritat municipal competent es qui ordena la incoació dels expedients sancionadors i imposarà les sancions que corresponguin.

27.2 La multa és compatible amb l'aplicació d'altres sancions quan correspongui.

27.3 No té caràcter de sanció la clausura o el tancament de l'activitat que no disposi de llicència. Tampoc no té caràcter de sanció la suspensió cautelar del funcionament de l'activitat fins que es rectifiquin els defectes o es compleixin els requisits legals exigits.

Article 28

Per exercir novament l'activitat que hagi estat clausurada o precintada, en part o en la totalitat, és indispensable trobar-se en possessió de la llicència que empari l'activitat en la seva totalitat i estat real, i també que s'adapti al projecte sobre la base del qual s'atorgà l'esmentada llicència, havent-se de justificar la seva adequació mitjançant el corresponent certificat tècnic. En cas contrari, no es pot tornar a exercir l'activitat, encara que hagi transcorregut el termini imposat en la mesura aplicada.

CAPÍTOL IV ACCIONS SINGULARS

SECCIÓ I Vehicles a motor

Article 29

Tot vehicle de tracció mecànica haurà de tenir en bones condicions de funcionament els òrgans capaços de produir sorolls, amb la finalitat que el nivell sonor emès pel vehicle amb el motor en funcionament no excedeixi dels valors límits d'emissió que estableix a l'article 10.

Article 30

30.1 Es prohibeix forçar les marxes dels vehicles a motor fent sorolls molestos com ara acceleracions innecessàries, forçar el motor en pendents, etc.

30.2 Es prohibeix la circulació de vehicles a motor amb silenciadors no eficaços, incomplets, inadequats o deteriorats, i utilitzar dispositius que puguin anul·lar l'acció del silenciador.

30.3 Es prohibeix l'ús de botzines o qualsevol altre senyal acústic dins del nucli urbà. S'exceptuen els vehicles en servei de la Policia Governativa o Municipal, Servei d'Extinció d'Incendis i Salvaments i altres vehicles destinats al servei d'urgències degudament autoritzats, que resten, no obstant, subjectes a les prescripcions següents:

A) Tots els vehicles destinats a serveis d'urgències han de disposar d'un mecanisme de regulació de la intensitat sonora dels seus dispositius acústics que la redueixi a uns nivells compresos entre 70 i 90 dBA durant el període nocturn (entre les 22 hores i les 7 hores del matí). Els nivells es mesuren segons indica el punt 2 de l'annex 1 de la Directriu 70/388/CEE.

B) Els conductors dels vehicles destinats a servei d'urgències només han d'utilitzar els dispositius de senyalització acústica d'emergència en els casos de notable necessitat i quan no sigui suficient la senyalització lluminosa. Els caps dels respectius serveis d'urgències són els responsables d'instruir els conductors en la necessitat de no utilitzar indiscriminadament els esmentats senyals acústics.

Article 31

Quan en determinades zones o vies urbanes s'aprecii una degradació notòria del medi per excés de soroll imputable al trànsit, l'ajuntament pot prohibir-lo, limitar-lo o restringir-lo.

Article 32

32.1 La Policia Municipal ha de formular denúncia contra el titular de qualsevol vehicle que segons el seu judici sobrepassi els valors límits d'emissió permesos, indicant l'obligació de presentar el vehicle en el lloc i l'hora determinat per al seu reconeixement i inspecció.

Aquest reconeixement i inspecció es pot referir tant al mètode de vehicle en moviment com al de vehicle aturat.

En qualsevol cas es considera vàlida la mesura practicada per una estació de la Xarxa d'Inspecció Tècnica de Vehicles (ITV).

32.2 Si el vehicle no es presenta en el lloc i la data fixats, es presumirà que el titular és conforme amb la denúncia formulada i s'incoarà el corresponent expedient sancionador.

32.3 Si en la inspecció efectuada d'acord amb el que disposa l'annex V s'obtenen nivells d'avaluació superiors als valors límits d'emissió permesos, s'incoarà expedient sancionador i, independentment d'aquest, s'atorgarà un termini màxim de 10 dies perquè s'efectuï la reparació del vehicle i torni a presentar-s'hi.

No obstant això, si en la mesura efectuada es registra un nivell d'avaluació superior en 5 dBA o més al valor límit d'emissió establert, es procedirà a la immobilització immediata del vehicle, sens perjudici d'autoritzar-ne el trasllat per a la seva reparació sempre que aquest s'efectuï de manera immediata. Un cop efectuada la reparació, s'ha de realitzar un nou control d'emissió.

SECCIÓ II Edificació

Article 33

Condicions acústiques exigibles a l'edificació

33.1 Sens perjudici del que estableix l'article 13, s'exigirà que les instal·lacions auxiliars i complementàries de l'edificació, com ara ascensors, equips de refrigeració, portes metàl·liques, funcionament de màquines, etc. no transmetin a l'interior de l'habitatge o locals habitats nivells sonors i/o vibratoris superiors als valors guia d'immissió que estableix l'article 9.

33.2 Amb la finalitat d'evitar la transmissió de soroll i de vibracions a través de l'estructura de l'edificació s'ha de tenir en compte el que estableixen els apartats següents:

a) Tot element amb òrgans mòbils s'ha de mantenir en perfecte estat de conservació, principalment pel que fa a la suavitat de marxa dels seus rodaments.

b) No es permet l'ancoratge directe de màquines i suports d'aquesta en les parets mitgeres, sostres o forjats de separació de recintes, sinó que s'ha de realitzar interposant els dispositius antivibratoris adequats.

c) Les màquines d'arrancada violenta, les que treballin per cops o xocs bruscos i les dotades d'òrgans amb moviment alternatiu han d'estar ancorades en bancades independents, sobre el sòl i aïllades de l'estructura de l'edificació per mitjà dels antivibratoris adequats.

d) Els conductes pels quals circulen fluids en forma forçada, connectats directament amb màquines que tenen òrgans en moviment, han de tenir dispositius de separació que impedeixin la transmissió de les vibracions generades en aquelles màquines. Les brides i els suports dels conductes han de tenir elements antivibratoris. Les obertures dels murs per al pas de les conduccions s'han de dotar de materials antivibratoris.

e) En els circuits de fluids, les seccions i disposició de les vàlvules i aixetes han de ser de tal manera que el fluid hi circuli en règim laminar per les despeses nominals.

SECCIÓ III Treballs en la via pública i en l'edificació

Article 34

Els treballs realitzats en la via pública i els d'edificació s'han d'ajustar a les prescripcions següents:

a) L'horari de treball ha de ser comprès entre les 8 i les 22 hores.

b) S'han d'adoptar les mesures oportunes per evitar superar els valors guia d'immissió fixats per a la zona respectiva. En el cas en què això no sigui tècnicament possible s'exigirà autorització expressa de l'ajuntament, establint l'horari per a l'exercici de l'activitat.

c) S'exceptua de l'obligació anterior les obres urgents, les que es realitzin per raons de necessitat o perill i aquelles que pels seus inconvenients no es puguin realitzar durant el dia. El treball nocturn ha de ser expressament autoritzat per l'ajuntament, el qual determinarà els valors guia d'immissió que ha de complir en funció de les circumstàncies que concorrin en cada cas.

Article 35

35.1 Es prohibeixen les activitats de càrrega i descàrrega de mercaderies, manipulació de caixes, contenidors, materials de construcció i objectes similars entre les 22 i les 8 hores, quan aquestes operacions superin els valors guia d'immissió que estableix l'article 9 i afectin zones d'habitatges i/o residencials.

És preceptiva l'autorització municipal expressa per a aquelles activitats que justifiquin tècnicament la impossibilitat de respectar els valors guia d'immissió.

35.2 El servei públic nocturn de neteja i recollida d'escombraries ha d'adoptar les mesures i les precaucions necessàries per reduir al mínim el nivell de pertorbació de la tranquil·litat ciutadana.

En els plecs de condicions de la contracta d'aquest servei s'han d'especificar els valors límits d'emissió sonora aplicables als vehicles.

SECCIÓ IV Veïnatge

Article 36

Soroll a l'interior dels edificis

36.1 La producció de soroll a l'interior dels edificis s'ha de mantenir dintre els valors límits que exigeix la convivència ciutadana i el respecte als altres.

36.2 Es prohibeix qualsevol activitat perturbadora del descans aliè en l'interior dels habitatges, en especial des de les 22 hores fins les 8 hores, que superi els valors guia d'immissió que estableix a l'article 9.

36.3 L'acció municipal s'ha d'adreçar especialment al control dels sorolls i de les vibracions en hores de descans nocturn deguts a:

- a) El volum de la veu humana o l'activitat directa de les persones.
- b) Animals domèstics
- c) Funcionament d'electrodomèstics, aparells i instruments musicals o acústics.
- d) Funcionament d'instal·lacions d'aire condicionat, ventilació o refrigeració.

Article 37

37.1 Els posseïdors d'animals domèstics estan obligats a adoptar les mesures necessàries per impedir que la tranquil·litat dels seus veïns sigui alterada pel comportament d'aquells.

37.2 Es prohibeix, des de les 22 hores fins les 8 hores, deixar en patis, terrasses, galeries i balcons o altres espais oberts, animals domèstics que amb els seus sons, crits o cants destorbin el descans dels veïns.

Article 38

38.1 El funcionament dels electrodomèstics de qualsevol classe, dels aparells i dels instruments musicals o acústics en l'interior dels habitatges, s'ha d'ajustar de manera que no se superin els valors guia d'immissió que estableix l'article 9.

38.2 El funcionament de les instal·lacions de climatització i/o ventilació no ha d'originar en els edificis contigus o pròxims no usuaris d'aquests serveis valors d'immissió superiors que estableix l'article 9, tant en l'àmbit interior com en l'exterior.

Article 39

Els infractors del contingut d'aquesta Secció, amb la denúncia i comprovació prèvies del personal acreditat de l'ajuntament seran requerits perquè cessin l'activitat pertorbadora, sens perjudici de la imposició de la sanció corresponent.

A aquest efecte, el responsable del focus emissor té l'obligació de facilitar l'accés a l'edifici al personal acreditat de l'ajuntament.

SECCIÓ V Activitats comercials i de serveis

Article 40

40.1 Els titulars d'activitats comercials i de serveis estan obligats a adoptar les mesures d'aïllament dels seus focus emissors de soroll i /o vibracions per complir els valors guia d'immissió que estableix l'article 9.

40.2 Per a l'obtenció de la corresponent llicència d'obertura cal justificar el compliment dels valors guia d'immissió establerts per a la zona, mitjançant certificat subscrit per un tècnic competent, contractat pel titular de l'activitat.

SECCIÓ VI Activitats d'oci, d'espectacle i recreatives

1.- En locals tancats

Article 41

Les activitats d'oci, d'espectacle i recreatives que disposin d'equip de música o que facin activitats musicals estan sotmeses al procediment que estableix l'article 13 amb les peculiaritats següents:

a) Els serveis municipals han de comprovar l'efectivitat de les mesures d'aïllament reproduint en l'equip que s'ha d'inspeccionar un so amb el comandament de potenciòmetre del volum al nivell màxim. Al soroll musical s'ha d'afegir el produït per altres elements del local com ara extractors, cambres frigorífiques, grups de pressió, etc.

b) Els locals amb nivell sonor musical interior igual o superior a 75 dBA han de fer la seva activitat amb les portes i les finestres tancades. Amb aquesta finalitat, s'exigirà la instal·lació de doble porta i aire condicionat.

Article 42

42.1 A més de complir les condicions que estableix la llicència d'obertura, els locals d'esbargiment públic o recreatiu, com ara bars, restaurants, discoteques, sales de ball, cinemes, teatres i similars, han de respectar l'horari de tancament establert legalment.

42.2 A més els titulars dels establiments són els responsables de vetllar, amb els mitjans que calgui, perquè els usuaris, quan entrin o surtin del local, no produeixin molèsties al veïnat. En el cas que les seves recomanacions no siguin ateses, han d'avisar immediatament la policia municipal als efectes adients.

42.3 En tots aquells casos en què s'hagi comprovat l'existència reiterada de molèsties al veïnat, l'ajuntament pot imposar al titular de l'activitat l'obligació de disposar, com a mínim, d'una persona encarregada de la vigilància a l'exterior de l'establiment.

2.- En locals a l'aire lliure

Article 43

En les autoritzacions que amb caràcter discrecional s'atorguen per a l'actuació d'orquestrades i altres espectacles musicals en terrasses o a l'aire lliure, hi han de figurar, com a mínim, els condicionaments següents:

- a) Caràcter estacional o de temporada.
- b) Limitació d'horari.

Si l'activitat es realitza sense la corresponent autorització municipal o incomplint les condicions que aquesta estableix, el personal acreditat de l'ajuntament pot procedir a paraitzar immediatament l'acte o festa, sens perjudici de la corresponent sanció.

3.- Esporàdiques

Article 44

Les manifestacions populars a la via pública o en espais oberts de caràcter comunal o veïnal derivades de la tradició, com ara revetlles, festes, fires, etc, els actes cívics, culturals o recreatius excepcionals i totes les altres que tinguin un caràcter semblant, han de disposar d'autorització municipal expressa, la qual imposa les condicions per a la possible incidència per sorolls a la via pública segons la zona on tinguin lloc.

Davant l'incompliment del que estableix l'apartat anterior, el personal acreditat de l'ajuntament pot procedir a paraitzar immediatament l'acte, sens perjudici de la sanció corresponent.

SECCIÓ VII Manifestacions de vianants

Article 45

En les vies públiques i altres zones de concurrència pública, no es poden realitzar activitats com ara fer cants, crits, fer funcionar aparells de ràdio, televisors, instruments, tocadiscs, missatges publicitaris, altaveus, etc., que superin els valors guia d'immissió que estableix l'article 9.

SECCIÓ VIII Sistemes d'avís acústics

Article 46

46.1 Es prohibeix fer sonar sense causa justificada qualsevol sistema d'avís com ara alarmes, sirenes, etc.

46.2 Tot i això, s'autoritzen proves i assaigs d'aparells, que són:

a) Inicials: les que s'han de realitzar immediatament després de la seva instal·lació. Es poden efectuar entre les 9 i 20 hores.

b) Rutinàries: són les de comprovació periòdica dels sistemes d'avís. Només es poden realitzar com a màxim un cop al mes i en un interval de 3 minuts, dintre l'horari de 9 a les 20 hores. La policia municipal ha de conèixer prèviament el pla de comprovacions, amb expressió del dia i l'hora en què es farà.

Article 47

Control del sistema d'avís

47.1 Els propietaris de sistemes d'avís acústics han de posar en coneixement de la policia municipal el seu domicili i telèfon perquè, un cop avisats del seu funcionament anòmal, procedeixin d'immediat a la seva interrupció.

47.2 El desconeixement del titular o la persona responsable per part de la policia municipal serà entès com a autorització tàcita a favor d'aquesta, per a l'ús dels mitjans necessaris per interrompre el sistema d'avís.

L'anterior mesura s'entén sens perjudici de la imposició de la corresponent sanció quan les molèsties derivin d'actes imputables a l'actuació del propietari o industrial subministrador, com a conseqüència d'una instal·lació deficient de l'aparell o una falta de les operacions necessàries per mantenir-lo en bon estat de conservació.

47.3 A la sol·licitud de la llicència d'obertura d'un establiment, tant si l'activitat és innòcua com classificada, cal especificar a la documentació que s'ha d'aportar si el local disposa de sistemes d'avís acústics.

ANNEX I

DETERMINACIÓ DELS NIVELLS D'AVALUACIÓ DE LA IMMISSIÓ SONORA EN L'AMBIENT EXTERIOR PRODUÏT PEL TRÀNSIT RODAT

Àmbit d'aplicació

Als efectes d'aquesta ordenança s'entén per soroll produït pel trànsit rodat el que prové del trànsit dels vehicles a motor i dels trens.

Períodes d'avaluació

El nivell d'avaluació es calcula separatament pels períodes horaris següents:

L'horari diürn, període que comprèn de les 7 h a les 22 h (15 h)

L'horari nocturn, període que comprèn de les 22 h a les 7 h (9h)

Càlcul del nivell d'avaluació, L_{Ar}

El nivell d'avaluació es calcula a partir de mesuraments que incloguin tot el període horari, mitjançant les expressions següents:

$$L_{Ar} = L_{Aeq,T}$$

on:

L_{Aeq} és el nivell de pressió sonora continu equivalent ponderat A, mesurat durant el període T

on: T = 900 min. per a l'horari diürn

T = 540 min. per a l'horari nocturn

O bé es calcula per mostreig a partir de mesuraments de durada curta (10 min o més) en diferents intervals de temps, T_i , representatius de les variacions del trànsit; hores punta, hores amb calma...etc, i mitjançant les expressions següents:

Horari diürn:

$$L_{Ar} = 10 \log \left[\frac{1}{900} \sum_i (T_i \cdot 10^{\frac{L_{Ari}}{10}}) \right]$$

Horari nocturn:

$$L_{Ar} = 10 \log \left[\frac{1}{540} \sum_i (T_i 10^{\frac{L_{Ari}}{10}}) \right]$$

on:

i és cadascun dels intervals de temps representatius de les variacions del trànsit.

T_i és l'interval de temps pel qual s'estima el mateix nivell de soroll expressat en minuts. ($\sum T_i = T$)

L_{Ari} és el nivell d'avaluació de l'interval i .
Es determina mitjançant l'expressió:

$$L_{Ar,i} = L_{Aeq,ti}$$

on:

$L_{Aeq,ti}$ és el nivell de pressió sonora continu equivalent mesurat durant el temps de mostreig t_i sent $t_i \leq T_i$.

Lloc de mesurament

En les edificacions, el nivell d'avaluació del soroll en l'ambient exterior es mesura situant el micròfon al mig de la finestra, oberta de bat a bat, de les dependències d'ús sensibles al soroll (dormitoris, sales d'estar, menjadors, despatxos d'oficina, aules escolars o d'altres dependències assimilables).

En les zones encara no construïdes però destinades a l'edificació, es mesura preferentment situant el micròfon a una alçària d'entre 3 i 11 m i en el pla d'emplaçament de la façana més exposada al soroll.

A peu de carrer es mesura situant el micròfon a una distància d'entre 1 i 2 m. de les façanes i a una alçària d'aproximadament 1,5 m. Als valors que s'obtinguin se'ls aplicarà la correcció de sostreure d'entre 3 fins a 5 dBA, atenent les característiques de l'edificació de l'indret.

A camp obert es mesura situant el micròfon, com a mínim, entre 20 i 30 m de distància de les vores de la instal·lació, (carreteres, autopistes, etc.) i a una alçària d'aproximadament 1,5 m.

Condicions de mesurament

Els nivells d'avaluació es determinen en condicions meteorològiques representatives de l'indret on es mesura, usant sempre una pantalla antivent i a partir d'un ferm suposadament sec.

Calibratge

L'equip de mesura s'ha de calibrar mitjançant calibrador abans i després del mesurament.

ANNEX II

DETERMINACIÓ DELS NIVELLS D'AVALUACIÓ DE LA IMMISSIÓ SONORA, L_{Ar} , EN L'AMBIENT EXTERIOR PRODUÏT PER LES ACTIVITATS I EL VEÏNATGE

Àmbit d'aplicació

Als efectes d'aquesta Ordenança, s'entén per soroll produït per les activitats el provinent de les màquines, les instal·lacions, les obres, etc. i per soroll produït pel veïnatge el provinent de les activitats domèstiques, com ara el funcionament dels electrodomèstics, els aparells, els instruments musicals o acústics, els animals domèstics, les veus, els cants, els crits o altres assimilables.

Períodes d'avaluació.

El nivell d'avaluació es calcula separatament per als períodes següents:

L'horari diürn, període comprès entre les 7 h i les 22 h (900 min)

L'horari nocturn, període comprès entre les 22 h i les 7 h (540 min)

Fases de soroll

El període d'avaluació es divideix en intervals de temps o fases de soroll en els quals el nivell de pressió sonora es percep de manera uniforme en el lloc d'immissió, i també els components tonals i/o impulsius. Els intervals de temps en què no funciona l'activitat s'han de considerar una fase de soroll caracteritzada pel seu nivell de soroll ambiental.

Càlcul del nivell d'avaluació, L_{Ar} .

El nivell d'avaluació de cada període es calcula a partir dels nivells d'avaluació parcials de cada fase de soroll mitjançant les expressions següents:

Horari diürn:

$$L_{Ar} = 10 \log \frac{1}{900} \sum_i \left(\frac{10^{\frac{L_{Ari}}{10}}}{T \cdot 10} \right)$$

Horari nocturn:

On:

$$L_{Ar} = 10 \log \left[\frac{1}{540} \sum_i \left(\frac{L_{Ari}}{10} \right)^{T_i} \right]$$

i representa cadascuna de les fases del soroll

T_i és la durada de la fase de soroll, i , expressada en minuts.

$\sum T_i = 900$ min. per a l'horari diürn.

$\sum T_i = 540$ min. per a l'horari nocturn.

$L_{Ar,i}$ és el nivell d'avaluació corresponent a la fase i . Es calcula a partir de l'expressió següent:

$$L_{Ar,i} = L_{Aeq,ti} + K1,i + K2,i + K3,i$$

on:

$L_{Aeq,ti}$ és el nivell de pressió sonora continu equivalent, ponderat A, mesurat en

un temps $t_i \leq T_i$ i estimat per a la fase i .

$K1,i$, $K2,i$, $K3,i$ són correccions de nivell per la fase i .

Correcció de nivells.

La correcció de nivell $K1$ s'aplica:

Pel soroll procedent de les activitats:

5 dBA en període diürn i nocturn

Pel soroll de les instal·lacions de ventilació i climatització:

3 dBA en període diürn

6 dBA en període nocturn

La correcció de nivell $K2$ pren en consideració els components tonals del soroll en el lloc de la immissió:

Per percepció nul·la de components tonals: 0 dBA

Per percepció neta de components tonals: 3 dBA

Per percepció forta de components tonals: 6 dBA

La correcció de nivell $K3$ pren en consideració els components impulsius en el lloc de la immissió:

Per percepció nul·la de components impulsius: 0 dBA

Per percepció neta de components impulsius: 3 dBA

Per percepció forta de components impulsius: 6 dBA

Avaluació detallada d'un soroll amb components tonals.

El soroll que s'avalua té components tonals si s'escolten clarament tons purs.

Per tal d'avaluar de manera detallada la presència de components tonals es proposa el procediment següent:

Fer una anàlisi amb resolució d'1/12 d'octava

Fer la diferència:

$$L = L_t - (L_s + 10 \log \frac{f_c}{\Delta f})$$

on:

Δf és l'amplada de banda dels filtres de mesurament, (0,058 f_n , on f_n és la freqüència central de la banda).

L_t és el nivell de pressió sonora de la banda Δf que conté el to pur.

L_s és l'omitjament dels nivells de les tres bandes veïnes a Δf a ambdós costats d' Δf .

f_c és la banda crítica associada al to pur de freqüència f_n (freqüència central de la banda Δf).

$$f_c = 25 + 75[1 + 1,4(f_n/100)^2]^{0,69}$$

- Si $L < 5$ dB, no hi ha components tonals
- Si $5 \text{ dB} \leq L \leq 10$ dB, hi ha component tonal neta.
- Si $L > 10$ dB, hi ha component tonal forta.

Avaluació detallada d'un soroll amb components impulsius

El soroll que s'avalua té components impulsius si es perceben sons d'alt nivell de pressió sonora i durada curta.

Per tal d'avaluar de manera detallada la presència de components impulsius es proposa el procediment següent:

Per a una determinada fase de soroll de durada T_i en la qual es percep un soroll impulsiu:

Mesurar el nivell de pressió sonora continu equivalent, ponderat A, durant T_i , L_{A,T_i} .

Mesurar el nivell de pressió sonora ponderat A, determinat amb la característica temporal *Impulse*, omitjanat en el temps T_i , $L_{A,i}$.

Fer la diferència $L_i = L_{A,i} - L_{A,T_i}$

- Si $L_i < 3$ dB, no hi ha components impulsius.
- Si $3 \text{ dB} \leq L_i \leq 6$ dB, hi ha percepció neta de components impulsius.
- Si $L_i > 6$ dB, hi ha percepció forta de components impulsius.

Lloc de mesurament

En les activitats noves, per tal de comprovar l'efectivitat de les mesures d'aïllament acústic que consten en el projecte tècnic, l'emissió de soroll de les activitats es comprova situant el sonòmetre a l'entorn de la instal·lació.

En les edificacions, el nivell d'avaluació de soroll en l'ambient exterior, es mesura situant el micròfon al mig de la finestra, oberta de bat a bat, de les dependències d'ús sensibles al soroll (dormitoris, sales d'estar, menjadors, despatxos d'oficina, aules d'escola o d'altres assimilables).

En les zones encara no construïdes però destinades a l'edificació, es mesura preferentment situant el micròfon a l'alçària d'entre 3 i 11 metres i en el pla d'emplaçament de la façana més exposada al soroll.

A camp obert o en zones de serveis a l'exterior (jardins, parcs, etc), el nivell de soroll en l'ambient exterior, es mesura en els llocs on el soroll de l'activitat es percep amb més claredat.

Condicions de mesurament

Els mesuraments es determinen en condicions metereològiques representatives de l'indret on es mesura i usant sempre una pantalla antivent.

Calibratge

L'equip de mesura s'ha de calibrar mitjançant calibrador abans i després del mesurament.

ANNEX III

DETERMINACIÓ DELS NIVELLS D'AVALUACIÓ DE LA IMMISSIÓ SONORA, L_{Ar} , EN L'AMBIENT INTERIOR PRODUÏT PER LES ACTIVITATS I EL VEÏNATGE

Àmbit d'aplicació.

Als efectes d'aquesta Ordenança, s'entén per soroll produït per les activitats el provinent de les màquines, les instal·lacions, les obres, etc. i per soroll produït pel veïnatge el provinent de les activitats domèstiques, com ara el funcionament dels electrodomèstics, els aparells, els instruments musicals o acústics, els animals domèstics, les veus, els cants, els crits o altres assimilables.

Períodes d'avaluació.

El nivell d'avaluació es calcula separatament pels períodes següents:

- L'horari diürn, període comprès entre les 7 h i les 22 h (900 min)
- L'horari nocturn, període comprès entre les 22 h i les 7 h (540 min)

Fases de soroll

El període d'avaluació es divideix en intervals de temps o fases de soroll en els quals el nivell de pressió sonora es percep de manera uniforme en el lloc d'immissió, i també les components tonals i impulsius. Els intervals de temps en què no funciona l'activitat s'han de considerar una fase de soroll caracteritzada pel seu nivell de soroll ambiental.

Càlcul del nivell d'avaluació, L_{Ar} .

El nivell d'avaluació de cada període es calcula a partir dels nivells d'avaluació parcials de cada fase de soroll a partir de les expressions següents:

Horari diürn:

$$L_{Ar} = 10 \log \left[\frac{1}{900} \sum_i (T_i 10^{\frac{L_{Ari}}{10}}) \right]$$

Horari nocturn:

$$L_{Ar} = 10 \log \left[\frac{1}{540} \sum_i (T_i 10^{\frac{L_{Ar,i}}{10}}) \right]$$

On:

i representa cadascuna de les fases de soroll

T_i és la durada de la fase de soroll, i , expressada en minuts.

$\sum T_i = 900$ min. per a l'horari diürn.

$\sum T_i = 540$ min. per a l'horari nocturn.

$L_{Ar,i}$ és el nivell d'avaluació corresponent a la fase i . Es calcula a partir de l'expressió:

$$L_{Ar,i} = L_{Aeq,ti} + K1,i + K2,i + K3,i$$

on:

$L_{Aeq,ti}$ és el nivell de pressió sonora continu equivalent, ponderat A, per la fase i .

Es calcula a partir de l'expressió:

$$L_{Aeq,ti} = 10 \log \left[\frac{1}{n} \sum 10^{\frac{L_{Aeq,tij}}{10}} \right]$$

on:

$L_{Aeq,tij}$ és el nivell de pressió sonora equivalent, ponderat A, mesurat en el temps $t_{ij} \leq T_i$ per la posició del micròfon j .

n és el nombre de posicions de micròfon.

$K1,i$, $K2,i$, $K3,i$, són correccions de nivell per a la fase i .

Correcció de nivells.

- La correcció de nivell $K1$ s'aplica al soroll de les instal·lacions de l'edifici: calefacció, ventilació, climatització, ascensors o altres assimilables:

6 dBA en període nocturn

- La correcció de nivell $K2$ pren en consideració els components tonals del soroll en el lloc de la immissió:

- Per percepció nul·la de components tonals: 0 dBA
- Per percepció neta de components tonals: 3 dBA
- Per percepció forta de components tonals: 6 dBA

- La correcció de nivell K3 pren en consideració els components impulsius en el lloc de la immissió:

- Per percepció nul·la de components impulsius: 0 dBA
- Per percepció neta de components impulsius: 3 dBA
- Per percepció forta de components impulsius: 6 dBA

Avaluació detallada d'un soroll amb components tonals:

El soroll que s'avalua té components tonals si s'escolten clarament tons purs.

Per tal d'avaluar de manera detallada la presència de components tonals es proposa el procediment següent:

Fer una anàlisi amb resolució d'1/12 d'octava

Fer la diferència:

$$L = L_t - (L_s + 10 \log \frac{f_c}{\Delta f})$$

on:

Δf és l'amplada de banda dels filtres de mesurament, (0,058 f_n on f_n la freqüència central de la banda).

L_t és el nivell de pressió sonora de la banda Δf que conté el to pur.

L_s és la mitjana dels nivells de les tres bandes veïnes a Δf a ambdós costats d' Δf .

f_c és la banda crítica associada al to pur de freqüència f_n (freqüència central de la banda Δf).

$$f_c = 25 + 75[1 + 1,4(f_n/100)^2]^{0,69}$$

- Si $L < 5$ dB, no hi ha components tonals
- Si $5 \text{ dB} \leq L \leq 10$ dB, hi ha components tonals nets.
- Si $L > 10$ dB, hi ha components tonals forts.

Avaluació detallada d'un soroll amb components impulsius

El soroll que s'avalua té components impulsius si es perceben sons d'alt nivell de pressió sonora i durada curta.

Per tal d'avaluar de manera detallada la presència de components impulsius es proposa el procediment següent.

Per una determinada fase de soroll de durada T_i en la qual es percep un soroll impulsiu:

Mesurar el nivell de pressió sonora continu equivalent, ponderat A, durant T_i , $L_{A,Ti}$.

Mesurar el nivell de pressió sonora ponderat A, determinat amb la característica temporal *Impulse*, amitjanat en el temps T_i , L_{Ai} .

Fer la diferència $L_i = L_{Ai} - L_{A,Ti}$

- Si $L_i < 3$ dB, no hi ha components impulsius.

Si $3 \text{ dB} \leq L_i \leq 6 \text{ dB}$, hi ha percepció neta de components impulsius.

Si $L_i > 6 \text{ dB}$, hi ha percepció forta de components impulsius.

Lloc de mesurament

Es prenen les consideracions següents:

- Les mesures s'han de fer en dependències sensibles al soroll i s'han de mantenir totalment tancades durant la mesura.
- Es prenen tres posicions de mesura ó mes en funció de la grandària de la dependència.
- Els punts de mesura es trien a l'atzar i procurant mantenir una distància mínima entre ells d'1,5 m.
- Les distància dels micròfons de mesurament a les parets, terra i sostre ha de ser superior a 0,5 m
- En cas de presència de sons greus i en sales petites (inf. a 75 m^3) almenys una de les mesures s'han de prendre en un cantonada, a una distància de 0,5 m de les parets adjacents i a l'alçària on es produeixi el nivell màxim entre 0,5 m i 1,5 m.
- En el moment de les mesures només l'operador ha de ser present a la dependència on es produeix la immissió interior de soroll.

Calibratge

L'equip de mesura s'ha de calibrar mitjançant calibrador abans i després del mesurament.

ANNEX IV

DETERMINACIÓ DELS NIVELLS D'AVALUACIÓ DE LA IMMISSIÓ DE LES VIBRACIONS A L'INTERIOR DELS EDIFICIS

Àmbit d'aplicació

Als efectes d'aquesta ordenança, s'entén per immissió de les vibracions a l'interior dels edificis les pertorbacions exteriors o interiors a l'edifici i que es manifesten com ara moviments dels tancaments de les dependències.

Magnitud que s'ha de mesurar

S'ha de mesurar el valor eficaç del senyal de l'acceleració, ponderat en freqüència, entre les freqüències d'1 a 80 Hz, durant un període de temps representatiu del funcionament de la font de la vibració que s'avalua.

S'ha de determinar el valor màxim del valor eficaç de l'acceleració en l'interval de mesura.

El valor eficaç s'obté amb un detector de mitjana exponencial de constant de temps 1s.

La ponderació en freqüència es realitza segons la corba d'atenuació:

$$\sqrt{1 + \left(\frac{f}{5,6}\right)^2}$$

on:

f és la freqüència en Hz.

Resultat del mesuraments

El resultat dels mesuraments s'expressa com el nivell d'avaluació, L_{aw} , calculat com:

$$L_{aw} = 20 \log \frac{a_w}{a_0}$$

on:

a_w és el valor eficaç màxim del senyal de l'acceleració, expressat en m/s^2 i ponderat en freqüència.

a_0 és l'acceleració de referència, $a_0 = 10^{-6} m/s^2$.

Correcció del nivell d'avaluació mesurat segons el nivell de vibració residual

S'entén per nivell de vibració residual el nivell d'acceleració mesurat quan les fonts de les vibracions que s'avaluen estan aturades.

Si el resultat de la mesura és de més de 10 dB respecte a la vibració residual, no se n'ha de fer cap correcció.

Si el resultat de la mesura es de 3 dB a 10 dB superior al nivell de vibració residual, cal fer-ne la correcció següent:

$$L_{aw,corr} = 10 \log (10^{L_{aw}/10} - 10^{L_{res}/10})$$

on:

$L_{aw,corr}$ és el nivell d'avaluació corregit

L_{aw} és el nivell d'avaluació

$L_{aw,res}$ és el nivell de la vibració residual

Si el resultat de la mesura del nivell d'avaluació és de menys de 3 dB per damunt del nivell de vibració residual, no se n'ha de fer cap tipus de correcció i en l'informe cal fer constar el nivell de vibració residual i el nivell d'avaluació L_{aw} .

Lloc de mesurament

La vibració es mesura en la posició i en la direcció on es detecta el nivell de vibració més alt.

Calibratge

L'equip de mesura s'ha de calibrar abans i després del mesurament.

ANNEX V

DETERMINACIÓ DEL NIVELL D'AVALUACIÓ DE L'EMISSIÓ DE SOROLL DELS VEHICLES

Àmbit d'aplicació

S'entén per vehicle qualsevol mitjà de transport o desplaçament de dues o més rodes que produeixi soroll.

Càlcul del nivell d'avaluació

Per mesurar el soroll emès pels vehicles s'utilitza el procediment de vehicle en moviment o del vehicle aturat, d'acord amb les prescripcions tècniques de les Directrius 92/97/CEE i 78/1015/CEE.

ANNEX VI

CONTROL DEL FUNCIONAMENT DE LA MAQUINÀRIA

L'ajuntament té potestat per prohibir el funcionament en el municipi de material i maquinària per a la construcció i de tallagespes que no disposin del certificat d'homologació CE i del certificat de conformitat CE, i de la indicació del nivell de potència acústica o nivell de pressió acústica, bé directament, bé en una placa fixada de manera permanent, d'acord amb les directives comunitàries.

L'ajuntament també pot verificar que es mantenen al llarg de la vida de la maquinària per a la construcció i tallagespa les condicions inicials que exigeix la normativa comunitària.

Si de la verificació en resulta l'incompliment, es pot prohibir el seu funcionament fins que es garanteixi la seva conformitat.

ANNEX VII

EQUIPS DE MESURAMENT

El sonòmetre ha de complir les especificacions vigents establertes pel Comité Electrotècnic Internacional pel que fa a aparells de tipus I i de tipus II.

Pel que fa a l'equip de mesura de vibracions, la xarxa de ponderació, el filtre limitador de banda i el detector rms han de complir les especificacions i toleràncies que dóna la norma ISO 8041 per a mesuradors de vibració tipus I i tipus II.

Els aparells anteriors cal que es complementin amb un calibrador de nivell.

Per determinar el règim de gir del motor dels vehicles cal un tacòmetre amb una precisió mínima del 3%.

Els instruments de mesurament han de ser verificats, com a mínim, cada 2 anys, i els instruments de calibratge, com a mínim, cada 5 anys en el Laboratori General d'Assaigs de la Generalitat de Catalunya o en una entitat degudament autoritzada.

ANNEX IV

**ENTREVISTA AL SR. TOMÀS SENTENACH,
TÈCNIC D'OBRES PÚBLIQUES DEL
CONSELL COMARCAL DEL PALLARS SOBIRÀ**

A continuació s'exposa l'entrevista que ens va concedir el sr. Tomàs Sentenach, actual tècnic d'Obres Públiques del Consell Comarcal del Pallars Sobirà, i ex-president de l'Associació de Càmpings de Lleida.

1) Quina relació, vinculació té amb els càmpings del Pallars Sobirà?

Bé, de fet vaig ser president de l'Associació de Càmpings de Lleida i actualment en sóc soci. A més, també tinc un petit càmping a Espot des de fa molts anys, seguint la tradició del meu pare.

2) Com definiria els càmpings del Pallars?

En general tots són càmpings petits d'estructura familiar, amb poder adquisitiu no gaire elevat, i que veuen l'entorn natural una forma de fer negoci, és a dir, d'atraure clients.

3) Quin coneixement té respecte les ecoetiquetes per a càmpings?

He sentit a parlar de la ecoetiqueta de la generalitat i la europea. Sé que els càmpings que la tenen els acrediten per complir una sèrie de requisits ambientals, i que pot ser una bona eina per diferenciar-se dins el sector.

4) Com a ex-president de l'Associació de Càmpings veu una bona relació entre càmpings i Administració?

Des de fa uns anys que hi ha una petita guerra entre el sector privat (propietaris dels càmpings) i l'Administració. Aquest conflicte s'inicia al 1996, arrel de l'accident que hi va haver en el càmping de Biescas. En aquell moment, l'Administració va obrir els ulls, i es va alertar del perill que tenien els càmpings del Pirineu. Alguns càmpings s'han trobat que se'ls hi impedeix fer-hi ampliacions, per trobar-se en zona inundable, i podria ser que algun càmping hagués de tancar i tot. Per aquest mateix motiu podria ser que un càmping no pogués sol·licitar la ecoetiqueta abans esmentada.

El que proposa l'Agència Catalana de l'Aigua és que es redueixi la zona de tendes, convertint així la zones inundables del càmping en zones verdes. Però clar, això suposa unes pèrdues econòmiques importants pels propietaris de càmpings.

Una altra tema és el de les depuradores, en què l'administració ha posat inconvenients en alguns càmpings per connectar-se a col·lectors. L'Administració vol que els càmpings tinguin una depuradora pròpia, fet que és inviable econòmicament per alguns càmpings.

5) Els càmpings disposen de llicència d'obra?

Sí, tots tenen llicència d'obra i informe municipal. Penseu que la majoria de càmpings hi són des dels anys 60-70, època en la qual no existia aquest conflicte. Als anys 80, els càmpings del Pallars es van haver d'adaptar a una

normativa sobre regularització de les zones d'acampada. Es va donar un plaç de tres anys per adaptar-se, i la majoria ho van fer. Els càmpings no són il·legals, són al·legals.

6) Tornant al tema de l'ecoetiqueta, creu en general que hi hauria interès entre els càmpings del preparc per obtenir-la?

Crec que sí, ja que tots els propietaris tenen consciència ambiental. El producte que venen està molt relacionat amb l'entorn natural, amb el Parc Nacional d'Aigüestortes i el Parc Natural de l'Alt Pirineu.

7) Quins càmpings de la zona veu amb més possibilitats d'implantar la ecoetiqueta?

Destacaria La Borda del Pubill, situat a la Vall de Cardós, el qual és un dels més moderns i amb possibilitats de finançament. I l'altre és L'Orri del Pallars, que és un càmping que funciona tot l'any i amb un propietari amb molta empenta.